

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204286

UNIVERSAL
LIBRARY

OUP—391—29-4-72—10,000.

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No.

Accession No.

Author

Title

This book should be returned on or before the date last marked below.

--	--	--	--

కందుకూరి వేదాంతాచార్యులు

సత్యరాజాపూర్వదేశయాత్రలు.

ద్వితీయభాగము.

లంకాద్వీపము.

సత్యరాజా పూర్వ దేశ యాత్రలు.

ద్వితీయ భాగము—లంకా ద్వీపము.

మొదటి ప్రకరణము.

— ౧౦౫౫౦౦ —

ఆడుమళయాళములో నాకు సిగ్గు డచుగ్రహించిన పసరు యొక్క మహిమచేత నడవవలసిన ప్రయాసములేక మనోవేగమున గగనమాగఁమునఁబోయి క్షణకాలములో నేను లంకా ద్వీపమున వాలితినిని చెప్పియున్నానుగాదా ! హనుమద్దేవుని తరువాత నీకలికాలములో మన పెద్దలెవ్వరును పురాణములలోఁ దక్క దర్శింపనోచుకొని లంకా ద్వీపమును వాయుపథమునఁ బోయి చేరఁ గలుగుటకు మన భరతఖండవాసులలో నెల్ల నేనే ప్రథముఁడగుటచేత, ఇంతటి ఘన కార్యమును నిర్వహించిన యాయుత్తమోత్తమదినమును మహాపుణ్య దినమును గా భావించి యేటేట మీ రుత్సవముచేసికొక మానరన్న దృఢవిశ్వాసమునుబట్టి నేనక్కడ నడుగిడినదినమును మీకు సరిగా తృటిలవలతో చెప్పుచున్నాను. సావధానచిత్తులరై గ్రహింపుఁడు. నే నా దేశములో కుడికాలు మోపినపుణ్యకాలము హలాణశకము ౧౮౮౩ వ సంవత్సరము మార్చి నెల ౨౩ వ తేదీ మధ్యాహ్నము మూఁడుగంటల రెండుమినిట్ల నాలుగుసెకనుల ముప్పాతికమీఁద మూఁడువీసములకాలము. నేనా దేశమునందు వాలెనునప్పుడు సహితము మన దేశమందలి కాలజ్ఞులు తప్పుపట్టుట కవకాశములేకుండ

తోవలోనే యెడమకాలుముడుచుకొని కుడికాలొక్కటియే భూమి మీఁదఁ బెట్టినాను. హూణపంచాంగములు లేని యాదేశములో సంవత్సరమును మాసమును తిథియు సరిగా నెట్లు తెలిసికోఁ గలిగితి వని సూక్ష్మబుద్ధి లేనివారు కొందఁ అడుగవచ్చును. ఆశుమళయాళ దేశమలో మూఁడు సంవత్సరముల రెండుమాసముల పందొమ్మిది దినము లుండుటచేత దానినిబట్టి లెక్కవేసి చూడఁగా, నేఁక్కడ ప్రవేశించినదినము సరిగా నేనిప్పుడు చెప్పినదే యయినట్లు తేలినది. అంతేకాక లంకానగరమునందు జ్యోతిశ్శాస్త్ర విద్వాంసు లనేకు లున్నందున వారి నాశ్రయించి తరువాత కొంతకాలమునకు వారిచేత వేయించిన లెక్కను బట్టికూడ రెండుమూడుదినము లెక్కువ తక్కువగా నేను జెప్పిన తిథి సరియైనట్లు సిద్ధాంతమయినది. ఆ రెండుమూడు దినముల వ్యత్యాసమును లంకాద్వీపమునకును మనదేశమునకును గల కాలవ్యత్యాసమువలనను జ్యోతిశ్శాస్త్ర సిద్ధాంత భేదములవలనను వచ్చినదగుటచేత మీ రాయల్పభేదమును పాటింపక కర్మానుష్ఠాన మునకు నేను చెప్పిన దినమే సిద్ధాంతము చేసికొనుఁడు. శాలివాహన శకాది హిందూశకముల న్నింటిని విడిచిపెట్టి హూణశకప్రకార ముగా సంవత్సర పరిగణన మేలచేసితివని కొందఱుబుద్ధిమంతులు శంక చేయవచ్చును. దానికిని సమాధానమువినుఁడు. ఇప్పుడు మన భరత ఖండమునం దంతటరు వ్యాపించియున్న యింగ్లీషుపాఠశాలల మహాత్వమువలన ముఖ్య పట్టణములయం దెల్లవారును తెలుఁగు సంవత్సర ములును తెలుఁగు తిథులును మఱచి యున్నారనియు, ఇప్పు డించు మించుగా కలిసిషిద్ధముగా నంగీకరింపఁబడుచున్న సంధ్యావందనమును జేయుచాందసు లక్కడక్కడఁ గొందఱున్నను వారుసహితము “అస్మిన్ వర్తమాన వ్యావహారిక హూణమాసేన ౧౮౮౩ సంవత్సరే, మార్చిమాసే ౦౩ తిథౌ” అని సంధ్యావందనములో నింగ్లీషుతిథు

లనే వాడుచున్నారనియు, నేనక్కడి జ్యోతిష్కులవలననే మెఱిగిన వాడ నగుటచేత మీకు సుబోధమగుటకయి యింగ్లీషు తిథులను వాడితినేకాని నాకు తెలియక కాదు. ఈకలికాలమునందు సహితము జ్యోతిషమిట్లు ప్రత్యక్ష నిదర్శనముగా నున్నదికదా ! లంకాద్వీపము నందు జ్యోతిశ్శాస్త్రమే ప్రబలియుండని పక్షమున, ద్వీపాంతరమునందేకాకినయియున్న నేను దూరదేశమునందలి మీస్థితిగతుల నెఱుంగక తిథి మాస సంవత్సరాదులను మీకు దురవగాహమగునట్లు భార్గ్య స్పత్యమాన ప్రకారముగా తెలిపియుండును. నాకింతటి దివ్యజ్ఞానము ప్రసాదించిన యోజ్యోతిశ్శాస్త్రరాజమా! నీకు పదివేల నమస్కారములు. పశ్చిమ ఖండమునుండి హూణులు తెచ్చి విషుచుటచేత నిప్పుడు భరతఖండమునందెల్ల యెడలను పిశాచములవలె సంచరించుచున్న ప్రకృతిశాస్త్రములకు భయపడక నీ మాదేశము నెప్పుడును విషువక మాహరి హృదయపీఠముల నధిష్ఠించి రాజ్యము చేయుచుండును. సంధ్యావందన విసర్జనకథనముచేత శాస్త్రోల్లంఘనము చేసినట్లు పామరులు భావించురన్న భీతిచేత జ్యోతిశ్శాస్త్రమునుబట్టి నేనెఱిగిన ఈసత్యమును మనవారు కొందఱు పయికొప్పుకోక పోయినను, మన స్సులగో నయిన సత్యమును గ్రహించి జ్యోతిషమును మునుపటికంటె నెక్కువగా గౌరవించురని నమ్ముచున్నాను.

నేను లంకాద్వీపమును జేరినతరువాత నెటుపోదునాయని యాలోచించుచు ఓ క్షణకాల మొక మట్టిచెట్టు నీడను గూర్చున్నాను. మట్టిచెట్టని చెప్పఁగానే యది మనదేశపుమట్టిచెట్టు వంటిదే యని మీరనుకో వచ్చును. కాని యది యాకారమునందు మన మట్టిచెట్టనే పోలినను పరిమాణమునందు మాత్రము శతగుణము లధికమైనదిగా నున్నది. దాని యాకులు మనదేశమునందలి తామరాకు లంత లేసి యున్నవి; దానిపండ్లు పెద్దతాటికాయలంత లేసి యున్నవి; చిన్న

యూడలు నాకొగిటి కడగినవి కావు; కొమ్మలారంభమైన మ్రానిప
 కాండముయొక్క యెత్తినూటగుల కంటె హెచ్చుగానున్నది;
 మ్రానియొక్క కైవారము సరిగా కొలవలేదుగాని నూటగులకంటె
 నెక్కువగానే యున్నట్టు తోచినది; కొమ్మలు రెండుమూడు
 యోజనములదూరము వ్యాపించియున్నవి. చెట్లెంతయెత్తుండునోయని
 యాకాశమువంకఁ జూచితినిగాని నాదృష్టి వ్యాపించినంతవఱకు కొన
 కనేబడలేదు. పయివంకఁ జూచుచుండఁగా నొకకాకి కొమ్మలలోఁ
 గూరుచుండి కావుమని కూసినది. ఉరుమువలెనున్న దానికూత వినఁ
 బడఁగానే నాగుండెలు పగిలిపోయినవి; దాని రూపమును జూచినను
 నాభయము తక్కువకాలేదు. అది రూపమునందు గేదెదూడంత
 యున్నది. దానినిజూచి యేపక్షినన్నగ నెత్తుకొనిపోవునోయనిభయపడి
 ప్రాణరక్షణార్థమయి యొక యూడచాటునకుఁ బోయితిని. ఆవంక
 చూడఁగానే యూడమీఁదఁ బ్రాకుచు రెండు కండచీమలు నాకంటఁ
 బడినవి. అవి మనదేశమునందలి యెలుకలంతలేసి యున్నవి. అవి
 కుట్టినపక్షమున యేనుఁగునంటి దృఢకాయుఁడు సహితము నిమిషము
 లో పీనుఁగగుటకు సందేహముండదు. శివు నాజ్ఞలేనిది చీమకుట్టదన్న
 లోకోక్తి యధాధాముగా నేను సమీపమునకుఁ బోయినను నన్నొక
 చీమయు కుట్టలేదు. అయినను వానిదర్శనమువలన నై నభీతిచేతనే
 నాదేహమంతయు గాలిలోపెట్టిన దీపమువలె కరిపింప మొదలుపెట్టి
 నది. అప్పుటి నాదురవస్థ నేమని చెప్పుకోను! దుత్తూరపక్షి పసరు
 కొంచె మక్కడ దొరకినపక్షమున మరల కాలికి రాచుకొని శీఘ్రము
 గా స్వదేశముచేరి ప్రాణరక్షణము చేసికోవలెనన్న బుద్ధి పుట్టినది.
 నే నేవైపునఁ జూడ్కినిగిడ్చినను దుత్తూరపక్షి యొక్కయొక్కయి
 నను చుట్టుపట్ల నెక్కడను చూపుమేర దూరములో నాదృష్టికి గోచ
 రముగాలేదు. అప్పుడు మనపూర్వులు మహాబుద్ధిమంతులయి దూర

దేశయాత్రలు నిషేధించిన దూరదృష్టియొక్క మహిమ నామనస్సునకు బోధపడి వారిసర్వజ్ఞత స్పష్టపడినది. ఆహా ! మనపూర్వులను బోలిన ధీమంతు లిప్పుడున్న సారిలోను ముందు పుట్టబోవువారిలోను కూడ నుండరు. ఇప్పుడు మనపెద్దలబుద్ధిని మెచ్చుకొనుచు వారియందు పూజ్యతాబుద్ధి కలవాడనయి నాభాగ్యమింతేయని యెంచుకొని, పెద్దలు నిషేధించిన ద్వీపాంతరయానమునకు పూనినసాపఫలమనుభవింపక తీరిదని నిశ్చయము చేసికొని, వడవడ వడకుచు ప్రాణములమీడి యాశ వదలుకొని ఈశ్వరనానుస్మరణము చేసికొనుచు, చెట్టుక్రింద నిలువబడి యుంటిని. ఇట్లుండగా గాలిచేత మట్టిపండ్లా కటి నాకాలిసమీపమున రాలి కుండపగిలినట్లు బల్లన పగిలినది. ఈశ్వరకటాక్షముచేత పండు కొంచెము దూరముగా పడినది కాని నానెత్తిమీదనే పడినపక్షిమున తల రెండు వ్రక్కలయి మీకీవృత్తాంతమును చెప్పువారులేక నేనీపాటికి స్వర్గలోకమున ప్రాతకాపునయి యుండియుందును. ఈనాయాపదల కన్నిటికిని సహానుభులు చేసిన భూగోళ శాస్త్రము మూలము. వారిశాస్త్రములను వేనిని నమ్మనివాడనయినను వారు దేశములను తిరిగి చూచివచ్చి సత్యము వ్రాసినారన్న విశ్వాసముచేత లంక యనగా నాకుచెప్పినట్లు సింహళద్వీపమునియు, అక్కడ మనవంటి మనుష్యులే యున్నారనియు, వారు వ్రాసిన వ్రాతలు నమ్మి భ్రమపడి మోసపోయి యాయాపదలను తెచ్చుకొన్నాను. కాని సత్యమునకు లంకయనగా సింహళద్వీపముకాదు సుండి. అదివేఱు; ఇదివేఱు. ఈరెంటికినిగల భేదమునుగూర్చి మీకు ముందు ప్రకరణమునందుఁ దెలిపెదను. మహారణ్యమధ్యమున నేనిట్లు భయభ్రాంతుడనయి యున్న సమయములో గోరుచుట్టుమీద రోటిపోటుపడ్డట్లు మఱియొకవిత్తుకూడ సంప్రాప్తమైనది. దిగ్భ్రమ నెంచేను దిక్కులు చూచుచుండగా నిరువదిముప్పది యడుగుల యెత్తు

గల నల్లని దిగంబరపురుషవిగ్రహ మొకటి నావంక నడిచి రా నారంభించెను. ఆ ఘోరరూపము నాకంటఁబడఁగానే పురాణములలో వణిఁపఁబడిన రాక్షసుల రూపములును కథలును స్మరణకువచ్చి యది తప్పక రాక్షసదేశమనియు, ఆకూర రాక్షసుని నాఁటిసాయంకా లభోజనమునకు నేనే ప్రథమకబళము నగుదుననియు తోచి నామనస్సులో నానావిధములైన యూహలుత్పన్నములు కానారంభించినవి. నేను కన్నులెత్తి యా వికృతవిగ్రహమువంకఁజూచునప్పటికి ముందుగా పెద్దగొడుగుగంతయున్న యాభీకరముఖమునందు నిప్పుబంటులవలెనున్న వెలగపండ్లంతలేసి మిడిగుడ్లు రెండు నిప్పులుగ్రక్కుచుఁ గానఁబడినవి; అటుతరువాత మొసలినోరంత నోటిలో పులికోఱులను మించియున్న తెల్లని వ్రేలెడేసిమునిపండ్లు భయంకరముగాఁ గానఁబడి నాదృష్టిని మిఱుమిట్లు కొల్పినవి. అంతట నే నాఘోరాకారమును జూడలేక కన్నులు మూసికొన్నాను. కాటుక కొండవలె నడిచివచ్చుచున్న యాపి గ్రహము సమీపింపఁగానే నాదేహము నిలువునచెమర్చి కంపమెత్తినది; నాలుకతడఁబడి నోట మాట రాకపోయినది; భయపడి ప్రాణములెక్కడకు లేచిపోయినవోకాని దేహస్మృతి సహితము తప్పిపోయినది. ఆక్షణముననే నేను మూర్ఛలోమునిగి శవమువలెనయి మొదలునడిగిన వృక్షమువలె క్రిందపడిపోయినాను. అటుపిమ్మట నక్కడ నేఘజరగినదో నాకు తెలియదు.

నాప్రాణము లెంతసేపటికి మరల వచ్చి నాబొందిలో చేరుకొన్నవో నేను నిశ్చయముగా చెప్పలేనుగాని యవి చేరినపిమ్మట నేను కన్నులువిచ్చి చూచునప్పటికి నేను మునుపున్నచోట లేక భూమికిరువదియడుగుల యెత్తున చెట్టుక్రింద నాకగపడిన రాక్షసునియొక్క యొకయటచేతిలో నున్నాను. వానియొక్క రెండవచేతి వ్రేళ్ళు రెండు నానడుమును చుట్టుకొనియున్నవి. నాతోడలకంటెను నెక్కువలావుగా

అంక ద్వీపము.

నున్న యావేళనడుమ నడకొత్తులోని పోకలాగున నిలుకుక బాధపడుచు పయివంక జూచినప్పటికి వానిముఖమప్పుడు సమీపమున నాకు మఱింత స్పష్టముగాఁ గానఁబడినది. తెఱచియున్న వానోగు పర్వతగుహవలె నున్నది; నాలుక గుహలోనుండి పయికివెడలచున్న కొండచిలువవలెనున్నది; దంతము లా కొండచిలువను పట్టుక నుటకయి చాలుపుగావచ్చి ముక్కులుచాచి క్రిందను మీఁదను గుహముఖమున నిలుచున్న గరుడపక్షులవలె నున్నవి. ఆస్థితిచూచి నప్పుడా రాక్షసుఁడు గులుక్కున మ్రింగుటకయి నోర వేసికొనఁ బోలెచున్నాడని భావించి, ఆకూరకృత్యమును చూడలేక మొగము వెనకప్రక్కకు త్రిప్పుకొన్నాను. అట్లు మొగము త్రిప్పుకొనఁగాఁ జూలుపుచ్చి కొట్టడచినట్లు లోంటికంటెను ఘోరతరమైన వికృతరూప మొకటి నాకన్నులకు వెఱపుగొలుపుచు నావెనుకతట్టున నిలువఁబడియున్నది ఈకొత్తవిగ్రహము నాకంటఁబడఁగానే నన్ను చేతిలోఁ బెట్టుకొనియున్న యారాక్షసవిగ్రహము దానిముందు కేవలశిశు ప్రాయమయినది. మొదటి రాక్షసవిగ్రహ మీనూతన రాక్షసవిగ్రహము మొలనద్దకయినను రాలేదు. మొదటి విగ్రహముకంటె మూఁడంతలున్న యీవిగ్రహ మెంతపెద్దదిగా నుండునో దీనిని చదివెడివారే యూహించుకోవచ్చును. సమస్తావయవములును మొదటివిగ్రహమునకున్న దానికంటె ముఁడేసిరెట్లున్నవి. ఆవిగ్రహముయొక్క మొగము చూడవలెనని నేను తలయెత్తితినిగాని బేవాఁయములోని గాలిగోపురముయొక్క శిఖరమువలె నున్న యాతనిశిరస్సు తిన్నగా కంటికి కనఁబడినదిగాను. అడవిపందియొక్క వెన్నమీఁది నిడుదవెండుకలవలె నున్న యాతని కడుపుమీఁద నూగారు నడుమ నాదృష్టి కడ్డమువచ్చి బెదరింపఁగా క్షణకాలము లోలఁగిపోయిన భయదేవత మరలవచ్చి నాహృదయములోఁ బ్రవేశించి నాకన్నులను మూతవేసినది; అంగ

ముల నల్లలనాడించినది; మొగమును వెలవెలఁబాటించినది; పాణములను బాఱఁదోలి శరీరమునంతను మరల వివశముచేసినది. ఇట్లు కొంతసేపు నురలమూర్ఛపోయి రెండవసారి తెలివి తెచ్చుకొని కన్నులువిచ్చి చూచునప్పటికి నేను మొదట ననుకొన్నట్లుగా పయికి పిన్న రాక్షసుని నోటిలోనికిఁబోక క్రిందికి భూమిమీఁదికి వచ్చి యున్నాను. అప్పుడు భూమిమీఁదనున్న నన్నయిరువురు రాక్షసులును మోకాళ్ళ మీఁద గూరుచుండి వంగి నాయవయవములను శోధించి చూచుచున్నారు. ఆసమయమునందు నేను కదలి భూమిమీఁద నడువనారంభింపఁగా వారు సంతోషించి తమలోతామేమో చెప్పుకొని నన్ను మరల చేతులతోఁబట్టి మనదేశమునందు పిల్లలు పక్షిపిల్లలను బట్టలతోఁబెట్టుకొని తీసికొనిపోవునట్లు నన్ను తమ బట్టలతోఁబెట్టుకొని మఱియొక యింటికిఁ గొనిపోయి వాకిట బల్లమీఁదఁ గూరుచుండి చదువుకొనుచున్న మఱియొక రాక్షసుని జూచి నమస్కరించి యాతనితో నేమేమోచెప్పి మెల్లగా నన్నాతని బల్లమీఁదఁ బెట్టిరి. అతఁడుచు నన్ను మొట్టమొదట తన చేతిలోనున్న పుస్తకముతో మెల్లగా కదల్చిచూచి, కొంతసేపు నా మొగమువంకను చేతులవంకను వంగిచూచి యాశ్చర్యపడి, పురుగును కఱిచిపోవునేమోయని భయపడి మనము నేర్పుతో పట్టుకొనునట్లు మెల్లగా తనచేయి నావెకుకకుపోనిచ్చి సాహసించి చటుక్కున ముందటి వ్రేళ్ళతో నానడుము పట్టుకొని పయికెత్తి, వెల్లవెలికిలఁబట్టి మొగముచేరువను బెట్టుకొని కొంతసేపు నన్ను నిదానించిచూచి చిటునవ్వునవ్వి, నన్ను మెల్లగా మరల బల్లమీఁదఁ బెట్టెను. కఱుతునో కుట్టుదునోయన్న భయముచేత నన్నతఁడు గట్టిగా పట్టుకొన్నందున వ్రేళ్ళమొత్తుకుచేత నానడుమునలిగి తరువాత మూఁడు దినములవఱకును నా నడుమునెప్పి పోయినదికాదు.

నన్ను మొట్టమొదట మఱిచెట్టుకిందచూచినవాడు నాలుగేండ్ల ప్రియముగల బాలుడు. బాలుడైన హేతువుచేతనే యాపిల్లవాడు దిగంబరుడుగా నున్నాఁడుగాని చూలంకలోని కాపులం దఱును దెస మొనవారు కారు. అక్కడ పెద్దవాండ్రందఱును మనవలెనే తమకు తగిన వస్త్రములను ధరించుకొందురు. ఆబాలుఁ డాడుకొనుటకయి యూనివెలుపలనున్న మఱిచెట్టువద్దకువచ్చి నన్ను చూచి మూర్ఛపోయి యున్నప్పుడు పసివాడగుటచేత నన్ను నిర్భయముగా పిల్లికూనవలె తన యింటికిఁ బట్టుకొనిపోయి నేచు మూర్ఛ తేలునప్పటికి నన్ను తన తండ్రికి చూపుచుండెను. అతఁడును నన్నాశ్చర్యపడిచూచి మనష్య రూపమున నంతచిన్న జంతువున్న వాతఁ యెప్పుడును విననందున, ఇటువంటి యన్భూతవస్తువును గొనిపోయి తన యజమానునికి కానుక చ్చుట యుక్తమనిభావించి తత్త ణమే కొనిపోయి యాతనికి సమర్పించెను. అతఁడును నారూపమును జూచి వింతపడి, అంతచిన్నదిగా నున్న చు మనుష్యరూపమగుటకు సందేహములేదని నిశ్చయించి అయినను లంకాద్వీపము జ్యోతిష భూమియగుట చేత జ్యోతి ష్కుల నడిగి మఱి సిద్ధాంతముచేయుట మంచిదని యెంచి, జ్యోత్యు లనిమిత్తము సేవకులను బంపెను. ముహూర్తగ్రంథములను జాతక గ్రంథములను, సాముద్రిక గ్రంథములను చేతఁ బట్టుకొని కొంచెము సేపటికి నలుగురు సిద్ధాంతు లక్కడకువచ్చిరి. అప్పు డతఁడు నన్నా కాలజ్ఞులకు చూపఁ గా వారు నేనే జాతి జంతువునో నిర్ధారణము చేయుటకై గ్రహగతులను విచారించియు శ్వా సలు పరీక్షించియు శకునములనుజూచియు గణనవేయుట కారంభించి రి. ఆజ్యోతిష్కులలో నిద్దఱు మంచి పురాణవేత్తలు. మనదేశమునం దువలెనే యాదేశమునందును పురాణములున్నవి. వారిలో నొకపురాణ వేత్త కొంచెముసేపాలోచించి మొకచోట కలియుగములో నేలము

లగ చెట్లకు నిచ్చెనలువేయునంతటి హస్తాంగులుపుట్టుదురని చెప్పియు
 న్నందున నట్టి వారిలో నేను ప్రథముడనని చెప్పెను. ఇంకొక పురా
 ణవేత్త తనవేలితో నన్ను కొలిచి వాలఖిల్యాదు లని యొక తెగమ
 వారు లంగుష్ఠమాత్రశరీరు లుందురని పురాణములలోఁ జెప్పియున్నం
 దున నేను వాలఖిల్యాదులసంతతివాడ నని చెప్పెను. ఇట్లు పురాణ
 మాగళమున మాత్రమే కాక తరువాత నలుగురు సిద్ధాంతమునుజ్ఞౌ
 తిషమార్గమునకూడ నాలోచించి నేను మనుష్యుడనని యేకవాక్యము
 గాఁ బలికిరి. కొత్తగాఁ బోయినవానికి నీకువారిసిద్ధాంతములన్నియు నె
 ట్లుతేలినవని కొందఱుప్రశ్న వేయవచ్చును. నాకప్పుడాసంగతులేవి
 యు తెలియనేలేదు. తరువాతఁ గొంత కాలము వారి దేశములోనుండి
 నేను వారిభాష నేర్చుకొన్న తరువాత నాకీసంగతు లన్నియు వారుచె
 ప్పఁగా బోధపడినవి. వారిభాష కొన్ని దేశ్యపదములతోఁ గలిసియు
 న్నను విశేషభాగము సంస్కృతపదములతో నిండియున్నది. అందుచే
 త మన భరతఖండనివాసులకు వారిభాష నేర్చుకొనుట మిక్కిలి సుల
 భము. నేను వారిభాష నేర్చుకొన్న క్రమము చెప్పబూనుకొన్నచో
 మీకింపుగా నుండకపోవచ్చునని యెంచి మీకావివరములు చెప్పక నే
 ను మూఁడుమాసములలో వారిభాష నొకవిధముగా మాటాడుటకు
 నేర్చుకొన్నానని మాత్రము విన్నవించుచున్నాను. ఇట్టి స్వల్పాంశముల
 నుగూర్చికూడ వివరములు వివరలెనని వేడుకపడువారు కొందఱున్న
 పక్షమున, వారు శ్రద్ధాఘృతలయి నాయొద్దకు వత్తురేని నేను మర్మము
 విడిచి వారికి సమస్తమును తనివిదీఱ వినిపించెదను.

రెండవ ప్రకరణము.

మొదట ప్రకరణములో నేను జెప్పిన సత్యములను విన్నవారు నా సత్యసంధతనుగూర్చి సంశయపడకపోయినను మనుష్యాశనుల దేశమునకుఁబోయి వారిచేత భక్షింపఁబడక యొక్కమనుష్యుఁ డెట్లు మనకీకథలను జెప్పుటకు జీవింపఁ గలిగెనోయని యాశ్చర్యపడకపోరు. నేను రాక్షసులచే భక్షింపఁబడక పోవుటకుఁ గారణము లనేకములు కలవు. అందు ప్రధానమయినది నే నాఁడుమళయాళములో నేర్చుకొన్న మంత్రమహిమ. రెండవది యీ కాలమునందు రాక్షసులు మనుష్యభక్షణమును మానుకొనుట. “వ్యాఘ్రము లెప్పుడయిన మాంసాశనము మానివేయుచు? స్వభావముచేత మర్త్యాశనులయిన దనుజులు మనుజు భోజనముత్యజించుట యెట్లుసంభవించును? ఈవారణ నమ్మదగియుండలేదు.” అని మనకర్మజ్యేష్ఠులయిన శ్రోత్రియులొక వేళ నామాటలు పూర్వపక్షముచేయఁ జూడవచ్చును. అయినను సత్యమెప్పుడును సత్యమే యగును. సూర్యచంద్రాదుల గతులు తప్పిననుతప్పవచ్చును. గాని నానోటినుండి మాత్ర మసత్య మెప్పుడును రాదు. నేను సూర్యుఁడు పశ్చిమమున నుదయించి దక్షిణమున నస్తమించునన్నను నామాట సత్యము కావలసిందే. నాయథార్థమును పరీక్షించుటకయి మీలో నెవ్వరయిన నీదేశమున కొక్కసారి నావెంట వచ్చినపక్షమున మీకు నాసత్యవాక్య ధురీణత బట్టబయలగును. దానవులు మానవాశనతను మానుటకును కారణములేకపోలేదు. దానికిని రెండు కారణములున్నవి. అందొకటి మనుష్యులు క్రమక్రమముగా హాస్యశరీరులగుచు వచ్చుటచేత నెందఱినిభక్షించినను నొక్క ముద్దయినను చాలకపోవుట. రెండవది విభీషణుఁడు లంకాధిపత్యము వహించి రాక్షసరాజయిన

తరువాత శ్రీరాములవారి మీదఁగల భక్తిచేత నిఁకముందు రాక్షసు లెవ్వరును మనుష్యభక్షణము చేయఁగూడదని శాసనముచేయుట. ఇట్టికిని లంకారాజ్యమును విభీషణుడే యేలుచుండుటచేత రాజశాసనమునుబట్టి రాక్షసులు మనుష్యాశనత్వమును విడిచిపెట్టి కామరూపులైనను మనుష్యసంచారముగల దేశములకు బోవుట బొత్తిగా మానుకొన్నారు. నామాటయొక్క సత్యమును సిద్ధాంతపఱుచుటకయి మన దేశమునకిప్పుడు రాక్షసులు రాకుండుటయే ప్రత్యక్షనిదర్శనముకదా? విభీషణుఁ డిప్పుడు లంకారాజ్యము చేయుచున్నాఁడన్నమాట విన్నప్పుడు “త్రేతాయుగమునందు రాముని షరిజనుడైన విభీషణుని కాలమెక్కడ? ఈకలికాలమెక్కడ? అతఁడిప్పుడు లంకనేలుచుండుటయెక్కడ?” అని తెలియనివారు సందేహపడుదురేమో! తెలియనివారు తమ మనస్సులలో నేమనుకొన్నను తెలిసినవారు మాత్రము విభీషణుఁడు చిరకాలజీవులలో నగ్రగణ్యుడని పురాణములవలన నెఱిగియుండుటచేత నేను చూచివచ్చి చెప్పిన యీసంగతిని గూర్చి యణుమాత్రమును సందేహపడరు. ఈవిభీషణుఁడు రాజయ్యున్న హేతువునుబట్టియే లంకాద్వీపము సింహళము కాదని వెనుకటి ప్రకరణమునందు వాగ్దానము చేసియున్న ప్రకారముగా నేనిప్పుడు సిద్ధాంతము చేయఁబోవుచున్నాను. పట్టాభిషేక కాలమందు శ్రీరాములవారే యాచంద్రితారార్కముగా లంకనేలుచుని విభీషణునితో నానతిచ్చినందున, ఇప్పుడింగ్లీషువారేలుచున్న సింహళద్వీప మెప్పుడును లంకాద్వీపము కాఁజాలను. అంతే కాక యీరెండు ద్వీపములకునుగల వైశాల్యాది భేదములనుగూడ విచారింపుఁడు. శ్రీమద్రామాయణములో వాల్మీకిులవారు కిష్కింధాకాండను లో

“కో వీరో యోజనశతం లంఘయేచ్ఛ స్థవంగమః ”

అని యేవానరవీరుఁడు లంకకు నూఱుయోజనముల సముద్రమును

దాటునని య గదుఁ కడిగినట్టు చెప్పియున్నారు. శ్రీవాల్మీకులవారే యుద్ధకాండమునందు

శ్లో॥ “దశయోజనవిస్తీర్ణం శతయోజనమాయతం ।

దదృశుర్దేవగంధర్వా నలసేతుం సుదుష్కరం. ”

అని నలుఁడు నూఱుయోజనములపొడుగును పదియోజనముల వెడల్పునుగల సేతువును కట్టినట్టు సెలపిచ్చియున్నారు. సింహళమే లంకయైనపక్షమున, రామేశ్వరమునకును లంకకును మధ్యనున్న సముద్రము నూఱుయోజనముల వెడల్పు గలదయియుండవలెనుగదా ? నూఱుయోజనములనగా వేయిమైళ్ళు; వేయిమైళ్ళమాటయటుండఁగా నూఱుమైళ్ళయినను లేక రామేశ్వరమునకును సింహళద్వీపమునకును మధ్యనున్న సముద్ర మిట్లీ షువారి లెక్కప్రకారమే అఱువదిమైళ్ళున్నది. రామేశ్వరమున కఱువదిమైళ్ళదూరములోనుండి మిక్కిలి నిడువైనచోట ౨౭౦ మైళ్ళును, మిక్కిలి వెడల్పుయినచోట ౧౪౦ మైళ్ళునుగల చిన్న సింహళద్వీప మెన్నఁడయిన లంకాద్వీపము కానేర్చునా? సింహళమునకును రామేశ్వరమునకును నడుమనున్న యిసుక తిన్నె లే సేతువయినపక్షమున, పూర్వ మాంజనేయూదివానరవీరులు హిమవత్పర్వతాదులనుండి విఠిచి తెచ్చి పడవేసిన పర్వత శిఖరములన్నియు నేమయిపోయినవి ? సింహళమే లంకయైన పక్షమున, అందు మహాసర్వలయిన రాక్షస సత్తములుండక దుర్బలులైన యఱవనాండుని సింగాలీవాండుని కాపురమేలయుందురు ? కాబట్టి యిట్టి హేతువులను చక్కగా పరిశీలించి హూణులు నాగిసిన గ్రంథములను విశ్వసించక, సింహళద్వీపము లంక కాననియు నేనిప్పుడుపోయి చూచినదియే రావణలంకయనియు మీరు దృఢముగా నమ్ముఁడు.

మనమింక భూగోళశాస్త్ర ప్రసంగమును కొంచెముసేపు చాలించి ప్రస్తుతకార్యాంశమునకు వత్తము. నాకొత్తయజమానునిపే

రు మహాకాయుడు. ఆనామధేయముచేతనే యతడు రాజబంధువుడయినట్లు మీరూహింపవచ్చును. అతడు నాయందు పుశ్రినాత్సల్యము కలవాడయి నాచున్న పానాగలను గూర్చి ప్రతిదినమును తానే విచారించుచు, మూషికమాజాణలాదిజంతువులవలన నాకేవిధమయిన యపాయమును గలుగకుండ రక్షించుచుండుటకయి యెనిమిదేండ్ల ప్రాయముగల తనపుత్రికకు నన్నెప్పగించెను. మూషికమాజాణలాదులవలన మనుష్యునకు భయమేమిట మీరనుకొనఁగూడదు. అక్కడియెలుకలు మనదేశపు కుక్కలంత లేసియుండును. ఇక పిల్లులన్ననో మన గోవులకంటె కొంచెము పెద్దవి. కాబట్టి యిట్టి పెద్దజంతువులవలన నావంటి యల్పశరీరి కపాయము సంభవించుట యేమియాశ్చర్యము? నేనక్కడకుపోయిన మూడవనాఁడే నాకొక్క గొప్పగండము తప్పిపోయినది. మీరాకథవిన్నచో నాసమయోచిత బుద్ధికిని నిరుపమానధైర్య సాహసములకును మహాశ్చర్యరసమగ్న మానసులు కాకమానరు. నేనిప్పుడు పేర్కొన్న చిన్నదాని వేడుకకొఱకయి యింటివారు రెండు కంచీమేకలను పెంచిన్నారు. అందొకటి వారముదినములక్రిందటరెండుపిల్లలను పెట్టినది. నాని నొకటితల్లి పాలుత్రాగియాటలకయి చెంగుచెంగున గంతులు వేయుచు నేను నిలుచున్న వైపునకు పరుగెత్తుకొనిరామొదలు పెట్టెను. అటువంటి మహాజంతువు మృత్యు దేవతవలె నామీదికిపరుగెత్తుకొనివచ్చుచున్నప్పుడు బ్రాహ్మణుడ నయ్యును నేనణునూత్రమును జంకక వెనుకంజ వేయక, వ్యాఘ్రములు మొదలయిన క్రూరజంతువులు సహితము ప్రతిఘటించినిలువఁబడినవారిమీదికివచ్చుటకుభయపడునని వేఁటకాండ్రీవలన మనదేశమునందు పొన్నమాటనుబట్టి వీరభటునివలె ధైర్యముతో దానికెదురుగా నిలువఁబడితిని. అయినను మనదేశపు పులులకంటెను సధిక సాహసము గలదయి యామేకపిల్ల నాశూరగుణమును ప్రత్యక్షముగాఁజూచియు వెఱచి వెనుకదీయక తలవంచుకొని నా

మీఁది కొక్కదుముకు దుమికెను. నేనప్పుడు సమయోచితబుద్ధిగల
వాడనయి ప్రక్కకు తొలగి తప్పించుకొని యమపాశములవంటి నా
భాహుపాశములను దానిమెడకు తగిలించియుండనిపక్షమున, వజ్రా
యుగములవంటి దానిముగదటికాశ్శగిట్టలు రెండును నాతోమ్ముటూ,
దబడి ప్రాణాపాయము చేయలేక పోయినను బలమయినగాయమునై
నఁ జేసియుండును. అది మెడపట్టు వదల్చుకొనవలెనని పెనఁగులాడఁగా,
పట్టువదలిపక్షమున నన్నదికాశ్శగిదనల గదొక్కునని నేను భల్లూ
కపుపట్టుపట్టి వదలకపోఁగా, అంతటనూరురుప్రరకును భారతయోధు
లకువలె ఘోరమయిన ద్వంద్వయుద్ధ మారంభమయినది. భాహుభా
హిని దంతాదంతిని నఖానఖిని నేనుజేసిన యామహాయుద్ధములో నేన
క్షతశరీరుడనయి నాశత్రువును రెండుచూడుచోట్ల గాయపఱచి విజ
యోన్ముఖుడనయి యుండఁగా, ఆమేఁకపిల్ల ప్రాణరక్షణార్థమయి క
డపటిప్రయత్నముచేసి పర్వతగుహలు మాఱు మోయునట్లు మాపు
మని యొక్కసింహనాదముచేసి తనబలమంతను జూపి నన్ను బీరపాదు
మొదటికిఁజ్ఞెను. నాబలశౌర్యములేమనిచెప్పను ! అంతచేసినను నా
పట్టు నేను విడువలేదు. అది రాక్షసభూమి యగుటచేత దేవతలు రా
వెఱచిరిగాని. ఆరణదంగమే మనపుణ్యభూమియైనపక్షమున నాశౌర్యవీ
ర్యధైర్యములకు నామీఁద తప్పుక దివనుండి సురలు విరులనాన
కురిసి యుందురు. నాశౌర్యకీర్తనలను విద్యాధరకాంతలు దిగంత
ములయందు తమ సూతనగీతములతో గానముచేసియున్న పక్షమున,
బ్రాహ్మణులు రణభీరువులని లోకములో నీవఱ కక్రమముగా
వ్యాపించియున్న యపవాద మొక్కని మిషములో పటాపంచలయి
పోయియుండును. అయినను నాకంటెముందు భారతయుద్ధమునందు
దోణకృపాశ్వత్థామాది బ్రాహ్మణోత్తములుచూపిన శౌర్యమువలననే
యీ యపనింద కొంతవఱకు తొలగిపోయినది. ఆసంగతి యటుండ

నిండు. ఇట్లు యోధానుయోధుల మయి మేమిరువురమును బీరపాదు మొదలు చేరునప్పటికి మా కాలు నేలమీఁదనిలువక జారఁగా పట్టునదలి మే ముభయవీరులమును చుట్టచుట్టుకొని కొత్తగా సేనకులు నీరుపోయుటచే మహాణావమువలె నిండియున్న యాపాచులోఁ బడితిమి. దైవికముగా నింతలో లోపలినుండి నాయజమానునికూఁతు రేదోపనిమీఁద మాయుద్ధభూమికి వచ్చి మమ్మిద్దఱను పయికిఁదీసి విడిపించెను. ఈశ్వరానుగ్రహమువలన నాకిప్పుడు స్థలగండ మొకటియు జలగండ మొకటియు రెండు గండములు మోలఁగపోయినవి. “మనిషి కాటుకు నుండు లేదు.” అని మన దేశమునందు పామరు లూరక పలుకుదురు గాని నేను దయాగుణప్రధానులగు బ్రాహ్మణకోటిలోఁ జేరినవాఁడనగుటచేతనో మఱి యే హేతుప్రచేతనో నా కాట్లా ఛాగశిశువున కేవిధమయిన యపాయమును జేయలేదు; తుదకు దానిచర్మము నైనను ఛేదించలేదు. ఛాగశాబక బ్రాహ్మణకుమార సమరోపాఖ్యానంబను నీపుణ్యకథను విన్నవారును భక్తితోఁ జదివినవారుచుస్థల జలగండములనుండి విముక్తులగు సర్వకార్యములయందును విజయము నొందుదురు. దీనికి సందేహించినవా రథోగతులగుదురు. ఈప్రథమయుద్ధ మయినతరువాత మొకనాఁడు నాయీచతుష్పాద శత్రువు మరల నామీఁదికి రాఁజూచినదిగాని, నేను ముందుగానే జాగరూకతపడి పూర్వానుభవమువలన ద్వంద్వయుద్ధముమాని దూరము నుండియే శిలాయుద్ధముచేసి దానిని తఱిమివేసి శత్రువిజయము పొందినాను. ఇటువంటి యపాయములు మరలమరల వచ్చుచుండునని భయపడి యాచిన్నది తనతండ్రిగారితోఁ జెప్పి తనబామ్మరింట నొక మూలను చిలుకపంజరము నొకదానిని బెట్టించి నాకు నిరపాయమయినగది నమర్చుటయే కాక, ఒకగిన్నెలో నీరుపోసి నన్నందుఁ బడవేసి మునిగిపోకుండ తనచేతులతోఁ బట్టుకొని దినమునకు రెండేసి మా

ఋణులొప్పున నా కీతనేర్పి కొన్ని దినములలో జలమునకు భయపడ వలసిన యావశ్యకము లేకుండఁ జేసెను. ఇట్లు సుఖోపాయములుచేసి నాప్రాణరక్షణముచేసిన పుణ్యాత్మురాలయిన యాబాలికపేరు మందోదరి. ఆదేశమునందు నడచిన నాయద్భుతచర్య లిట్టి వనంతములు గలవుగాని, నేనే వాని నన్నిటిని బ్రశంసింపఁ బూనినచో నాత్మస్తుతి గానుండునని యావణాన మిందు మూనివేయుచున్నాను. దివ్యజ్ఞాన మాననీయులయిన మహాత్ము లెవ్వరైనఁ బసిపూసి యాయమానుషచ ర్యము నశింపనీక లోకోపకారార్థముగా మహానాయువులో ముద్రి తమయియున్న లిపిని జూచి ప్రచురింతురుగాక !

మందోదరియొద్ద నెక నాటిప్రాతఃకాలమున నే నెంటిగాఁ గూరుచుండి మనదేశపితృషములనుగూర్చి ముచ్చటించుచుండఁగా లో పలినుగడి యొకకొత్తపురుషుఁడు వచ్చి నన్ను “సత్యా!” అని పిలిచి పలుకరించెను. సత్యరాజాచార్యులని నాపేరంతయు నుచ్చరించుట కష్టముగా నున్నందున, ఇంటివారు నన్ను సత్యుడన్న సంగ్రహనామ ముతో పిలుచుచుండిరి. నామొగమెన్నఁడును జూడని ఈకొత్తనాఁ డు నాపేరెల్లఱుగఁ గలిగెనని నాలో నే నాశ్చర్యపడుచు మాఱు మాటచెప్పక తెల్లపోయి చూచుచుండఁగా, ఆపురుషుడంతలో తన రూపమును మార్చి నాయజమానుడయిన మహాకాయుడయి “యిప్పుడయిన నన్నెఱుఁగుదువా?” అని మరల నడిగెను. ఇదియే మో యింద్రజాలమయి యుండునని నాయద్భుతమప్పుడు మత్రిత యెక్కువ కాఁగా నానోటినుండి బొత్తిగానే మాటవచ్చినదికాదు. విశో దన్ముకొఱకు కామరూపమును జూపిన నన్నుజూచి యిట్లేల యింత యాశ్చర్య పడుచున్నావని నాయజమానుఁ డడుగఁగా నేనప్పుడు మాన పురాణములలోని రాక్షసమాయలును కామరూపములును స్మరణ కుఁ దెచ్చుకొని, పూర్వము మారీచుఁడు మాయలేడి యగుటయు

వాతాపి మేఘయగుటయు శూర్పణఖ మనుష్యస్త్రీ యగుటయు, దలంచుకొని మనస్సు సమాధాన పఱచుకొని, ఇప్పుడు తెలిసినదని గద్గదస్వరముతో నుత్తరము చెప్పితినిగాని నామాట యాతనికి వినుట డినది కాదు. ఆ దేశమునందు మా సంభాషణములో నాకొక్క పెద్ద కష్టమువచ్చినది. నేనెంత బిగ్గరగా నఱచినను వారిరాకాసి చెవులకు నామాటలు గుసగుసలు తె వెక్కువ స్పష్టముగా వినుటకుండెను. వారెంతమెల్లగా నేకాంతమాడినను వారి మాటలు నాసూక్ష్మ శ్రవణములకు పిడుగులవలె కణకణోరములుగా వినుటకుండెను అందుచేత నచ్చటి నిరంతరశబ్దములచేత నాచెవులు చెవుడుపడకుండ నేను కణరంధ్రములలో గుడ్డలు కుక్కు కోవలసినవచ్చినది. వారు నాతో మాటాడవలసినప్పుడెల్ల నన్ను చేతులతో బయకెత్తి చెవుల చొతఁ బెట్టుకొని గట్టిగా మాటాడుమనుచుండిరి. దీనినిబట్టి మనుష్యుల మునున మన కున్న శ్రవణోద్రియపటుత్వమును సూక్ష్మశబ్దగ్రహణశక్తియు రాక్షసులకు లేవనుట స్పష్టమేకదా ! అయినను మనకంటె వారియొద్ద కామరూప మొకటి విశేషముగా నున్నది. సర్వసముదయున యీశ్వరుఁ డొక్కొక్కస్పష్టి యం దొక్కొక్క విశేషమును బెట్టుచుండును. కామరూపు లగుటచేత రాక్షసులు తామేరూపమును పొందఁగోరినను సంకల్పమాత్రమునఁ దా మారూపము ననాయా సముగా పొందఁగలుగుదురు. అయినను వారు సూక్ష్మరూపములను ధరింపఁ గోరినప్పుడు చీమలవలెను దోమలవలెను కాఁజూతురేగాని నావంటి సూక్ష్మమనుష్య రూపమును ధరింపవలెనన్న యూహ యీ వఱకెన్నఁడును వారిలో నెవ్వరికిని కలుగ లేదు. అందుచేతనే నారూపమును జూచుటచేత నాదేశమునం దెల్లవారికిని సత్యాశ్చర్యము కలిగెను.

అదినము నాయజమానుడు మనస్సులో మిక్కిలి యుల్లాసముగా నున్నందున నానావిషయములనుగూర్చి నాతో సల్లాపించుచు తన పెద్దల హాసంగము తెచ్చెను. అప్పుడు నేనందుకొని పూర్వచరిత్రమును తెలిసికొన వలెనన్న యభిలాషతో రామాయణమునందు వణింపఁబడిన రావణుని మంత్రీయైన మహాకాయుడు మీకేమి కావలెనని యడిగితిని. అతఁడు పయివంకఁజూచి వ్రేళ్ళుమడిచి లెక్కవేసి యాతఁడు తన వంశమునకు మూలపురుషుఁడగుటయు, తానాతనికి పండ్రెండవ పురుషుఁడగుటయు, చెప్పి వెచ్చనూర్చెను. నేనును వ్రేళ్ళు మడిచి యుగప్రమాణమునుబట్టి రామరావణ యుద్ధము జరిగిన త్రేతాయుగమునుండి లెక్కవేసి, ద్వాపరయుగ ప్రమాణ సౌర సంవత్సరములు ౮౬౪౦౦౦ ల తోను కలియుగమునం దిప్పటికి భుక్తమయిన ౪౯౪౨ సంవత్సరములను జేర్చి ౮౬౪౯౪౨ మొత్తముతేల్చి, దానిని పండ్రెంటిచేత భాగించి యొక్కొక్క తరమువారి జీవితకాలము ౭౨౪౦౫ సంవత్సరముల రెండుమాసములని రాక్షసుల యాయుఃప్రమాణమును నిణయముచేసి, మీరు వెచ్చనూర్చిన కారణమేమని నాయజమాను నడిగితిని.

మహాకాయుడు — మా పెద్దలస్థితిని దలఁచుకొని యిప్పటివారి యల్పాయుష్కతయు నల్పశక్తియు నల్పకాయత్వమును విచారింపఁగా దేశాభిమానము గలవారి మనస్సులో దుఃఖమెట్లు కలుగకుండును?

సత్య—మీమాటలు నాకు వింతగానున్నవి.

మహా—ఏమివింత? మాపూర్వుఁ డొకఁడు భూమిని చాపగా చుట్టి చంకక్రింద పెట్టుకొని పరుగెత్తెనుగదా! అతని శక్తిమందల నిప్పటివారిశక్తియెంత? ఏదీ యిప్పుడొక్కరిని భూమిని కాదుగదా, యీద్వీపమును చాపగాచుట్టునును చూతము. పూర్వమొకమహాపురుషుడు సముద్రము మోకాలిబంటిగా తిరుగుచుండఁగానాతని మేద

స్సతోఁగదా యీభూమిచేయఁబడినది ! ఇప్పుడు భూమండలమంత కాదుగదా శిరస్సులో మాద్యీపమంత మెదడున్నవాని నొక్కని శాపుము. జనులంతకంత కల్పకాయలగుచున్నందున కీయొక్క నిదర్శనము చాలదా ? అల్పకాయలు నల్పశక్తులు నగుటచేతనే మావారంతకంత కల్పాయుష్కులుకూడ నగుచున్నారు.

సత్య—తేత్రాయుగమునుండి నేటివఱ కొక్క పురుషుడే మీలంకను రాజ్యము చేయుచుండఁగా మీవా రల్పాయుష్కు లనెదరేమి ?

మహా—చిరకాలజీవి గనుక విభీషణుఁ డొక్కఁడు మాత్రమింతకాలము రాజ్యము చేసినాఁడు. అప్పుడే రెండు యుగములలో నాతని రాజ్యకాలములోనే పండ్రెండు తరములు చెల్లిపోయినవి. ఆతని కిప్పుడు పండ్రెండవతరమువారు మంతులయినారు. తా నొక్కఁడు బ్రతికియున్నను భార్యాపుత్రాదులు మృతులగుటచేతనే కదా విరక్తుడయి విభీషణుఁ డిప్పుడురాజ్యము మంతులకొప్పగించి సువేలాదియంగు తపస్సుచేయుచున్నాఁడు ! ఇట్టిదుష్కాలమును జూచి నేనెట్లు చింతిల్లకుందును ?

సత్య—ఓమహాకాయా ! మాదేశస్థితిని దలఁచుకొనఁగా మీకు కలుగుచున్న విచారమే నాకును కలుగుచున్నది. మావారంతకంత కల్పాయుష్కు లగుచున్నారు. పూర్వము దశరథుఁ డఱువదివేలయేండ్లు రాజ్యముచేసినాఁడు. ఇప్పుడాఱునూతేండ్లు బ్రతికినవా డయిననులేడు. అగస్త్యుఁడు సముద్రోదకమునంతను పానముచేసెను. ఇప్పుడొక్క చెఱువెడు నీళ్ళు త్రాగువాడయినను లేడు.

మహా—పూర్వము మీవా రంతటి స్థూలకాయలుగానుండి నందననే మాపెద్దలు మనుష్యాశనులయి కడుపునిండ తృప్తిగా భోజనము చేయుచుండెడివారు. నిన్నుబట్టిచూడఁగా మీమనుష్యులిప్పుడు

మాకొక్క ముద్దకయినను చాలనట్టు కనబడుచున్నారు. అయినను పూర్వాచారము విడిచిపెట్టరాదు. శిష్టాచారమును మీఱుటకంటె లోకములో పాపము మఱొక్కటిలేదు. కలిమహిమచేత చండశాస నుడైన మావిభీషణమహారాజు మనుష్యభక్షణము నిషేధించి పాప ము కట్టుకొన్నాఁడు గాని రాక్షసుల కులధర్మమయిన మనుష్యాశనత ను మాన్పించి శిష్టాచారము చెడిగొట్టుట సీతికాదు. నేనీసంగతి శిష్టాచారము పూరిరాదని చెప్పుచున్నానుగాని యల్పాంగులయిన మనుష్యకీటకములను తినుటచేత మాకడుపులు నిండునని చెప్పుచుండ లేదు.

ఓభరతఖండ నివాసులారా! ఈతఁడు విభీషణునిపరిపాలనలో నున్నను మనస్సులో తన రాక్షసస్వభావము నెట్లు విడువకున్నాఁడో చూచినారా? నే నధికముగా మాటాడినచో నాపాపాత్ముఁడు నన్నె క్కడ నోర వేసుకొనునోయన్న భీతిచేత మతేమియు మాటాడక, జీవ హింసయు నందఱో నరవధయు సగతకంటెను ముఖ్యముగా బ్రహ్మ హత్యయు పాపములని చెప్పవలెనని నాలుక చివరకు వచ్చినను బల వంతముగా నాపుకొని యూరకున్నాను. ఇప్పుడు లంకలోఁగూడ రాజభక్తు లనబడెడు విభీషణ పక్షమువారైన నవనాగరికులు కొందఱు బయలుదేరుచున్నను, మహాకాయుఁడు పూర్వాచార పరాయణుల యైన శిష్టాగ్రగణ్యులలోనివాఁడు. ఈకథ సాగినకొలదిని లంకలోనున్న యిరుతెగలవారి చరిత్రములును గొంతకొంత వచ్చును గనుక ప్రస్తు త మావిషయమును విడిచిపెట్టుచున్నాను.

మూడవ ప్రకరణము.

— — —

కొందఱక్కడక్కడ శాస్త్రవిశ్వాసము లేని నాస్తికవాదు లిప్పు డిప్పుడుద్భవిల్లు చున్నను మన దేశమునందువలెనే లంకా ద్వీపమునందును సాధారణముగా జనులు శాస్త్రబద్ధులయి పూర్వాచారపరాయణులయిన శిష్టులుగానే యున్నారు. అందులోను వారికి పరమ ప్రామాణికమయిన జ్యోతిషశాస్త్రమునందు విశ్వాస మత్యధికము. ఒక్కజ్యోతిషశాస్త్రమే లేక యుండినయెడల, ఆ దేశమునం దేవ్యవహమునందును సత్యము గనుగొనుటయే దుర్లభముగానుండి యుండును. అక్కడి జనులందఱును కామరూపులగుటనుబట్టి తమ తమ యిచ్చవచ్చిన రూపములను ధరించి చౌర్యము మొదలయిన నేరములను జేయ సమర్థులగుటచేత సాక్షులను విమర్శించి వారినిదండించుట సాధ్యము కాదు. వృశ్చికరోముఁడు సర్పరోమునిరూపమును ధరించి వచ్చి దొంగతనము చేసినప్పుడును, సర్పరోముఁడు వృశ్చికరోమునిరూపమును ధరించి వచ్చి వాని భార్యతో వ్యభిచరించినప్పుడును, దీక్షునాసుఁడు హ్రస్వనాసుని రూపము ధరించివచ్చి హత్యచేసినప్పుడును, హ్రస్వనాసుఁడు దీర్ఘనాసుని రూపమునుధరించివచ్చి యొరునియింటికి నిప్పంటించినప్పుడును, చూచినవారిని పరీక్షచేసి యపరాధులను శిక్షింపఁబూనినచో దోషులు తప్పించుకొనిపోవుటయు నిష్కారణముగా నిర్దోషులకు శిక్షలగుటయు తటస్థించునుగదా ! కాబట్టియే యక్కడివారు నేరములను విమర్శించుటకయి సాక్ష్యమును మానివేసి న్యాయసభలలోగల్గి సత్యమును గనుగొనుటకై యయిదుగురేసి చొప్పున జ్యోతిషపండితులను బెట్టి యున్నారు. వారు సత్యమును గనిపెట్టుటలో తఱుచుగా భిన్నా భిప్రాయులుగా నున్నను వారిలో నధికసంఖ్యాకుల యభిప్రాయము ననుసరించి ధర్మాధికారి దోషులకు దండనము విధించు

చుండును. అక్కడి వారికి దివ్యజ్ఞానమునూత్రము లేదు. భగవంతుడు వారికి దివ్యజ్ఞాన మనుగ్రహించకపోయినందుకు కారణములేకపోలేదు. కామరూపమును ప్రసాదించిన దేశమునందు దివ్యజ్ఞానమునుగూడ ప్రసాదించినపక్షమున, దివ్యజ్ఞానముచేత మాయ బట్టబయలయి కామరూపములవలని ప్రయోజనమే లేకపోవునని యెంచియే యపరిమిత బుద్ధిమంతుడయిన యీశ్వరుడు వారికి లోకోపకారార్థముగా దివ్యజ్ఞానము లేకుండ జేసినాడు. వారికంతకాలమునుండి కామరూపమును వహించు శక్తియున్నను వారేదైన సూక్ష్మరూపమును బొందవలెనన్న బుద్ధిపుట్టినప్పుడు చీమగానో దోమగానో నల్లిగానో బల్లిగానో మాటుచుండుటయే కాని నావంటి యంగుష్ఠమాత్రశరీరముగల పురుషుడు కావలెనన్న బుద్ధి నేటివఱకును పరిలో నొక్కనికి నుదయించకపోవుటచేత నారూపముచూడగానే యెల్లవారికి నద్భుతమును శారవమును గలిగెనని చెప్పితినిగదా! నన్ను శోధించుచు వాలఖిల్యమహర్షినిగా నిశ్చయించిన పౌరాణికులును జ్యోతిశ్శాస్త్రవేత్తలు నారాకను గ్రామమునం దంతటను ప్రకటించినంగున జనులు తీర్థప్రజవలె వచ్చి నన్ను దర్శించిపోవ మొదలుపెట్టరి. అక్కడి వారు నాస్తికులుగా కయవతారములను మహామహిమలను నమ్మెడు ప్రమాణబుద్ధిగల భక్తిపరులగుట జేసి నన్ను దర్శింపవచ్చువారందఱును నాయందు భక్తిగలవారయి ఫలములను కానుకలను దెచ్చుచు వచ్చుటచేత మాయంట ప్రతిదినమును ఫలరాసులు పర్వతోపమానములగుచు వచ్చెను. నాయజమానుడు వానినన్నిటి నంగడికిఁబియ్యించుచు వచ్చుటచేత తద్విక్రయము కొంతవఱకాతనికిని లాభకరముగానే యుండెను. నామూలమున తనయప్పులుగూడ తీటుమాగఁగఁమేర్పడినందున నాయజమానుడు తనహృదయమున సంతోషించి కొంతకాలమయిన తరువాత దక్షిణలుగూడ నేర్పఱచి యాత్రాపరులను ప్రోత్సహపఱచు

చు వచ్చెను. ఈప్రకారముగా నే నాదేశమునం దల్పకాలములోనే చి
టుదేవతనయిపోయినాను. నామహిమలు శీఘ్రకాలములోనే చుట్టు
పట్లగ్రామములలోను దూరదేశములోనుకూడ వ్యాపించినందున యా
త్రాపరులు రేయింబగళ్ళు విరామములేక దూరదేశములనుండి సహి
తము మహాఘోషములను సువర్ణమంత్రపుష్పములను ధరించి యి
సుకచల్లిః రాలకుండునట్లు తీర్థప్రజలవలె రాదొడగిరి. నేను జంగ
మదేవతను గాగానే నాయజమానుఁడు తన మగదిరమునందుగల
యొక విశాలమయినగదిని దేవాలయమునుగామార్చి యొకమూలఁ భీత
మమర్చి మాలవిగ్రహమువలె నందు నన్నెత్తుగాఁ గూరుచుండఁబెట్టి
జనులు తెచ్చుకానుకలు మొదలయినవానిని గ్రహించుటకయి నాపై
నొకయర్చకుని నేర్పఱిచి తాను ధర్మకర్తయయి వచ్చిన ధనమునంత
ను యథేచ్ఛముగా తననిమిత్త ముపయోగించుకొనుచుండెను. నా
యందు జనుల కింతపూజ్యతాబుద్ధి కలిగినందున కింకొక కారణము చె
ప్ప మఱచిపోయినాను. మన్నించి వినుఁడు. నేనక్కడకుఁ బోయిన
నాలవనాఁ డొకవృద్ధకాంత నావద్దకు వచ్చి, వాలఖిల్యాది మహాఘో
లకు దివ్యజ్ఞానమును మహిమలును గలవని పురాణశ్రవణాదాలవలనఁ
దెలిసికొన్నదగుటచేత భక్తిపూర్వకముగా నాకు నమస్కరించి, ప్ర
సవవేదనపడుచున్న తన కోడలికి కొడుకుపుట్టునో కూతురుపుట్టునో
చెప్పవలసినదని ప్రార్థించెను.

ఆమె ప్రశ్నయడిగిన కాలమునందులగ్నమురవి గురుచందురీలు
విషమరాశి నహంశములయందుండుటచేత.

శ్లో. ఓజశ్చే పురుషాంశకేషు బలిభిలగ్నార్క గుర్విందుభిః
పుంజన్మప్రవదేత్సమాం శకగ్నైర్యుగ్మేషు తైర్యోషితః
గుర్వర్కావిషమేనరిం శశిసితా వక్రశ్చయ్యుగ్మేస్త్రయం
ద్వ్యంగస్థా బుధవీక్షణాచ్చయమశౌ కుర్వంతి పక్షేస్వకే.

అను బృహజ్జాతకవచనమునుబట్టి కుమారుడు కలుగునని చెప్పినాను. శాస్త్రము లెప్పుడు నబద్ధములు కావు గనుక వృద్ధాంగన యింటికిఁబోయిన జాములోపల కోడలికి నేను జెప్పినట్లు పురుషశిశువు కలిగెను. అక్కడి జ్యోతిష్కులు మాత్రము లెక్క వేసి తమ శాస్త్ర ప్రకారముగా తప్పక స్త్రీశిశువు కలుగునని చెప్పిరట! చూచినారా? వారి శాస్త్రములకంటె మనశాస్త్రములయందు దెంత యాధిక్యమున్నదో! ఆవృద్ధాంగన నేను జెప్పిన సంగతి జ్యోతిష్కులకుఁజెప్పఁగానే వారందఱు నావద్దకు మహాకోపముతో పరుగెత్తుకొని వచ్చి నీవే శాస్త్రప్రకారముగా కొడుకుపుట్టినని చెప్పినానో చెప్పుమని పట్టుకొనిరి; వారిశాస్త్రములకు విరుద్ధముగానున్నదన నశాస్త్రప్రమాణము ను జెప్పిన స్వదేశాభిమానముచేత శాస్త్రబద్ధులయినవారు నాకేమి హాని చేయుదురోయని జడిసి యసత్యము వలుగుట కిష్టములేనివాఁడయి వారిప్రశ్నల కుత్తరముచెప్పక మానముధరించి యూరకుంటిని. అందుచేత వారు నే నాఫలములను జ్యోతిశ్శాస్త్రముచేతఁ గాక మునుల కుఁగల యాంతరదృష్టిచేతనే చెప్పినని తమతోఁ దాము సిద్ధాంతము చేసికొని యాసిద్ధాంతము గ్రామముతో నాదివ్యజ్ఞానమునుగూర్చి గొప్పవారితో నెల్లఁ బ్రశంసించిరి. అందుమీఁదనన్ను ప్రశ్నలడుగుటకయి గొప్పవారందఱును రా మొదలుపెట్టిరి బుద్ధిమంతుఁడనుగనుక నాలో నే నాలోచించుకొని జ్యోతిషభూమియైన యాదేశముతో నేమియుత్తరముచెప్పిన జ్యోతిష్కులవలన నేమి చిక్కువచ్చునోయని భయపడి యేమియు నుత్తరముచెప్పక యెవ్వ రేప్రశ్న వేసినను తలయూచి యూరకుండుచు వచ్చితిని. తరువాత నావద్దఁజేసిన జ్యోతిష్కులు తమ శాస్త్రములనుబట్టి నాశిరఃకంపమున కథఁముచేసి యడిగిన ప్రశ్నల కన్నిటికి నుత్తరములు చెప్పి భక్తులను సమాధానపఱిచి పంపుచువచ్చిరి.

నాయొద్ద నుంచఁబడిన యర్చకులు మన దేశములోని పూజారు

లవలెన్ ధనాగ్రనోపాయములయందు మహాబుద్ధిమంతు లగుటచేత
 నాహాసాదము సర్వాభీష్టప్రదమని ప్రశ్నలకుగవచ్చిన నానిహో బెట్టి
 యరటిపండ్ల మొదలయినవి విద్యచేత చెడిపోని యాభక్తులచేతుల
 లో బెట్టి నాకర్పణము చేయసాగిరి. ఇట్లుండగా నొకనాడు చేగువ
 పల్లెనుండి చాకిలివాడొకఁడువచ్చి నాకు స్వాంగనమస్కారము చే
 సి తప్పిపోయి కొత్తగాకొన్న తనగాడిద కనబడునట్లునుగ్రహించ
 నలసిందని ప్రార్థించి దక్షిణయును పండ్లను పశ్యేమునోబెట్టి యర్ప
 కులకు సమర్పించెను. ఆయర్పకు లాదక్షిణను స్వీకరించి తిన్నగాపం
 డని యరటిపండ్లొంటి నానిచేతిలో బెట్టి యాదేశా ప్రసాదమును దే
 వతాసన్నిధానముందే పరిగ్రహించి మొక్కి పొమ్మని నానికొజ్జ
 నాడొప్పికారియుగా ప్రసాదము స్వీకరించి భక్షించి తన
 యూరికీ పోవుచు వచ్చి త్రోవలోనే యాప్రసాదము వరగానములు,
 భక్తిహరివోగనాధకములు వారికిఁజుపునో శూలనుపుట్టించి విరేచన
 మివమీంద నానిని చెలువు గల్లుమీఁదికి పరుగెత్తించి యక్కడ తు
 మ్మచెట్టికి ద మేయుచున్న నాని గాడిదను జూపెను. నాడు నాప్ర
 సాదమహిమ కత్యుత్పతపడి తన గాడిదను తిన్నగా తన యింటికి గో
 లుకొనిపోయి తన బంధువులకెల్లను జూపి నామహిమలను గాధలుగా
 పొగడెను. ఇట్లు నామహత్త్వములు దేశమంతటను వ్యాపించినందున,
 గాడిదలు, కేదెలు, ఆవులు మొదలయినవి తప్పిపోయినవారందఱును
 చుట్టుపట్ల గ్రామములనుండి ప్రసాద స్వీకారార్థము నాదర్శనము
 నకు రాదొడగిరి. ఆమఱునాడే యాచాకలివాని గ్రామమునుండి
 తనగాడిద తప్పిపోయిన దని నాని చుట్టమొకఁడును, తనయెద్ద తప్పి
 పోయిన దని కాపునాడొకఁడును రాగా, మాయర్పకులు వారివలన
 విధ్యుక్తిములగు దక్షిణాలను గ్రహించి యరటిపండ్ల ప్రసాదమును
 వారిచేతిలో బెట్టి నాయెదుటనే వారిచేతఁ దినిపించి పంపివేసిరి. అయి

నను చాకలిసానిగాడిదగాని, కాపువాని యెద్దుగాని పోవలెనో వారికి
 కనబడలేదట ! గాడిదమాత్రము మఱియెప్పుడును కనబడనేలేదట
 గాని తరువాత గొన్ని దినముల కెల్ల పొగుగూరి బందెలనొడ్డల ను
 డఁగా కాపువాఁడు బందెలుచ్చి దానినివదల్చి వేచ్చుకొనెనట ! ఈ
 నాతఁ నాచెవిని బడఁగానే యొకరి విషయమున నొటనే ఫలించిన
 నాప్రసాద మింకొకరివిషయములో నేల ఫలింపక పోవలెనని నాలో
 నేనాలోచించుకొన మొదలుపెట్టితిని. తరువాత నచ్చివచ్చి నామె
 డల నిజమున భక్తి దేమోయని సంశయించి భక్తియే వేకపోయి
 నయెడల వారతదూరము శ్రమపడినచ్చి భూరిదక్షిణలు సమర్పించు
 ట తటస్థంపదుగాన నారి కార్యవైఫల్యమునకు భక్తిహీనత కారణము
 కాదని నిశ్చయించి గూఁవిషయమున వారిని నిర్దోషులచుగా నిణఁబర
 చినాను. భక్తిహీనత కారణము కాకపోయి పక్షమున నాయమో
 ఘప్రసాదము విఫలమగుట కేమి కారణమో యుండవలె నాలోనేను
 తలపోయుచు కన్నులు మూసికొని యీశ్వరధ్యానము చేయుచుండ
 గా మంత్రద్రష్టలైన మహాముఖులకు నేదమంత్రములు ప్రత్యక్షమ
 యునట్లే నాకును స్వప్నములోఁ గొన్ని యామాలు వాఙ్మోహ్యగ
 ముకాఁగా, శాస్త్రజ్ఞముమొక్క క్రిమిమట్టిదేకదా యని తేలి
 సికొని తోడనే నే నొకయభినవశాస్త్ర నిర్ణామమున కొరం
 భించినాను. మేలుకొన్నప్పుడును సిద్ధిపోవుచున్న ఇప్పు స్వ
 ప్నగూఁపమున నిశ్వరా దేశముచేత సన్నిధి చేసినయాహును
 బట్టియు నాయనుదిన ప్ర్యేక్షానుభవమును బట్టియు మూఁపమాస
 ములలో మహత్తరమున ప్రిసాది జ్యోతిశ్శాస్త్రము నొకదానిని
 సాంగోచాంగిమఁగా సాతముచేసితిని ఆశాస్త్రగుంతయు వినిపిం
 చినచో గురూపదేశము లేనివారికి గురవగాహ మగుట యుదాహరించి
 పూర్వోక్తరహస్యకథనమునుబట్టి మీరు గ్రహింపఁ గలిగిన మూల
 సూత్రములను ముఖ్యముగా పొందుదాహరించుచున్నాను:—

గీ. కొత్తగాడిదఁ బోఁగొట్టుకొన్నవాఁడు
 వాలఖిల్యప్రసాదంబు వచ్చియరఁటి
 పండ్లు దక్షిణ యిచ్చి సాపడియె నేని,
 దొరకు గాదఁభంబది యింటిలోవలోనె. ౧

గీ. గోవువంబులఁ బోఁగొట్టుకొన్నవాఁడు
 వచ్చి కదలిఫలంబుల వాలఖిల్య
 సన్నధినిబుచ్చుకొన్నఁ బక్షంబులోన
 దొరకు గోవది బందెలదొడ్డిలోన. ౨

గీ. తనదుగాడిదఁ బోఁగొట్టు కొనినవాఁడు
 వచ్చి రాహుకాలంబున భక్తిహోడ
 వాలఖిల్యప్రసాదంబుఁ బడసెనేని,
 కంటఁబడ దెప్పుడును వానిగాదఁభంబు. 3

మూలసూత్రములు దేవభాషయందే యున్నను స్త్రీశూద్రులు వానిని
 పఠింప రాదని సర్వజనోపయోగాధికముగా వానిఁజేర్చి తెనిగించినా
 ను. ఈయభినవమహాశాస్త్రమునకు ప్రసాదజ్యోతిశ్శాస్త్రమన్న పేర
 జ్ఞు సార్థక మగునో మీరేయూహించి తెలిసికోవచ్చును. వాలఖిల్య
 ప్రసాదమువలనఁ గలుగు ఫలములను దెలుపుశాస్త్రమగుటచేత ప్రసా
 దశాస్త్రమును, ఆయాఫలములకు జ్యోతిశ్శాస్త్ర సంబంధమునుగల్పిం
 చుటచేత, గొంతవఱకు జ్యోతిశ్శాస్త్రమును, అయి యీపేరియపూర్వ
 శాస్త్రమున కన్వధికమయినది. ప్రసాదమును స్వీకరించుకాలమునుబ
 ట్టి వారదోషములు, తిథిదోషములు, నక్షత్రదోషములు, రాహుకాల
 దోషములు, మొదలయిన కాలదోషములన్నియు నీయపూర్వశాస్త్రము
 నందు జూపింపఁబడియున్నవి. మొట్టమొదటవచ్చినచాకలివాఁడుతనగా
 డిద తప్పిపోయినందునకయి ప్రశ్నయడుగుటకు శుక్రవారమునాఁడు
 పదిగడియల పొద్దెక్కి వచ్చి ప్రసాదస్వీకారము చేసినందున, నాఁడు

రాహుకాలము ౧౧ గడియల కగుటచేత వానికార్యము సఫలమయినది. మఱునాఁడు శనివారమునాఁడు వచ్చిన చాకలివాఁడును పదిగడియల ప్రొద్దెక్కియేవచ్చి ప్రసాదస్వీకారము చేసినను నాఁడు రాహుకాలము ౭౪ గడియలకే వచ్చినందున వాని కార్యము విఫలమయినది.

“నూ॥ విధు స్సోరీ భృగుసుతజ జీవభౌమార్కః॥ త్రిషాద త్రిణి వృద్ధిః॥” అను ముహూర్తదీపికా సిద్ధాంతమునుబట్టి రాహుకాలము సోమవారము ౩౪ గడియలకును, శనివారము ౭౪ గడియలకును శుక్రవారము ౧౧ గడియలకును, బుధవారము ౧౫ గడియలకును, గురువారము ౧౮ గడియలకును, మంగళవారము ౨౨ గడియలకును, ఆదివారము ౨౬ గడియలకును, మూడుగడియల ముప్పాఠవృద్ధివొప్పునవచ్చుచుండును. ఈప్రసాదజ్యోతిశ్శాస్త్రములోని జ్యోతిశ్శాస్త్రమున్న యంతిమ శబ్దసారస్యమువలన, అభినవ వాలఖిల్య మహర్షి నయిన నాసిద్ధాంతముననుసరించియే పూర్వమహర్షులును మన దేశములోని జాతక ముహూర్తభాగముల నేర్పఱచిరన్న పరమరహస్యమునుగూడ బుద్ధిమంతులూహించి తెలిసికోవచ్చును. ఈప్రసాదజ్యోతిశ్శాస్త్రము బహుఫల ప్రదమయినదగుటచేత శాస్త్రవిశ్వాస మహానీయులయిన మన దేశపు పెద్దలు దీనిని గురుముఖమున నుపదేశము నొంది భరతఖండమునందు వ్యాపింపజేసి యాసేతు హిమాచలమున సర్వజనులకును దానివలని యసంతములైన ఫలములను శీఘ్రకాలములోనే కలిగింతురనుటకు సందేహము లేదు. అయినను వాలఖిల్యమూర్తి ప్రస్తుతమున మన దేశము నందు లేకపోవుటయొక ప్రతిబంధముగాఁగనఁబడి దూరాలోచన లేనివారికి వాలఖిల్య ప్రసాదశాస్త్రము వ్యాపింపజేయుట ముస్సాధ్యమని తోచవచ్చును; గాని, రామకృష్ణాదుల విగ్రహములను ప్రతిగ్రామమునందును నెలకొల్పి పూజింపఁగలిగిన మహాపురుషులకు వాలఖిల్యమూర్తిని ప్రతిగ్రామమునందును ప్ర

తిష్ఠించి యనంత ఫలప్రదమయిన తత్ప్రసాదశాస్త్రమును వ్యాపింపఁ జేయుట పరమసాధ్యమే యని స్ఫురించకపోదు. నేను వ్రాయుటకుఁ దగిన యాకులు గాని గంటములు గాని యాదేశములతో లేనందున నా ప్రసాదజ్యోతిశ్శాస్త్రమున కధిక శ్రవణము కలుగుటకయి నేను దానిని వాగ్రూపకముగానే యుంచి మన మహర్షులు వేదమును కాపాడినట్లు కాపాడుచున్నాను. ఆదేశమునందలి గంటములు మన గుణపముల కంటె ముడురెట్లు పొడుగును రెండురెట్లు లావును గలిగియుంటచేత వాని నెత్తుటకే నాకు సాధ్యముకాదు. ఇది నక్కడి తాటాకులన్న నో మనపెద్ద పరుపులంతలేసి నెడల్పుకలచయి వానికి గాఢ దశగుణములు నిడివి కలపిగా నుండును.

సాధర్మ్యకర్తయైన మహాకాయుఁ డొకవాఁడు నావద్ద నియమింపఁబడిన యర్చకుఁడు నాకు మొక్కుకొనువారు చెల్లించు ముఠపులు కానుకలు దక్షిణలు నిలుపుదోపులు మొదలయిన వానినిగూర్చి క్రిమమయిన లెక్కలుగచి వచ్చినసొమ్మంతయు ప్రతిదినమును సరిగా ధర్మకర్తకుఁ బంపుచున్నారోలేదో విచారించుటకయి నన్నుగచిన యాలయమునకువచ్చి నాయా వాయవ్యయములను విచుర్చించి వారిసింధికుఁ బాపివేసి తరువాత వారు స్వామిసొమ్ము నేమయిన నపహరించుచు న్నారాయణ నన్నడిగెను. నేను చిటువస్వనవ్వి యాడిగినదానికి తగిన సహత్తిరమియ్యక జ్యోతిషభూమిలో దనుకు విశదముగాని దేమున్నదని పలికి, జ్యోతిశ్శాస్త్ర ప్రశంసచేసి మొదటిసంగతి మఱపించి మెల్లగా నతనిని శాస్త్రచర్చకుదింపితిని తిరుమల మొదలయిన దివ్యస్థలములలో భక్తులు సమర్పించు దేవుని సొమ్ములో పూజారులు మొదలయి వారు నిత్యకృత్యముగా చేసెడి కైంకర్యరహస్యములు మీకు కొట్టినపిండియగుటచేత మీ కాదేవరహస్యములను తెలుపవలసిన యానశ్యకము మొదలే లేదగదా? నేను శాస్త్రచర్చకు దింపినతరువాత మహాకాయుఁడు జ్యోతిశ్శాస్త్రమునందు మహాభిమానమును సంపూ

ర్ణవిశ్వాసమును గలవాడయ్యును, తమ దేశమునగదిప్పుడు గ్రహగతి
యనుకూలముగా లేనందునకుఁ గొంత సంతాపపడి యిట్లు సంభాషణ
కారంభించెను:—

మహా—పూర్వమునందు మా గావణమహారాజు కాలములో
గ్రహములన్నియు సదా మంచి స్థలములందుండుడి యెల్లవారికిని
సత్ఫలములనే యిచ్చుచుండెను. ఆమహారాజుపోయి విభీషణుడు రా
జ్యమునకు వచ్చినతరువాత గ్రహములు మౌలికభయమువిడిచి యథే
చ్ఛముగా సంచరించుచు తను యిచ్చవచ్చిన ఫలములనే యిచ్చుచు
న్నవి. అయినను జ్యోతిశ్శాస్త్రమునగ దఖండపాండిత్యముగల మహాను
భవుల యచుగ్రహమువలన గ్రహ గతులవలని ఫలాఫలములుమాత్ర
ము మూకిప్పుడు తెలియుచున్నవి.

సత్య—గ్రహములగతి దోషములను తప్పించుకొనుటకు
యీ దేశమునందు సాధనములున్నవా ?

మహా—ప్రయాణాగలయందు మంచి ముహూర్తములు పె
ట్టించుకొని పని యారంభించుట మొక్కసాధనమగుపడుచున్నది. అం
తరము వేలుగతిలేదు.

సత్య—ఈ దేశములు ప్రయాణాది సమస్తకార్యములయందు
ను మంచి ముహూర్తములు పెట్టించుకొని శుభలగ్నమునందే
ర్యారంభము చేయుచున్నారా ?

మహా—సాధ్యమయినంతవఱకు చేయుచునేయున్నారు. మఱి
మీ దేశముందో ?

సత్య—మా దేశమునందును జనులు శాస్త్రబద్ధులయి నడుచు
కొనుచున్నారు కాని—

మహా—ఏమిట “కాని” యనుచున్నావు. మీవారు శాస్త్రవి

శ్వాసము లేనివారయి కొందఱు విహితధర్మములను మీటి నడుచు చున్నారా ?

సత్య—నూనా రెప్పుడును బుద్ధిపూర్వకముగా శాస్త్రమర్యాదలను మీఱువారుకారు. అయినను మాదేశమునం దిప్పుడు ప్రభుత్వముచేయుచున్న హూణులు క్రొత్తగానావిరియంత్రములనుకల్పించి, నీటి యావిరియొక్క బలముచేత నినుపదారులమీఁద తిథి వార నక్షత్రహోరానియమమును పాటింపక నిర్ణీత సమయములయందు ప్రతిదినమునుపొగబండ్లను వాయువేగమున నడిపించుచు జనులశాస్త్రచోదితాచారములకు భంగము చేయుచున్నారు. అందుచేత జనులిప్పుడు శాస్త్రమర్యాదల నంతగా పాటింపక ప్రయాణసౌలభ్యమును బట్టి పొగబండ్లలో నెక్కి జ్యోతిష్కులు పెట్టినముహూర్తములను మాని జాతివా రేర్పఱచిన వేళలలోనే యాత్రలుచేయ మొదలు పెట్టినారు.

మహా—ప్రయాణసౌలభ్యమును బట్టి శాస్త్రవిధుల నతిక్రమించుట మహాదోషము. అందులోను జ్యోతిష్శాస్త్ర సిద్ధాంతములను మీఱిన పాపమును మించిన మహాపాతకము లోకములో మఱియొకటి యుండదు. మఱియేపాపమునకైనను నిష్కృతికలదుగాని యీపాపమునకు నిష్కృతిలేదు. దేశాభిమానులందఱును జేరి పొగబండ్లలో పోయినారిని జాతినుండి బహిష్కారము చేసెదమని దోషజ్ఞసమయము చేయరాదా ?

సత్య—శిష్టాచార సంపన్నులయిన శ్రోత్రియశిఖామణులనే కులు పొగబండ్లలో ప్రయాణము చేయుట పాపమని బోధించినారుగాని జనుల యనాదరమువలనను ధర్మ సంస్థాపకులయిన ప్రభువుల లేని లోపమువలనను వారి యుపదేశములన్నియు నరణ్య రోదనములయిపోయినవి. ప్రయాణములకు ముహూర్తములు పెట్టించువారు

లేక విధివిహితమున తమ వృత్తికే భంగమురా నారంభించినందున జ్యోతిష్కులందఱును జేరి ముహూర్తములు పెట్టించుకొనకుండ యాత్రలుచేయుట పాతకములలో నెల్ల ఘోరపాతకమనియు కాలజ్ఞులయిన విప్రోత్తముల జీవనాధారమును మూలచ్ఛేదము చేయుట దోషములలో నెల్ల మహాదోషమనియు ఘోష పెట్టిరి. రాజావలంబము లేకపోవుటచే వారిఘోషము లన్నియు చెవిటివానిముందటి శంఖ ఘోషములే యయినవి.

మహా—ఆహాహా ! మీ దేశమున కిప్పుడెంత కష్టమువచ్చినది ! అయ్యో ! శాస్త్రమన్యాయముగా చెడిపోవుచున్నదే ! జనులను సన్మార్గముననగీపించుటకు మీ దేశములో మతగురువులు లేరా ? పీఠాధిపతులు లేరా ? ఎవ్వరును లేకపోయినను మతాభిమానులందఱును జేరి పొగబండ్లను ప్రతిస్థలమునుండియు రాహు కాలములను వర్జ్యములను వారశూలమును గ్రహ వేధలను నక్షత్రదోషములను తారాబలములను చంద్రబలములను విచారించి మఱి బయలుదేలుదీయునట్లు శాసన మేర్పఱుప నలసినదని ప్రభుత్వమువారికి సంఘవిజ్ఞాపనములు పంపుకొనరాదా ?

సత్య—ఈయాలోచన సర్వోత్తమముగానున్నది. ఇటువంటి మంచి యాలోచన యీవఱకు మావారలబుద్ధులకు గోచరము కాలేదు. మా దేశము చేరఁగానే యీ సంఘవిజ్ఞాపనల విషయమయి నేను కృషిచేసి దొరతనమునా రొకవేళ నామొట్ట వినకపోయినను నాదేశాభిమానమాననీయతను గనఁబఱిచి దేశమునకు మహిమకారము చేసిదను.

మహా—అట్లుచేయుము. అక్కడ మీకేగాని మీప్రభుత్వము వారికి జ్యోతిశ్శాస్త్రవిశ్వాసము లేనట్లున్నది.

సత్య—లేదు. వారికి ముహూర్తములులేవు; జాతకములులేవు; ఏమియులేవు.

మహా—గ్రహములు వారిని బాధించవా ?

సత్య—బాధించవు. అమావాస్యనాఁడు బయలుదేరినను వారికి కార్యసిద్ధి యగుచున్నది. శూన్యమాసములో శనివారమునాఁడు గుర్కునూర్తపువేళ లగ్నముపెట్టి వివాహము చేసికొన్నను దంపతులు సంతానవంతులయి వర్ధిల్లుచున్నారు. గ్రహములుకూడ వారికి భయపడినట్లు తోచుచున్నది.

మహా—నీకు తోచుచున్నది సత్యమే. పంచభూతములను లోబలుచుకొని విప్లవేతను నీశ్వరేతను బండ్లులాగించువారికి గ్రహములు భయపడి లోపడుట యాశ్చర్యము కాదు. ఏమియు భయము చేత కార్యసిద్ధిచేసినట్లు భక్తిచేత చేయవు. వెనుక మారావణునికిని భయముచేతనే కదా సూర్య చంద్రాది గ్రహములును వాయువైశ్వానరాది భూతములును చెప్పినచోట్లనుండి సేవచేయుచు వచ్చినవి.

సత్య—అది సత్యము. ఆహా ! ఏమి మీబుద్ధివిశేషము ! మీకుఁ గల వర్ణనీయఁ గున శాస్త్రాభిమానము మీబుద్ధి విశేషమునకు వన్నె తెచ్చుచున్నది !

మహా—దేనిని విడిచినను శాస్త్రాభిమానమునుమాత్రము విడువరాదు. శాస్త్రవిశ్వాసముచేత నేను విధ్యుక్తముగా వివాహము చేసికొన్న ధర్మపత్నిని సహితము తృణప్రాయముగా విడిచిపెట్టినాను.

సత్య—ఓహో! మీరు త్రిలోకపూజ్యులుగా కనఁబడుచున్నారు. మీచిత్రిచరిత్రమును నాశోత్రపేయముచేసి నన్ను చరితార్థునిజేయుఁడు.

మహా—నాప్రథమభార్య వృషభలగ్నమున లగ్నమందు చంద్రుఁడును సింహమందు సూర్యుఁడును వృశ్చికమందు గురుఁడును కుంభమందు శనైశ్చరుఁడును ఉండఁగా ప్రథమకుమారుని గన్నది. అట్టి లగ్నమందఁ బుట్టినవాఁడు జారజాతుఁడని శాస్త్రదృష్టిచేతఁ జూ

చినవాడనయి గుణవతియైన యాభార్యను తత్తణము శ్రుజించినాను.

సత్య—“వృషస్థేనాం గే సవిత్సగురుతీక్షాంశుతనయై స్సు
హృజ్జాయాఖైస్థైర్భవతిని యమాన్మానవపతిః” అనువరాహమిహిరవా
క్యమునుబట్టి మీరు చెప్పిన రాజయోగమునందుఁ బుట్టినవాడు జార
జాడు గాక మానవపతి కావలెను—

మహా—ఆవిషయము చర్చ యక్కరలేదు. జారజాడు
మా వపతియైనను విసర్జింపవలసినదే.

సత్య—మీభార్యయందు జారత్వనోష మున్నట్టు మీరావతి
కెన్నడును విన్నారా?

మహా—పుత్రజన్మముచేత శాస్త్రము చెప్పువఱకును నాభా
ర్యయట్టిదని నేను స్వప్నావస్థయందును ననుకోలేదు. అది మహాపతి
వ్రతయనియే యెల్లవారును నేటివఱకును విశ్వసించి, నేను దానిని
నిష్కరుణుడనయి నిష్కారణముగా పరిత్యజించితిని నన్నారక నిం
దించుచున్నారు. జారత్వ మెప్పుడును గూఢముగా జరుగునదిగాని
యొకరికిఁ దెలియునదికాదు. సర్వజ్ఞకృతమున శాస్త్రము చెప్పుదా
నికంటె జనుల కెక్కువ తెలియునా యని శాస్త్రవిశ్వాసము గలవాఁ
డనయి, జనులసిందలను లక్ష్యముచేయక ప్రత్యక్షసాక్షియైన శాస్త్ర
మును బట్టి భార్యాపరిత్యాగముచేసి నేను నూవంశపరిశుద్ధతను నిలు
పుకొన్నాను.

సత్య—పాపము! ఆమెగతి యేమయినది?

మహా—దానికేమిలోపము? దానికిఁగిన భరణమేర్పఱిచి
నేను మఱియొక కన్యను పాశిగ్రహణము చేసికొన్నాను. నాద్వితీయ
భార్యకు నిర్దోషమయిన సుముహూర్తమునందు ప్రథమపుత్రజవన
మయినది. ఆశిశుజన్మమైనది యెంత మంచిలగ్నమో యెఱుఁగుదువా?
వాని జననసమయమునందు బృహస్పతి యేకరాశిగతులయిన సూర్య

చంద్రులను చూడక చక్కగానున్నాడు.

సత్య—అహా ! ఏమి మీశాస్త్రవిశ్వాసము !

మహా—ఏమి ? నాశాస్త్రవిశ్వాసమున కంతయాశ్చర్య పడుచున్నావు ! మీదేశమునందు శాస్త్రవిశ్వాసములేదా ?

సత్య—కావలసినంత యున్నది. మాతుల మరణ యోగము నందు శిశువులు పుట్టినపక్షమున తమగండములను తప్పించుకొనుటకయి మేనమామలు మొదలయినవారు శాస్త్రవిశ్వాసముచేతనే మంత్రసానులకు లంచమిచ్చి శిశువులను చంపించివేయుదురు. అయినను మాదేశమునం దింగ్లీషు చదువుచేత నట్టి సత్యములనునమ్మని నాస్తికులు కొందఱిప్పుడు బయలుదేలుచున్నారు.

మహా—కలికాలమహిమచేత నట్టిబౌద్ధులు మాద్వీపమునందును గొందఱు వెలసి జ్యోతిష మబద్ధమని కుత్సితబుద్ధివాదములు చేయుచున్నారు. ఈసారి నిన్ను వారిసభలకుఁ దీసికొనిపోయెదనుట.

సత్య—ఆనాస్తికాధముల సభలకు నన్నుఁ గొనిపోవుటకంటె ముందుగా మీరీవఱకు వాగ్దానముచేసియున్న ప్రకారముగా నన్నొకసారి శాస్త్రవిశ్వాసము గల పండిత సభకుఁ దీసికొనిపోయి జ్యోతిషులు న్యాయముతీర్పు విధమును జూపుడు.

మహా—మంచిది. ఈమాటలసందడిలో నీకు శివపూజాసమయము మించిపోయినట్లున్నది. ఆకలిచేత నీకన్నులు గుంటలు పడిపోయినవి. నేను లోపలికిఁ బోయి మందోదరిచేత నీకు నైవేద్యము పంపెదను. భక్తులు దేవతాదర్శనమునకు వచ్చెడువేళకూడ నగుచున్నది. (అని లోపలికిఁ బోయెను.)

ఆమహాకాయుడు చెప్పినదానినిబట్టి యాతనిరెండవభార్యకు పుట్టినకొడుకు జారిజాతుడని యెఱిగినవాడనయి,

శ్లో॥ స్వల్పగ్నమిందుంచగుర్నిరీక్ష తేననా శశాంకంరవిణాసమాగతమ్

సపాప కోర్కె శయితోధవాశశి సరణజాతం ప్రవదంతి నిశ్చయాత్ .

అని యేక రాశి గతులయిన సూర్యచంద్రులను బృహస్పతి చూడకున్న కాలమునఁ బుట్టినవాఁడు నిశ్చయముగా జారజుడన్న బృహజ్జాతక వచనమునకు ప్రత్యక్ష విరుద్ధముగానున్న వారిశాస్త్రము సత్యము కాదని నాలో నేననుకొని, ఆతనికిఁ గోపము వచ్చునన్న భయముచేత నతనితో నేతద్విషయమును గూర్చి ప్రస్తావింపక వారిది రాక్షస శాస్త్రమగుటచేత నట్లు వ్యత్యస్తముగా నున్నదని నిశ్చయము చేసికొని యప్పటి కూరకుంటిని.

నా ల వ ప్ర క రణ ము.

—:~(—:~—

వెనుకటి ప్రకరణమునందుఁ జెప్పిన ప్రసంగము నడిచిన నాలుగుదినముల కొకనాఁటి మధ్యాహ్న సమయమునందు నా యజమానుఁ డయిన మహాకాయుఁడుగారు నాయొద్దకువచ్చి, నేఁడు రాజసభ జరగఁబోవుచున్నది గనుక జ్యోతిషవిద్వాంసులు చెప్పు తీర్పులయొక్క రీతిని జూచి యానందించుటకయి నీ కోరిక ప్రకారముగా నిన్ను క్కడకుఁ గొనిపోవ వచ్చినానని సెలవిచ్చెను. నే నాయనయాజ్ఞను శిరసావహించి తత్క్షణమే యుచిత వస్త్రాదులను ధరించి యరగడియలో పలనే ప్రయాణమునకు సంసిద్ధుఁడను కాఁగా నాయజమానుఁడు నా యాలయముయొక్క తలుపులు మూయించి నన్నుఁ గొనిపోయి తన గుఱ్ఱపుబండిలో తాను గూరుచున్న మెత్తమీఁద నన్ను తన కుడివైపుఁ గూర్చుండఁ బెట్టుకొనెను. నేనెక్కిన బండి రాక్షసిబండి యనియు, దానికిఁ గట్టఁబడిన గుఱ్ఱములు రాక్షసి గుఱ్ఱములనియు, నేనిప్పుడు వేఱుగఁ జెప్పనక్కఱలేదుగదా ! ఆబండి ధవళేశ్వరపు కొండంతయున్నది; దానికిఁ గట్టఁబడిన గుఱ్ఱములును ఒక్కొక్కటి పదియేనుఁగు

లంతలేసియుండి నాదృష్టికి నడగొండలవలె గానఁబడినవి. ఉత్సవ విగ్రహములను దేవాలయములలోని యర్చకులు మోసికొని పోవునట్లుగా నాయజమానుని సేవకులు నన్ను తమచేతులతో గొనిపోయి యాశకటమునందఁ గూరుచుండఁ బెట్టఁగా, భయముచేత నిశ్చేష్టుడ నగు దేవాలయములోని పీఠముమీఁద దేవుఁడు కూర్చున్నట్లుగా భూదేవుఁడైన నేనును కదలమెదలక యందలి మెత్తమీఁద గూరుచున్నాను. కొంతసేపటికి తెలివి తెచ్చుకొని నేను గుండు చూచునప్పటికి గుట్టములు బండి నీళ్ళుకొని వాయువేగమునఁ బరుగెత్తుచుండినవి; బండిచక్రముల చప్పుడు మేఘగర్జనమువలె చెవులు చిల్లులు వోవునట్లు కర్ణకఠోరముగా వినఁబడఁ జొచ్చినది. ఈయవస్థలో గాలిలోఁ బెట్టిన దీపమువలె వెనుకకును ముందునకును " గడికుడుపుచేత నూగులాడుచు పాణిములు బిగఁబట్టుకొని మెత్తకుఁ గుట్టిన ఘగ్గములవంటి దారములను రెండుచేతులతోను గట్టిగాఁ బట్టుకొని యగగంటసేపు కూరుచుండునప్పటికి సభామందిరము సమీపించినందున బాడినిలిచినది. అప్పుడు మహాకాయుడుగారు బాడిదిగి సభాస్థానాద్వారమువద్దకి నడవఁగా వెనుకనుండి భృత్యులు తద్వాహనుసారముగా నన్నుఁ గొనివచ్చి యాయనచేతి కందిచ్చిరి. నావంటి యబ్బునిఁ దమవంటి ఘనులు మోచుట ధర్మముకాదని నేనాయనతో నా వినయవిధేయతలు తేటపడునట్లుగా మనవిచేసి నన్ను మఱియొకరి చేతికియ్యవలసినదని ప్రార్థించినను, ఆయన నా ప్రార్థన నంగీకరింపక నీచసేవకులు సభాభవనములోనికిఁ బోఁగూడదను హేతువుచేతఁ గాఁబోలును నన్ను స్వయముగానే చేతులతో నెత్తుకొనిపోయి ధర్మాధికారిగారు చూపిన పీఠముమీఁదఁ దాను గూరుచుండి నన్ను తన ప్రక్కను గూరుచుండఁ బెట్టుకొనెను. మేమక్కడకుఁ బోవునప్పటికే సభాస్థారులందఱును వచ్చి తమ కర్తవ్యములగున పీఠములమీఁద నాసీనులయి యుండఁగా,

సభయంతయు వ్యవహారమును జూడవచ్చిన మహాజనులతో నిండిపోయినది. వారిలో ధర్మాధికారియగు ఖరుడు దక్షిణముఖముగా నొక్క యున్నతాసనముమీఁదఁ గూరుచుండి యుండెను. ఆయనకు కుడిప్రక్కను రెండుమూఁడు బారల దూరములో వరుసగా వేసియున్న పీఠములపయిని పంచామరతరుచులవలె జ్యోతిషవిద్వాంసు లయి నుగురు తలలకు శాలువులు చుట్టుకొని చెవులను కుండలము లల్లల నాడ గంభీరముగాఁ గూరుచుండి యుండిరి. వారి నామములు వరుసగా వృశ్చిక గోమూఁడు, సర్ప గోమూఁడు, ఖడ్గ గోమూఁడు, అగ్ని గోమూఁడు, కంటక గోమూఁడు, అసి తరువాత నేను మాయజమానునివలనఁ దెలిసికొన్నాను. గోమక సిద్ధాంతము నభ్యసించుటచేతనో మఱియే హితువుచేతనో కాని యాదేశమునందు సామాన్యముగా జ్యోతిషసిద్ధాంతము నామముల చివరను గోమశబ్దము చేర్పఁబడుచున్నది. అనుహావిద్వాంసులకును ధర్మాధికారికిని ఏడుమగా లేఖనోద్యోగి యొక్కఁడు నిలువఁబడియుండెను. అప్పుడు నిలువఁబడియున్న యా లేఖకునిపే రతి కాయుడు. రాజభటులు చేతు లాడించుచు మాటాడుచున్నవారి నూరకుండుడని కేకలు వేయుచుండఁగా, ధర్మాధికారి తలయెత్తి చూచి లేఖకుని వైపుఁకుఁ దిరిగి వ్యభిచార వ్యవహారమును విమర్శించుటకు ముందుగా నందలి వాడి ప్రతివాదుల నెదుటఁ బెట్టింపుమని యుత్తరువు చేసెను. అతఁడు రాజభటులను జూచి ప్రహస్తుని వజ్రహస్తుని కైకసిని దీసికొనిరండని చెప్పెను. వారు వెంటనే పోయి యిద్దఱు ప్రహస్తులను కైకసిని దీసికొనివచ్చి యెదుట నిలిపిరి.

లేఖ—భటులారా! మీరిద్దఱు ప్రహస్తులను దెచ్చినారేమి? వీరిలో వజ్రహస్తుఁడెవరు? ప్రహస్తుఁడెవరు?

భటు—మేము వాడిప్రతివాదులను గొనిపోయి యొక గదిలోఁ బెట్టి యీవలఁ గూరుచుండఁగా ప్రభువువారు పిలిచెడిలోపల వారి

లో వజ్రహస్తుడు తన కామరూప ప్రభావముచేత ప్రహస్తుడుగా మారిపోయినాడు.

ఇట్లేకరూపమును బొందినవారిరువురిలో నెవ్వడు ప్రహస్తుడు యెవ్వడు వజ్రహస్తుడు నిర్ణయించుటకు శక్యముకానందున వారిలో నొకని మొదటి ప్రహస్తుడనియు నింకొకని రెండవప్రహస్తుడనియు నిజము తెలియువఱకును జెప్పవలసి యున్నది.

ధర్మా—విష్కారణముగా మాకు శ్రమ కలుగఁజేయక మీలో నిజమైన ప్రహస్తుఁ డెవఁడో శీఘ్రముగాఁ జెప్పుడు.

మొ—ప్రహ—నేనే నిజమయిన ప్రహస్తుడను. ఇతఁడు మాయప్రహస్తుడు.

రెం—ప్రహ—నేను నిజమయిన ప్రహస్తుడను. ఇతఁడుమాయప్రహస్తుడు.

ధర్మా—మీ రబద్ధము లాడఁగూడదు. మీలో వజ్రహస్తుఁ డెవఁడు?

మొ—ప్రహ—అతఁడు వజ్రహస్తుడు.

రెం—ప్రహ—అతఁడు వజ్రహస్తుడు.

లేఖ—ఈ వ్యవహారము చక్కఁగానే యున్నది. సత్యమునుకనుగొని శిక్షించువఱకును వీరిలో నొక్కరును నిజముచెప్పరు. ఈసత్యాసత్యముల నిప్పు డీవిద్వాంసులే నిర్ణయము చేయవలెను.

ధర్మా—ఆసంగతి తరువాత చూచుకొందము గాని ముందుగా మీయభియోగమేదో వాది సభవారితో మనవిచేయవలెను.

మొ—ప్రహ—కైకసియను నీకామిని నాభార్య. నేనింట లేనప్పుడీ వజ్రహస్తుడు నావేషము వేసికొనివచ్చి—

రెం—ప్రహ—చీ! చీ! అబద్ధములాడకు—ప్రహస్తుడవు నీవా? నేనా?—ఓ మహాప్రభూ! న్యాయప్రభువులు నామొట్ట యాలకింపవ

తెను. కైకసియను నీ కామి. నాభార్య. నేనింటలేనప్పుడీ ప్రహస్తం
ను నావేషము వేసికొనివచ్చి—

ధర్మా—ఇది నీరివలన సత్యము బయలుబడదు.—ఓకైకసీ!
నీరిలో నీభర్త యెవ్వఁడో నీవు చెప్పు.

కైక—(ఇరువుర మొగములవంకఁ జూచి, ఓమహాప్రభూ!
నేను గదిలోనున్నప్పుడు నాభర్తకు కుడివైపునఁ గూరుచున్నాను.
అప్పుడు కూరుచున్నట్లు కూర్చుండఁబెట్టినపక్షమున నాభర్త యెవ్వరో
నేను జెప్పఁగలను. రాజభటులు వారి సిక్కడకుఁ దీసికొనివచ్చునప్పు
డు తమతమ స్థానములను వదిలి వార్ధిద్రులును గలసి పోయినారు. ఇ
ప్పుడు నేనెవ్వరివంకఁజూచిన నతఁడే నాభర్తగాఁ గనఁబడుచున్నాఁడు.

మొ ప్రహ—ఓప్రాణేశ్వరీ! నావంక తిన్నఁగాఁ జూడు. నేను
నీభర్తను కానా?

రె-ప్రహ—ఓప్రాణేశ్వరీ! అతనివంకఁ జూడక నావంకఁ
జూడు. నేనే నీకుభర్తనుకాను? —ఓరీ వంచకుఁడా? నీవు మా
యచేసినంతమాత్రమున పెండ్లి నాటినుండియు నన్నెఱిగిన నాధర్మ
పత్ని నిన్ను భర్తయరుకొను ననుకొన్నావురా? —ఓప్రాణేశ్వరీ!
నిజము చెప్పవేమి?

కైక—మీరే నాప్రాణవల్లభులలాగున నున్నారు.

మొ-ప్రహ—ఓప్రాణేశ్వరీ! యీమోసగాని మాయమాట
లను నమ్మి మోసపోకు. నీవిండాక నాకుడిప్రక్కను గూరుచుండలే
దా? యితఁడే నన్ను గుఱుతువట్టకైక పోయినావా? నేనే నీకు
నిజముయిన భర్తనగుననుకాన నా మొగముచూచి చెప్పు.

కైక—మీరును నాప్రాణవల్లభులలాగుననే యున్నారు.

ధర్మా—ఈయనకిమిలాగున వేలెను. నీభర్తయెవ్వరో యీ
మాట యటుండనిచ్చి నేరముజరిగినదో లేదో నిజముచెప్పు.

కైక—నా భతానుదప్ప నేను పరపురుషుని కన్నెత్తి చూడలేదు.

ధర్మా—అది కాదు. ఈయభియోగ పత్రికలో జెప్పబడిన కాలమునం దొకపురుషుడు శయనగృహమున నీయొద్దనున్నాడా?

కైక—నా భతా నామొద్దనున్నాడు

మొ-ప్రహ—అప్పుడున్నవాడు నీభతాగాడు. నీభతాయొక్క రూపమును ధరించినచ్చిన వజ్రహస్తుడు.

రెం-ప్రహ—ఆమూట పరమసత్యము. ఆవేషము వేసికొని వచ్చి నీతో నున్నవాడు పంచకుండయిన వజ్రహస్తుడే.

ధర్మా—ఇటువంటి వ్యవహారములలో పెద్దమనుష్యులు సభల కెక్కరాదు. ఎక్కినపక్షమున నుభయుల గౌరవమును బోవుటయే కాక యిల్లాండ్రొక్కఁగూడ సహఖ్యాతినచ్చును. ఈవిషయములో వాది ప్రతివాదు లిద్దఱును సఖ్యపడి సమాధాన పడవలెను.

మొ-ప్రహ—సభ కెక్కిన యీవ్యవహారములో నిక సఖ్యము కుదురదు. ధర్మాధికారులు సత్యము కనిపెట్టి దోషిని కూరముగా శిక్షింపవలెను.

రెం-ప్రహ—ఈ వజ్రహస్తుడు చెప్పినమాట సర్వజనశ్లాఘాపాత్రముగా నున్నది. ఏలికవారు దోషికి కూరదండనము విధింపవలెను.

మొ-ప్రహ—ఓరిదోషీ! వజ్రహస్తుడవు నీవా! నేనా?

రెం-ప్రహ—ఓరిపంచకుండా! నీవు వజ్రహస్తుడవుగాక మఱి యెవ్వడవురా? నీవు లోకమును వలచింపఁదలచుకొన్నను శ్రీమహేశ్వరుని పంచముఖములవలె గూరుచున్న యీపండిత పంచకమైనను నీమోసము తెలిసికోలేదనుకొన్నావురా? ఓరిపాపాత్ముడా! ఓరి కూర—

ధర్మా—మీలో మీరు పోల్చడక యూరకుండుడు.—ఓ విద్వదగ్గిగణ్యులారా ! మీరే యిప్పుడు శాస్త్రసిద్ధాంతానుసారముగా ధర్మనిర్ణయము చేయవలెను. నిజముచెప్పుక యింతసేపు మాకు సిమ్మారణముగా నాయాసము కలుగఁ జేసినందునకయి యీ సారి యపరాధకి మే మలిఘ్నారథికి విధిపడలఁచుకొన్నాము. మీరిప్పుడు సిద్ధాంతకరింపవలసిన యగ్రములు— ౧. ఏమిటో వజ్రహస్తః డెవఁడు; ౨. వజ్రహస్తఁడు నేరము చేసివాఁడా, లేదా? 3. ఈమె

నిజమయిన కైకిసి యగునా ! కాదా?—ముఖ్యముగా నీమూడంశములను మీరు శాస్త్రపద్ధతిని నిర్ధారణము చేయవలెను.

అని ఖరాసురుఁడు సెలవియ్యఁగానే సిద్ధాంతు లాకాశమువంకఁ జూచియు వ్రేళ్ళు మడచియు నేలమీఁద నంకెలు వేసియు ముకుపుటముల వ్రేళ్ళు చొప్పియు నెండొరులతో గుసగుసలాడియు లెక్కలువేసి తలపోతలకుఁ జొచ్చిరి. ఈలోపల ధర్మాధికారి పీఠముమీఁద వెనుక కొఱిగి యొక్క కునుకు గువికెను. సభలో నిలిచి యున్న యుభయవాగుల పక్షములవాగును విద్వాంసు లేమి సెల విత్తురో యని విసనుత్సుకులై వేచియుండిరి. చూడవచ్చినవారందఱును వివిధవిషయములనుగూర్చి తమలోఁబాము సంభాషించుకొనుచుండిరి. ఈప్రకారముగా రెండుగడియలసేపు నడచునప్పటికి సిద్ధాంతు లలో నొకగు లేఖకునిఁ బిలిచి తమయభిప్రాయములను వ్రాయవలసినదని చెప్పెను. మఱదేశమునందు నలెనే యాదేశమునందును విద్వాంసులకు శాస్త్రజ్ఞానమేకాని యక్షరజ్ఞాన ముండదు. అందుచేతనే యాదేశమునందు వైయాకిరణుఁడు తన చుట్టముల కుత్తరము వ్రాయవలసినచ్చినను లొకికుల యొద్దకుఁబోయి వ్రాయించుకోవలసినవాడే కాని స్వయముగా వ్రాసికోనేర్చినవాఁడు కాఁడు. ఆసంగతి యటుండనిచ్చి కార్యాంశమును చిత్తిగింపుఁడు. లేఖకుఁడు ధర్మా

ధికారిని లేపినపిమ్మట శ్రోతీష్కులు తమ సద్భావములను దెలిపిరి. వారిలో వృశ్చికరోముఁడును కంటకరోముఁడును రెండవ ప్రహస్తుడే వజ్రహస్తుడని చెప్పిరి. తక్కిన ముగ్గురును మొదటిప్రహస్తుడే వజ్రహస్తుడనిరి. ఇది రెండవసారాంశముతో వృశ్చికరోముఁడును కంటకరోముఁడును వజ్రహస్తుఁడు వేరము చేసినాడనిరి. అగ్నిరోముఁడును, సర్పరోముఁడును వజ్రహస్తుఁడు వేరము చేయలేదనియు నతనియందలి ద్వేషము చేత భార్యాభతక లేకమును యీదోషారోపణము చేసినారనియు పలికిరి. మూడవసారాంశమును గూర్చి యేపురుస్థిధాంతులును నైకకంఠ్యముతో నామె నిజమయినకైకిసి యనియే సిద్ధాంతము చేసిరి. అప్పుడు వాదిబంధువు లగ్నిరోమ సర్పరోములు వజ్రహస్తునివలన లంచముగొనిరని కేకలు వేయఁజొచ్చిరి; ప్రితీవాదిబంధువులు వృశ్చికరోమాదులు ప్రహస్తునివలన లంచములు గైకొనిరని కేకలువేయ నారంభించిరి. ధర్మాధికారి వానికిలకలములువారిని సిద్ధాంతులలో నధికసంఖ్య గలవారి యభిప్రాయానుసారముగా వజ్రహస్తునికి రెండు సంవత్సరములు గారాగృహవాసశిక్ష విధించివల్లు తీర్పు వ్రాసి వినిపించెను. సిద్ధాంతుల యభిప్రాయము ననుసరించి తనకు శిక్షయగునని మొదటిప్రహస్తుఁడు వడవడ వడకుచు భూమిమీఁదఁబడి మూర్ఛపోయెను. అందఱును మూఁగి చన్నిళ్ళు చల్లి యాతనిని మూర్ఛ తేర్చునప్పటి కా సందడితో రెండవ ప్రహస్తుఁడు కనఁబడక యదృశ్యుడయ్యెను. అప్పుడా యంతభావము నొందివాడే నిజమయిన వజ్రహస్తుడని యెల్లవారికిని బోధపడెను. ధర్మాధికారి రాజభటులను జూచి యూఁగయలు యతఁ డెగిరిపోయి యుండును. పట్టుకొండని రాజభటుల కాజ్ఞాపించెను. వారు నానాముఖముల నరచుచు పరుగెత్తిరికాని వారికంటి కెవ్వరును నక్షత్రమండలము లోపలఁ గాన బడలేదు. ఈప్రకారముగా మొదటి వ్యవహారము

తీర్చిబడిన తరువాత నొంగతనపు న్యవహారమును తీర్చుటకయి నేరము మోపినవానిని మోపబడినవానిని పిలిపింపుమని మరల ధర్మాధికారి లేఖకుని కుత్తరువు చేసెను.

అంతట లేఖకుని యొక్క యాజ్ఞాప్రకారముగా రాజభటులు దూషణుని ధూషకత్వము గొనినచ్చి ధర్మాధికారియెగుట నిలువబెట్టిరి.

ధర్మా—ఓ దూషణా ! నీవు తెచ్చిన యభియోగమేమి ?

దూష—ఈ ధూషకత్వము మా బంధువగణములోనివాడు.

దుస్సహవాసము చేత నితఁడు చిన్న నాటినుండియు దుష్టవర్తనఁడయి జూదములాడుచు పూర్వ లార్జించియుంచిన ధనమునంతను పాడుచేసి విచ్చలవిడిగాఁ దిరుగుచున్నాఁడు. ఇతఁడు తన తల్లిగొడుగులు విధ్యుక్తముగా వివాహము చేసిన భార్యను విడినాడి జారవృత్తి నవలంబించి యొక వేశ్య నుంచుకొని యున్నాఁడు. విత్తములేనిదే వేశ్యచిత్తమును లోఁగొనుట యెప్పుడును సంభవింపనేరదు గనుక, విత్తహీనఁడయినప్పుడు జారత్వమును చోరత్వ మనుసరించి యండకమానదు. ఇతఁడు కొంతకాలము క్రిందట మాయింటికి చుట్టపుజూపుగావచ్చి చావడిలో నాడుకొనుచున్న మాచిన్నదానినగ యొకటి తెల్పింపుకొనిపోయి వేశ్యకిచ్చినాడు. రక్తస్పర్శ గలవాడగుటచేత మేమప్పు డీతనిని రచ్చకీడ్వక చీవాట్లుపెట్టి తుమించి యూరకున్నాము. నిన్నిటిదినము మాయింటికి మరల వచ్చి నా భార్యనగలపెట్టె యెత్తుకొని పాటిపోయినాడు. పిల్లది చూచి యజవఁగానే మేము వెంటఁబడితిమిగాని యితఁడు వీధినిబడి యేదో సందులోదూటి యదృశ్యుఁడయినాడు.

ధర్మా—తరువాత నగలపెట్టె దొరకినదా ?

దూష—దొరకలేదు. నేను వెంటనే రాజభటులను గొని యు

తనియింటికిఁ బోయినాను. అప్పుడితఁడింటలేడు. ఇల్లు శోధించినాము గాని పెట్టె దొరక లేదు.

ధర్మా—ఇతఁడింటికిఁ గే రానప్పుడు పెట్టె యెట్లు దొరకును ? మీరు మొట్టమొదట వేశ్యయింటికిఁ బోవలసినది.

దూష—ఆహనియుఁ జేసినాము పెట్టెకాని యితఁడు కాని యింట దొరకకపోగా మేముక్కడనుండి తిన్నగా వేశ్యయింటికిఁబోయి దానియిల్లు శోధింపగా మొక మూలగదిలో నితఁడు దొరకెనుగాని పెట్టె మాత్రము దొరకలేదు. రాజభటు వీతనిని పట్టుకొని దేవరసన్నిధికిఁ దెచ్చినారు. ఇతఁడు నగలపెట్టెను చంకక్రిందఁ బెట్టుకొని పరుగెత్తుచుండఁగా మేముందఱమును గన్నులారఁ జూచినాము.

ధర్మా—ఘానుత్తో ! నీవేమి చెప్పుకొనెదవు ? నీవు రాజబంధుఁడవయ్యను నీదుష్ప్రవర్తనముచేత బంధులమయిన మాకందటికిని తలవంపులు తెచ్చు చున్నావు.

ఘానుత్తో—నావెనుకటి సడతనుబట్టి నేనేమి చెప్పినను నామాట యెవ్వరును నమ్మరు. మొదట చిన్నదాని నగయెత్తుకొని పోయినమాట వాస్తవమేకాని యీసారిమాత్రము నగలపెట్టెను నేను దొంగిలింపలేదు. నగలపెట్టె పోయినదన్న సమయమున నేను వేశ్యయింటనే యున్నాను.

ధర్మా—జార చోరులమాట నమ్మరాదు.—ఓవిద్వచ్ఛిఖాణులారా ! నగలపెట్టె పోయినదోలేదో, ఆపెట్టె నితఁడపహించినాడోలేదో, ఆపెట్టె యిప్పుడెక్కడనున్నదో, మీరే శాస్త్రదృష్టిచేతఁజూచి సత్యము చెప్పుడు.

న్యాయస్థానమునకు వచ్చిన ప్రత్యభియోగముసందును మూడు సారాంశముల నేర్పఱుచుట యచ్చటి శాస్త్రమర్యాద. ధర్మాధికారి యీప్రకారముగా సారాంశముల నేర్పఱిచి వ్యవహారసిద్ధియ

ము చేయఁ గోరఁగా వెనుకఁ జెప్పినప్రకారముగానే సిద్ధాంతములు య
 థావిధిగా చేయవలసిన తంత్రములను నడపి యాలోచించి యీసారి
 యభిప్రాయభేదము లేకుండ సారాంశముల మూఁటిని శాస్త్ర దృష్టి
 తో సావధానముగాఁ జూచి యేకవాక్యముగా సిద్ధాంతీకరించి సత్య
 మును తేల్చిరి. నగలపెట్టె పోవుట సత్యమేయనియు, దానిని తస్కరిం
 చినవాఁ డీహూమాక్షుఁడేయనియు, ఇతఁడాపెట్టెను తానుంచుకొన్న
 వేశ్యకియ్యగా నావేశ్య యాపెట్టెను తానుంచుకొన్న విటపురుషుని చే
 తికిచ్చి యిల్లు దాటించె ననియు, వారేర్పఱచిన నిష్కృష్టాశయమును
 లేఖకుఁడు వ్రాసి ధర్మాధికారి చేతికిచ్చెను. అదిచూచుకొని ధర్మాధి
 కారి యాకాశమువంకఁ జూచి కొంతసే పాలోచించి, రాజబంధుని నీ
 చతస్కరునివలె చెఱసాలకుఁ బంపుట యుచితము కాదని నిశ్చయించి,
 ధూమాక్షునకు నూలు సువర్ణములు ధనదండమును విధించి, ఆ
 మొత్తమును నెలదినములలోపల చెల్లించునట్లు తీర్పు చెప్పెను. ఆతీ
 ర్పు వినిపింపఁగానే సభలోనుండి త్రిశిరుఁ డనురాజకుమారుఁడు ధ
 ర్మాధికారినద్దకు నడిచివచ్చి దొంగిలీంపఁబడిన నగలపెట్టెను దెచ్చి యా
 తనిపీఠముమీఁదఁ బెట్టి, ఆపెట్టెను ధూమాక్షుమానముతో తానే
 దొంగిలించితి నని చెప్పి, శిక్షగా విధించిన నూలుసువర్ణములును చె
 ల్లించి ధూమాక్షుని విడిపించెను. అంతట ధర్మాధికారి మఱియొక్క
 వ్యవహారమును పరిష్కరించుటకయి వాది ప్రతినాదులను పిలిపింపు
 మని లేఖకుని కుత్తరు విచ్చెను. అప్పటికి నాపూజాసమయమును భ
 క్తులు నాయాలయమునకు వచ్చు సమయమును సమీపించినందున,
 మహాకాయుఁడుగారు సభ ముగియునటకు నుండక నన్ను వెంటఁబె
 ట్టుకొని బండియెక్కి- యింటికివచ్చిరి.

బండికుదుపుచేతఁగలిగిన యాయాసము కొంత శాంతిపొందినపిమ్మ
 ట నేను నాయజమానునితో నాటి సభావ్యవహారములను గూర్చి

యు జ్యోతిష్కుల సిద్ధాంతనిర్ణయమునుగూర్చియుమాటాడ నారభించితిని. నాయజమానుడు కొంతసేపు తానావిషయమయి నాతో మాటాడుట కిష్టములేని వానివలెఁ గనఁబడినను నేను విడిచిపెట్టక వేసిన ప్రశ్న నే మరలవేయుచు వచ్చుటచేత తుదకిష్టములేకయే నాప్రశ్నలకుత్తరము చెప్పవలసిఁ వాడయినందున మాయరువురకు నీక్రిందిరీతి సంభాషణముజరిగినది - -

సత్య—ఓమహాప్రభూ ! ఈజ్యోతిష్కులవ్యవహారనిర్ణయ మెల్లప్పుడు నీప్రకారముగానే యుండునా ? వేఱువిధముగా నుండునా ?

మహా—ఎప్పుడు నిదేప్రకారముగా నుండును.

సత్య—ఏక శాస్త్రమువలననే సిద్ధాంతనిర్ణయము చేయవలసినప్పుడు వీరిలోవీరి కభిప్రాయభేదము లేకలుగును ?

మహా—శాస్త్రమొక్కటికాదు; శాస్త్రములనంతములు.

సత్య—శాస్త్రము లనంతములయినను, అన్నియు నేకవిధముగా ఫలమును జెప్పుకపోయిన పక్షమున వానిలో కొన్ని యసత్యములు కావలసివచ్చును.

మహా—శాస్త్రము లసత్యము లెన్నటికినిగావు. ఈభేదమునకుఁ గారణము శాస్త్రార్థముచేయువారి బుద్ధివిశేషములో నుండును. ఫలములను జెప్పువారు తమతమ బుద్ధ్యనుసారముగానూహించి చెప్పుటవలన నిట్టి భిన్నాభిప్రాయములుకలుగుచుండును.

సత్య—నియమములేక యెవరిబుద్ధికి తోచినట్లు వా రర్థము చేయుచువచ్చినచో శాస్త్రములవలన ప్రయోజనమేమి?

మహా—శాస్త్రము లెవఁబుద్ధికి తోచినట్లు వారి కర్థమిచ్చునవికావు. అవి యాదనికి నేకార్థమునే యిచ్చును. అయినను శాస్త్రార్థనిర్ణయముచేయువారు ముహూర్తము తిన్నగా కట్టలేక పోవుటవలనను గణన తిన్నగా చేయలేకపోవుటవలనను ఫలములోఁ గొన్ని వ్యత్యాసములుకలుగుచుండును.

సత్య—జనులు ధన ప్రాణములతో సంబంధించిన వ్యవహారములలో సత్య నిర్ణయము చేయుట కేర్పలుపఁబడిన పండితోత్తములనైనను చక్కగా కాలము కట్టఁగలవారిని, సరిగా లెక్కవేయఁగలవారిని విచారించి యేర్పలుపరా ?

మహా—పండితోద్యోగమునకు దేశములోఁ గల జ్యోతిషవిద్వాంసులలో శ్రేష్ఠతములనే యేరి యేర్పఱతురుగాని యిది గుప్త శాస్త్రమగుటచేత నెవ్వరు గట్టివారో యెవ్వరు కారో యేర్పఱచుట యసాధ్యము. ఇటువంటి శాస్త్రములు రహస్యముగా నుంచఁబడినంతకాల మే తమమహిమలను గలిగి యుండును గాని యందఱికిని వెల్లడించినచో మహిమలను గోల్పోయి పాటితప్పిపోవును. కాఁబట్టి శాస్త్రమన్నది యెవరికిని దెలియకుండ సదా గోప్యముగా నుండవలెను.

సత్య—తమరు నెలవిచ్చినది కొంతవఱకు సత్యమేకాని—

మహా—కాని యని నీవేమో సాశయపడుచున్నావేమి? నేను చెప్పినది సత్యమగునా ? కాదా ?

సత్య—తమరు నెలవిచ్చినది నిస్సందేహముగా సత్యము. అంద సత్యమణుమాత్రమును లేదు. నాకు వేదవాక్యమునకంటెను తమవాక్యమునం దెక్కువ గౌరవము. సూర్య చంద్రులు గతులుతప్పినను తమ నోటినుండి యసత్యవాక్కు బయలు వెడలునా ? శాస్త్రమర్థము లెప్పుడును సర్వజనులకును వెల్లడిచేయఁగూడదు అందులో ముఖ్యముగామూడు శాస్త్రములు పరమగుహ్యములు. అందుచేతనే మా దేశమునందుఁ గూడ చదువెఱుఁగనివారు సహితము జ్యోతిశ్శాస్త్రములోను, వైద్య శాస్త్రములోను, మంత్రశాస్త్రములోను, మహావిద్వాంసులయి జనసమ్మానముపొంది కోటిశ్వురు లగుచున్నారు.

మహా—ఈ సంభాషణమునుబట్టి నీవు రహస్యపదేశమునకు పాత్రుఁడవయినట్లు నాబుద్ధికి పొడకట్టింది కాఁబట్టి నేనిప్పుడు మర్మమువి

డిచి సిద్ధాంతులు చెప్పు ఫలమునలో వ్యత్యాసము కలుగుటకుఁగల నిజమయిన కారణమును తెలిపెదను. నీవిది విశ్వాసహీనులతోఁ జెప్పక మహారహస్యముగా నుంచవలెను. ఇట్టిజ్ఞానదానమున కెల్లవారును నర్హులుకారునుమా !

సత్య—తమరు సెలవిచ్చినది పరమసత్యము. జ్ఞానోపదేశమున కిందఁబును యోగ్యులుకారు. నేను యోగ్యుఁడనని తమచిత్తమునకుఁ జోచిన పక్షమున—

మహా—నీయోగ్యతావిషయమై మాకణునూత్రమును సందేహములేదు. జ్యోతిషము తప్పిపోవుటకు నిజమైన కారణము పరమేశ్వరశాపము. నీవు భక్తాగ్రేసరుఁడవగుటచేత పరమరహస్యమైనను దాచక నీకిది నేను సమర్థకముగా నుపదేశించినాను. నీ విది భక్తిహీనుల కెప్పుడును చెవిని వేయఁగూడదు. ఇప్పుడు నీకు తృప్తి కలిగినదా ?

సత్య—నిజమై కారణమును గ్రహించుటచేత నే నిప్పుడు పరమసంతృప్తాంతరంగుఁడ నయినాను. ఇది యత్యంతగుహ్యమైన పరమరహస్య మనుటకు సందేహములేదు. ఇది దేవరహస్యమే కాకపోయిన పక్షమున, పురాణములనురచించిన మాదేశములోని సర్వజ్ఞులయిన మహర్షులకొక్కరికైన దెలిసియుండకపోవునా ? నేను మాదేశము చేరిన గోడనే దీసిని పద్మపురాణముయొక్క యుత్తరభాగములోని యష్టోత్తరశతసహస్రాధ్యాయమునందుఁ జేర్చి వ్యాససోక్తము చేయించెదను. తమ రీశాపకారణము నామూలాగ్రముగా సెలవియ్యవలెను.

మహా—పూర్వార్థమునందు శ్రీసాంబమూర్తివారు త్రిపురాసుర సంహారము చేయఁబూని యుద్ధ సన్నద్ధులయియున్నప్పుడు ముంగుగా శుక్రాచార్యులవారావృత్తాంతమును తమ జ్యోతిశ్శాస్త్ర మహిమచే దెలిసికొని శిష్యులకు తెలుపగా, వారు శివుఁడు వచ్చులోపల తమ పురములతో పాతాళలోకము

నకు యాత్రవెడలిరి. తరువాత సమస్త సన్నాహములతోను శివుడు వచ్చి త్రిపురములను గానక తనదివ్యదృష్టిచేత నిది యంతయు శుక్రాచార్యుల కృత్యమని తెలిసికొని జ్యోతిషమెల్లప్పుడును యథాధాము కాకపోవును గాకయని శపించెను. దీనిమర్మ మిది.

సత్య—నేను ధన్యుడనయినాను. తమరు మర్మమువిడిచి యీ రహస్యమును నాకానతిచ్చినందున, సేవయినపక్షమున నాకు తెలిసిన రహస్యము నొకదానిని దేవర వాడితో మనవిచేసెదను. జ్యోతిషము నకు పార్వతీశాపమున్నమాట మీపురాణములయం దెచ్చటనైనఁ జూచియున్నారా?

మహా—లేదు. జ్యోతిషశాస్త్రమున కొక్కయీశ్వరశాపమే గాక పార్వతీశాపము కూడ నున్నదా? ఏమి యివంత!

సత్య—జ్యోతిషశాస్త్రము సందిగ్ధఫలముల నిచ్చుటకు ముఖ్య కారణము పార్వతీశాపమే. పూర్వము సాంబశివులవారు సభలోఁగూర్చుచుండి జ్యోతిషశాస్త్రముయొక్క సత్యమును పరీక్షి పవలెననియెంచి బృహస్పతినిజూచి యిప్పుడు పార్వతీదేవి యేమి చేయుచున్నదో చెప్పుమని యడిగెను. అతడు శాస్త్రదృష్టిచేతఁ జూచి పార్వతీదేవి వస్త్రహీనయై యభ్యంజనస్నానము చేయుచున్నదని చెప్పెను. ఆవాక్యముయొక్క యథాధాతను కన్నులార చూడవలెనని శివుడు తత్తణమే కొలువువిడిచి లేచి తిన్నగా సంతఃపురమునకుఁబోయి, నలుగుపిండితోఁజేసి ప్రాణప్రతిష్ఠ చేసి కావలియుంచిన విఘ్నేశ్వరుడు లోనలికి పోసినపోగా నతనిశిరస్సు ఖండించి పోయి చూచి జ్యోతిషశాస్త్రముయొక్క సత్యమున కత్యాశ్చర్యపడెను జ్యోతిషశాస్త్రమువలన స్త్రీలగుట్టు మగవారికి తెలిసిపోవుచున్నదిగాదా యని పార్వతీదేవి యాగ్రహముతో జ్యోతిషశాస్త్రము ఫలింపక పోవునుగాక యని ఘోరశాపమిచ్చెను. జ్యోతిషములు చెప్పినఫలము తప్పిపోవుట కీశాపములే కారణముగాని శాస్త్రమెంతమాత్రము నబద్ధముకాదు.

మహా— దేవతలందఱును మహాదుర్మార్గులు. అందులోను దేవగురువైన బృహస్పతి పరమదుర్మార్గుడు. కాకపోయినపక్షమున నమూల్యమైన జ్యోతిశ్శాస్త్రమునకు నిష్కారణముగా శాపము తెచ్చి పెట్టినా? ఇటువంటి దుష్కార్యమును జేసినందుకు మారావణమహారాజుగారు లేకపోబట్టి బ్రతికిపోయినాడు. పాపీ చిరాయు వనుట చేత నెల్ల కాలము నాతనినే బ్రతుకనిమ్ము. సత్యమిప్పుడు నాకు పూర్ణముగా బోధపడినది. జగత్తునకు తల్లిదండ్రులయిన పార్వతీ పరమేశ్వరు లిద్దఱును శాపములు పెట్టిన తరువాత సిద్ధాంతులు చెప్పినఫలము తప్పిపోవుటలో నాశ్చర్య మేమున్నది? సిద్ధాంతులు లంచములు పుచ్చుకొని తప్పుఫలములను చెప్పుదు రందురుగాని చెప్పినఫలములు తప్పిపోవుటకు లంచము లక్కఱలేక యీశాపములే చాలును.

ఇంతవఱకు సంభాషణ జరుగునప్పటికి నాపూజసమయమును భక్తులు దర్శనపవచ్చు సమయమును సమీపించినందున నాయర్చకులు రాగా మహాకాయుడుగారు నన్ను విడిచి లోపలికిఁ బోయిరి. అంతట నేనీవఱకు వణికించినప్రకారముగా నానిత్యకృత్యములు యథావిధిగా జరుగ నారంభించెను.

అ యి ద వ ప్ర క ర ణ ము .

సభాసందర్శనము చేసి వచ్చిన తరువాత మూడవనాడు మధ్యాహ్నము మూడు గంటలవేళ మహాకాయుడుగారువచ్చి, నేడు జ్యోతిశ్శాస్త్రమునుగూర్చి సభ జరుగఁబోవుచున్నది గనుక తనవెంటఁ జూడ రమ్మని నన్ను పిలిచిరి. మొన్న బండిలో తగిలిన కుదుపువలన

గలిగిననొప్పు లింకను తిన్నగా పోకపోయినను, ఆయనమూటకు మా
 టుపలుక వెఱచి ప్రయాణమై యాయనవెంట బయలుదేరితిని. బండి
 లో నెక్కినది మొదలుకొని సభామందిరము చేరువఱకును జరిగిన
 కథ యంతయు నించుమించుగా వెనుక వణించినరీతిగానే యున్నది;
 గాని బండి దిగినతరువాత వెనుకటివలె మాయజమానుడుగాక సేవ
 కుతే నన్ను లోపలికిఁ దీసికొనిపోయి యొక యున్నతాసనముమీఁదఁ
 గూరుచుండఁబెట్టిరి. మేము వీధిగుమ్మముచేరఁగానే నాటిదినము సభ
 లో తాను ధూమాక్షవేషముతో నగలపెట్టెను దొంగిలించితినిని
 తెచ్చిఁబుచ్చిన త్రిశిరుడు మాకెదురుగా వచ్చి ప్రత్యుత్తానముచేసి
 మమ్ము లోపలికిఁగొనిపోయి యుచితాసనముమీఁదఁ గూరుచుండఁ
 బెట్టెను. మేము పోవునప్పటికే సభాభవనము మహాజనులతో నిండి
 యుండెను. అందులోఁ గొందఱు జ్యోతిశ్శాస్త్రమబద్ధమని నాదించు
 టకయి యక్కడకువచ్చిరి; మఱికొందఱు వారివాదమును ఖండించి
 పూర్వసిద్ధాంతమును స్థాపించుటకయి వచ్చిరి; తక్కినవా రుభయపా
 దములను విని వేడుక చూచుటకొఱకును నవనాగరికులను గేలిచేయు
 టకొఱకును వచ్చిరి. అప్పు డుపన్యాససమయమునందున పూర్వప
 త్నులలో నొకరు లేచి త్రిశిరుడుగారి నగ్రాసనాసీనునిగా నేర్పఱుపఁ
 గోరెను; వెంటనే సిద్ధాంతులలో నొకరు లేచి నవనాగరికాగ్రగణ్యుఁ
 డయిన యాయన నాపనికి నియమించుటకాక్షేపించి మహాకాయుడు
 గారి నగ్రాసనాసీనునిగా నేర్పఱుపఁగోరెను. అట్టి పూర్వనాగరికాగ్ర
 గణ్యుఁ డగ్రపీఠమున కనర్హుడని మఱియొకఁడులేచి నిషేధించెను. ఈ
 ప్రకారముగా వీరు నియమించినవారిని వారు పనికిరారనియు, వారు
 నియమించినవారిని వీరు పనికిరారనియు, ఉభయపక్షములవారును
 రెండుగడియలు తగవులాడినపిమ్మట నుభయపక్షములవారు సంగీకరిం
 చినవా రొక్కరును దొరకకపోవుటచేత నాటికి సభ ముగియునట్లు

కనబడెను. ఇంతలో నొక బుద్ధిమంతుడు లేచి లంకానగరవాసులందఱు నేదో యొక పక్షములోఁ జేరినవారగుటచేత వారిని విడిచి విదేశీయుఁడగు నిష్పక్షపాతబుద్ధి గలవాఁడయిన వాలఖిల్యమహర్షిని అగ్రాసనాసీనునిజేసి సభసాగింపవచ్చునని యాలోచన చెప్పెను. ముల్లొకములను మ్రింగజాలిన దేవాంతక నరాంతకులవంటి మహాసమాధులంతమంది స్వదేశస్థులుండఁగా వేలికణపెను లేని యంగుష్ఠమాత్రశరీరునికి పరదేశస్థుని కగ్రీపీఠమిచ్చుట యవమానకరమని దేశాభిమానులు కొందఱాక్షేపించినను, అర్హతయు మతియెవ్వరును దొరకనందున పరస్పరజయకాంక్షులగు యున్న యుభయపక్షములవారిలో ప్రధాన పురుషులు నాడే తమవిజయమును లోకవిశ్రుతము చేయవలెనన్న మపేక్షచేత నన్నగ్రాసనాసీనునిగా నంగీకరించిరి. నేను సూక్ష్మకాముఁడనగుటచేత కుర్చీలోఁ గూర్చున్న పక్షమున నన్ను సభికులు చూడజాలరని యుపన్యాసకుని ముందుంచిన బల్లమీఁద నన్ను గూర్చు మండఁబెట్టిరి. ఉపన్యాసకునిపేరు దీర్ఘరోముఁడని సభవారిలో నొకరు నాతోఁ జెప్పిరి. అతఁడు నచ్చి బల్లముందు నిలువఁబడినప్పుడు మన దేశపునరపరిమాణమునుబట్టి నీలిపగ్గములవలె మూఁడునాలుగు నిలువుల పొడవుగలిగి నేను గూర్చుచున్న బల్లనంటుచున్న యాతని గడ్డపు చెండుకల దీర్ఘత్వమునుబట్టి దీర్ఘరోముఁడన్నది స్థాఠిక నామధేయమని నేను భావించితిని. ఉపన్యాసవిషయమయి నేను సభవారికి నున్నవిగించినపిమ్మట నుపన్యాసకుఁడు తనయుపన్యాసము నుపక్రమించెను. మనవారు గ్రంథములలో మేఘగంభీరభాషణము లని వణిగింపఁగా వినుటయేకాని పిడుగులుపడినట్లు కణకరోరముగా నాఁడాతఁడమాటలు చెవినిబడువఱకును మేఘగంభీరభాషణములయధఁముగా కనుభవమునకు రాలేదు. ఆదుస్సహాయున శ్రవణవిదారణదాపణశబ్దములకు తాళలేక నేను నాచెవులలో గుడ్డలు చొనుపుకొంటి

ని, ఆయుపాయముచేత సద్దణగినందునను బండ్లికుడుపుచేతఁ గలిగిన
 యాయాసముచేత నిద్రవచ్చినందునను నావెనుకనుంచిన దిండునకుఁ
 జేరగిలఁబడి నేను హాయిగా నిద్రపోయినాను. సభికులుమాత్రము
 నాగుట్టు తెలిసికోలేక నేను యోగముపట్టి యోగనిద్ర నవలంబించి
 దివ్యదృష్టిచేతను దివ్యజ్ఞానముచేతను నాటియుపన్యాసమునుమాత్ర
 మే గాక జ్యోతిశ్శాస్త్రముయొక్క సత్యమనుగూడ గ్రహించుచు
 న్నానని తలఁచిరి. అందుచేత నుపన్యాసముయొక్క ప్రథమభాగము
 ను మీకుఁ దెలుపకపోయిఁ తప్పిదమను దీనిని జడపువారు మ
 న్నింతురని నమ్మెదను. ఆవిషయమును తరువాత నితరులనడిగి తెలిసి
 కొని మీకు తెలిపియుందునుగాని అట్లుచేసినచో నాయోగమహిమ
 కే భంగమకలిగి జనులలో శాస్త్రమునది దవిశ్వాసము కలుగునన్న
 భీతిచేత నేనితరుల నడుగక శాస్త్రమర్యాదను కాపాడుటకు కంకణ
 ము కట్టుకొన్న మీరు నాసమయోచితబుద్ధిని శ్లాఘింతురన్న పూ
 ణావిశ్వాసముచేత శాస్త్రగౌరవమును నిలువఁబెట్టినాను. నేను గా
 థనిద్రలోనుండఁగా నుపన్యాసకుఁ డేదో ముఖ్యాంశమును జెప్పుచు
 బల్లమీఁద నొక గుడ్డుగుద్దెను. ఆగుడ్డుతో నన్నవఱఁగి శ్రయించి
 యున్న నిద్రాదేవి భయపడి నన్ను ముందుకుఁ బడఁద్రొచి క్షణకాల
 ములో నన్నువిడిచి పాతీపోయెను. నేనును కన్నులు తెఱచిచూచి
 మెల్లగాలేచి మరల యథాస్థానముచేరి దిండువానుకొని సావధానచి
 త్తుఁడనై కూరుచుంటిని. అప్పుడు నన్నుఁజూచిన సభాస్థారు లీమహా
 మునియొక్క యోగనిష్ఠకు నడుమ భంగమువచ్చినదని కొందఱును,
 ఈమహర్షి తనంత తానే లేచినాఁడు కాని సమాధి చెడలేదని కొంద
 ఱును, సమాధి చెడినపక్షమున మానముద్రపూని ప్రాణాయామము
 పట్టి మరల యోగనిద్ర వహించునని కొందఱును, నానావిధములఁ
 జెప్పుకొనసాగిరి. ఇంతలో నుపన్యాసకుఁ డితరులచూటలు చెవిచొ

రకుండ తానే యుచ్చైస్వరముతో మాటాడజొచ్చినందున వారిమాటలు పూణముగా వినుటకు నాకవకాశములేకపోయినది.

ఉపన్యాసకుడు — ఈపాడుజ్యోతిశ్శాస్త్రము వివేకమును పాటగొలి బుద్ధిని మ్రింగి వేసి యాలోచన నడగఁగొక్కి తెలివిగలవారిని సహితము సమస్త విషయములయందును వంచకులయినమూఢులకు దాసులను జేయుచున్నది. శాస్త్రనామము ధరించిన యీపిశాచముయొక్క సమ్మోహనయంత్రములో జిక్కి భ్రమపడి మనుష్యప్రకృతి కలంకారమున స్వాతంత్ర్యమును పోగొట్టుకొని మనమందఱమును నిష్కారణముగా బుద్ధిపూర్వకముగాఁ దెచ్చుకొన్న కష్టములపాలము బాధపడుచున్నాము. మన మొకయిల్లు కట్టుకోవలెనన్నచో మనకిష్టమయిన తావునను సమయమునను కట్టుకొనక మూర్ఖసిద్ధాంతిచెప్పిన తావునను ముహూర్తమునను కట్టుకొనవలసినవారమగుచున్నాము; నుయ్యి త్రవ్వించుకోఁ దలచుకొన్నచో మన మనస్సువచ్చిన యనుకూలమైన తావున త్రవ్వించుకొనక మూర్ఖసిద్ధాంతిచూపిన మూలను త్రవ్వించుకొనవలసినవార మగుచున్నాము; మన బిడ్డకు పెండ్లి చేయఁదలచుకొన్నచో మనకనుకూలుఁడుగా కలఁబడువరుని నిర్ణయించి వీలయిన కాలమునందు వివాహముచేయక మూర్ఖసిద్ధాంతి పెట్టిన నిశాముహూతమునందో యెప్పుడో ప్రవర్తనచేతఁ గాకపోయినను జన్మపత్రముచేత నతఁడు మంచివాడన్నవరుని కిచ్చి పెండ్లిచేయ వలసినవార మగుచున్నాము. మన మొక యూరికి పోగలఁచుకొన్నచో మనకు తీరికయైన సమయమున బయలుదేరిక మూర్ఖసిద్ధాంతిచెప్పిన దినమునందును వారమునందును కాలమునందును ప్రయాణము కావలసినవారమగుచున్నాము; మనము ట్లొరము చేయించుకోఁ దలచుకొన్నచో మన కవకాశముగా నున్ననాఁడు చేయించుకొనక మూర్ఖసిద్ధాంతి చెప్పిన తిథివా

రములయందే తల గోగించుకోవలసిన వార మగుచున్నాము. మనము కొత్తబట్టచు కట్టుకోఁదలచినచో కావలసినప్పుడు కట్టుకొనక మూర్ఖసిద్ధాంతి తెలిపిన దినమును వారమును వచ్చునటకును వేచియుండవలసినవార మగుచున్నాము. వేయేల? మనము కొత్తగా భార్యవద్ద పరుండఁ దలచుకొన్నను, గృహమునఁ బ్రవేశింపఁదలచుకొన్నను, రోగమునకు మందుపుచ్చుకోఁదలచుకొన్నను, మూర్ఖసిద్ధాంతియే మనకు కాలనిణాయము చేయవలెను. ఇట్టి నిత్యకృత్యములలోనే మనకు స్వాతంత్ర్యము లేనిచో లోకములో నింతకంటె కూరదాస్యము మఱియేముండును? మూర్ఖసిద్ధాంతి—;

వృశ్చిక రోముఁడు—మీరు మూర్ఖసిద్ధాంతియని లోకోపకారులయి మహావిద్వాంసులయిన జ్యోతిష్కులను నిర్హేతుకముగా దూషించి మహాదోషము కట్టుకొనుచున్నారు. ఈసిద్ధాంతులే యుండి వివాహాదికార్యములయందు మంచిముహూర్తములుపెట్టి లోకమునకు పశ్చాత్తాపము చేయనిచో లోకమెట్టి దురవస్థల పాలగునో—

ఉప—మీరు పన్యాసమధ్యమున మాటాడరాదు—

మహాకాయుఁడు—మీరు సిద్ధాంతులను మూర్ఖులని దూషింపరాదు.

త్రిశిరుఁడు—మీరికముందు సిద్ధాంతికిఁకుందు మూర్ఖశబ్దము పెట్టక మాటాడఁడు.

ఉప—సిద్ధాంతులు లోకమునకు జేయుచున్న యుపకారము చెప్పనక్కఱలేదు. లోకములోనున్న జాతక పత్రికలలో నెల్ల నుత్తమమైనదిని చెప్పి యుకవరుని నిణఁయించి మంచిముహూర్తము పెట్టి వివాహముచేయించి యీసిద్ధాంతి మంచిదోవతులచాపు కట్టుకొనిపోయిన మూఁడుమాసముల పదిదినములలో జాతక పత్రికలోని నూతేండ్లును మహూర్తబలముచేత నూఱుదినములుగా మాఱఁగా నా

చెల్లెలు వైధవ్యదుఃఖ మనుభవింపవలసినదైనది. ఈసిద్ధాంతిచెప్పిన ముహూర్తమునందు కట్టించి, పెట్టిన సుముహూర్తమునందు గృహప్రవేశమయిన మాపొరుగువారు నెలదినములలోపల గృహయాజమానుడు స్వర్గస్థుడుకాగా తా మాటుమాసము లిల్లుపాడుపటిచి పొరుగువారిపంచను జేరవలసినవారైరి. నామిత్రునితండ్రి యెన్నియోదినములాగి యీసిద్ధాంతిచెప్పిన ముహూర్తమునందు గామాంతరమునకు బయలుదేరినను త్రోవలో దొంగలు కొట్టగా బడివిటుగఁబడి కాలువిటుగఁగొట్టుకొని యధరాత్రమునందు మరల స్వగృహమును జేరవలసినవాడయినాడు.

వృశ్చి—అయ్యలారా ! చిత్తగించినారా ? ఈయన నన్నెట్లు దూషించుచున్నాఁడో ! మూర్ఖపదము ప్రయోగించినప్పటికన్నను, ఈదూషణభాషణము లధికకర్ణకరోరములుగా నున్నవి. పెద్దమనుష్యులింతమందియుండి పండితదూషణ జరుగుచుండఁగా చూచి యూరకుండుట మీకు ధర్మమా ? వారిగ్రహచారముచాలక యాపదలు తటస్థమయినప్పుడు నేనేమిచేయఁగలను ? ముహూర్తములు పెట్టుట నాపనికాని యాపదలు తప్పింపుట నాపనికాదుకదా ?

త్రిశి—మీరు మంచిముహూర్తములు పెట్టుటచేత విపత్తులు తొలఁగనిపక్షమున మీముహూర్తములతో నేమిప్రయోజనము ?

మహా—మధ్య మీరు మాటాడుట యుక్తముకాదు. సామాన్యముగాఁ జెప్పక వక్కాణించి యొక్కరినిగూర్చి చెప్పుట యుపన్యాసకునికి మంచిపనికాదు. జ్యోతిషమువలన లాభమే లేకపోయిన పక్షమున నింతకాలమునుండి సర్వజ్ఞులయిన మనపెద్దలొదలురు జన్మపత్రములు వ్రాయించుకొని సమస్తకార్యములకును శుభముహూర్తములు పెట్టించుకొనుచున్నారా ? వ్యవహారదక్షులైన ప్రభుత్వమువారు వ్యవహార నిమిత్తము జ్యోతిషవిద్వాంసులను నియమించుచుందురా ?

త్రిశి—వీరి వ్యవహార నిణాయమునందలి సత్యము మొన్న నే
కదా సభలో బయలబడినది ? కల్పవృక్షములవలె పండితు లయిదు
గురుచేరి సభలోఁగూరుచుండి నేను గొనిపోయిన సగలపెట్టెను ధూ
మాక్షుఁడు దొంగిలినట్లు సిద్ధాంతముచేసినారు.

మహా—అదియంతయు మోసము. నిజమైన వ్యవహారము
లో నిజము తెలియును గాని పరీక్షింపవలెని మోసముచేసిన వ్యవ
హారములో సత్యమెట్లు బయలబడుచు ?

ఉప—నాయుపన్యాసము ముగియనియ్యరా ?

మహా—కానిండి.

ఉప—లోకమునకుఁ గలిగెడియుపకారము లోకములోనివా
రైన యీసిద్ధాంతాలకేకాని యితరలోకమున కణుమాత్రము గలు
గదు. మనయింట కన్య రజస్వలయైనచో శాంతికావలెనో లేదో
తెలిసికొనుటకయి ముందుగా సిద్ధాంతిగారికి దక్షిణముట్టవలెను; మన
యింట నెవ్వరయిన పుట్టినపక్షమున పితృగండమున్నదో లేదో తెలిసి
కొనుటకయి ముందుగా సిద్ధాంతిగారికి దక్షిణముట్టవలెను; మనయిం
ట నెవ్వరయిన చచ్చిరేని యిల్లు విడిచిపెట్టి లేచిపోవలయునో లేదో
తెలిసికొనుటకయి ముందుగా సిద్ధాంతిగారికి దక్షిణముట్టవలెను.
ఈప్రకారముగా పుట్టినది మొదలుకొని చచ్చువఱకును చెవులు కుట్టి
నను, పుట్టువెండ్రికలు తీయించినను, అన్నము నుట్టించినను, చదువ
వేసినను, మతియేపనిచేసినను సిద్ధాంతిగారిచేత ముహూర్తము
పెట్టించుకొని యాయనకు ముట్టవలసినముడుపు నెప్పుడో యొకప్పు
డు చెల్లింపక తప్పదు.

మహా—మీరు సిద్ధాంతాలను వారివృత్తిని నిందిపఁగూడదు.
వారు జనులకు ఫలములు చెప్పియు ముహూర్తములు పెట్టియు పడి
న హియోపశునకు, హియోఫలముగా ధగస్వికాశము చేయించునట్లుగా

కాని యూరక చిల్లిగవ్వయైనను గ్రహించుచుండలేదు. చేతనైన పక్షమున మీరు జ్యోతిశ్శాస్త్ర మబద్ధమనుటకు చాలిన యుక్తులనుచెప్పుడు. అప్పుడు మీ హేత్వాభాసములను ఖండింపటకు మేము పూనుకొందుము.

ఉప—ముహూర్తజాతక భాగము లసత్యమనుట కణుమూత్రమును సందేహములేదు. ఈగ్రామమునం దిద్దఱు రాజపుత్రు లొక స్త్రీనిమిత్రమున గర్భశత్రువులము యొకరి నొకరు చంపవలెనని నిశ్చయించుకొని యిద్దఱును చెటియొక జ్యోతిష్కునియొద్దకుఁబోయి యుద్ధ విజయమునకు ముహూర్తము పెట్టుమని యడిగిరి. ఇద్దఱు జ్యోత్యులును శాస్త్రవిచారముచేసి నాటిసాయంకాలము నాలుగు గడియల పొద్దుండఁగా శత్రువిజయమునకు మంచి సమయమని ముహూర్తము పెట్టిరి. తనకే విజయము కలుగునని మొదటివాఁడును తనకే గెలుపు కలుగునని రెండవవాఁడును మనస్సులతో నమ్మి తాము జ్యోతిష్కుల నాలోచించిన మాట యొందొగులకు తెలియ నీయక రహస్యముగానుంచి యుద్ధాహ్వానములు మాత్రము చేసికొని యిద్దఱును బయలుదేలి ముహూర్తసమయమున కూర్చిబైలికిపోయి ఘటికాయంత్రములు ముందుంచుకొని సరిగా యుక్త సమయమున దుడ్డుకట్టతో యుద్ధమారంభించిరి. ఇద్దఱును పరస్పర జయకాంక్షచేత చావమోఁదుకొనఁగా నందొకఁ డప్పుడే దెబ్బలచేత కాలఘర్మమునొందెను. రెండవవాఁడు కంటికిదెబ్బతగిలించుకొని చావుతప్పి కన్నులొట్టబడి యొంటికంటిశో బ్రతికెను. అనుహములగులెవ్వరో, వారికి ముహూర్తము పెట్టిన మహాసూరు లెవ్వరో మీరందఱు నెఱుఁగుదురు. శాస్త్రమే యసత్యము కానిపక్షమున, ఏకముహూర్తమునందే యుద్ధ మారంభించినయొక్కరి కపజయమును మెక్కిరికి జయమును నేల కలుగ వలెను? ఇంకొక్క నిదర్శనము చూపుఁడు. మా

పెద్దతమ్ముడును మాపాలికాపువాని పెద్దకొడుకును తృటికాలమైనను భేదములేక సరిగా నేకముహూతమునం దే జననమొందిరి. జనన సమయమునం దిరువురకును గ్రహము లేకసానమునందే యున్నందున సమాన ఫలమునే యియ్యవలసినను, మావాడు చనువుకొని పరీక్షల నిచ్చి గొప్ప యద్యోగము చేయుచుండగా మాపాలికాపుకొడుకు చదువెఱుగక పొలము దున్నచి సీచదశయందే యున్నాడు. శాస్త్ర మబద్ధము కానిపక్షమున, ఏకసమయముననే జననమొందిన యిరువురకును గ్రహములు విరుద్ధఫలముల నేల కలుగజేయ వలెను? సిద్ధాంతములు చెప్పిన ఫలములు కొందఱికి సరిగా కలుగ వచ్చును. అప్పుడుసహిత మాఫలములు దైవికముగా కలిగినవే కాని సిద్ధాంతి యెఱిగి చెప్పుటవలగలిగినవి కావు. ఏబదియేడ్లుబ్రతుకు మరన జన్మపత్రములలో వ్రాయఁబడియున్నవారు కొందఱుతమలము జీవించినను, పలువురంతకులోపలను ముగ్గురు నలుగు రటు తరువాతనుగూడ మృతులగుదురు. ఈప్రకారముగానే కష్టములును సుఖములును దైవికముగా కొందఱికి చెప్పినట్లు కలిగినను పలువురకు కలుగవు. కార్యసాఫల్యమెప్పుడును యుక్తసమయమున తగినపని చేయుటవలనఁ గలుగునుగాని ముహూతమువలనఁ గలుగదు. ఇల్లు కాలుచున్నప్పుడు వెంటనే నీరు పోసినచల్లాలును గాని ముహూతము నిమిత్తము వేచియుండినచో చల్లాటదు. పాముకఱిచినప్పుడు తతఁగి మే విషవైద్యునికొఱకు పరుగెత్తి చికిత్స చేయించిన విషము దిగునుగాని ముహూతము నిమిత్తము వేచియుండినచో విషభాధ తగ్గదు. ఈవిధముగానే న్యవసాయమునందైనను, వాణిజ్యమునందైనను, వాణియేయితరవ్యాపారమునందైనను ముహూతముల నిమిత్తము వేచియుండక యుక్తసమయమునందు కృషిచేసినప్పుడు మాత్రమే కార్యసాఫల్యమగును. నుంచిముహూతమును నిరీక్షించుచు పనిచేయక యోగ్యసమయమును శ్యర్థపుచ్చి

నచో మేలు కలుగుటకు మాటుగా కార్యవిఘాతము గలిగి కీడు మూడును.

మహా—మీరు చెప్పెడు మాటలు యుక్తికిని లోకానుభవము నకును శాస్త్రమునకును విరుద్ధముగా నున్నవి. మంచిసిద్ధాంతి శాస్త్రముచూచి యాలోచించి చెప్పినప్పు డొక్కయక్షుర మైనను హెచ్చుతగ్గులు లేక ఫలములు సరిగా కలుగురు. నాతమ్మునిజన్మపత్రిమును మొన్న నే నొక సిద్ధాంతికి చూపగా వెనుక జరిగిన దంతయు పూసగుచ్చినట్టు సరిగా సత్య దేశకరువు పెట్టినాడు. శనిమహాదశలో నాకు ప్రాణాంతకరమైన రోగము వచ్చునని ముందుగానే యొకసిద్ధాంతి చెప్పి తప్పించుకొనుటకు ప్రతిక్రియ చేసికొన్నుని యుపదేశింపగా, నేను మెలకువపడి యుక్త సమయములో శనిగ్రహజపముచేయించి గ్రహశాంతినిమిత్రము సంతృప్తము చేయించునప్పటికి నాకు రోగము రానేలేదు. జ్యోతిశ్శాస్త్రము నిజమనుట కింతకంటెను ప్రబల నిదర్శనములు మఱేమి కావలెను ?

ఉప—మీరు సెలవిచ్చినవానిలో నొక్కటియు నిదర్శన మని చెప్పటకు వీలుపడదు. గతము చెప్పట యొకగొప్పకాదు. అట్లు చెప్పిన దంతయు శాస్త్రజ్ఞానము వలననే చెప్పబడిన దనుటకును వలను పడదు. ఈజ్యోతిష్కులవద్ద సాధారణముగా లోకులసంగతులను తెలిసికొనివచ్చి గ్రహములకంటె సూటిగా రహస్యముగా గురువులకు తెలుపగలశిష్యులుందురు అంతేకాక వారు తఱచుగా మాయోపాయముల చేతను కొన్ని సమయములయందు ధనదానముచేతను కుటుంబములయందలి పరమ రహస్యములను సహిత మాకుటుంబములోని స్త్రీలవలనను పిల్లలవలనను సేవకులవలనను గ్రహించి యవి తమకు ప్రాణములేనిగ్రహములు చెప్పినట్టుగా చెప్పి విచుర్య లేనివారి కా శ్చర్యగా కలిగింతురు. గ్రహ పూజవలన మీకు రావలసినరోగము

రాక తప్పిపోయినట్టు మీరు నెలవిచ్చుచున్నారు. శాస్త్రమే నిజమయి దానివలన తప్పక రోగము రావలసియుండినపక్షమున రోగము వచ్చి తీరవలెనుగదా? గ్రహశాంతికయి సంతర్పణములు సమారాధనములు చేయుటవలన రావలసినయపాయము తప్పననుట జ్యోతిష్కులును పురోహితులును చేరి స్వోదరపూర్ణాధ్యయనము పన్నిన మాయోపాయము. నిజముగా రోగము వచ్చినపక్షమున, గ్రహచారము తిన్నగాలేక శాస్త్ర ప్రకారము వచ్చినదందురు. రోగము రాకపోయినపక్షమున, నవగ్రహజపాదులవలనను సంతర్పణములవలనను తప్పిపోయిన దందురు. ఈకపటోపాయమువలన జ్యోతిష్కులు చెప్పినఫలము తప్పిపోయినయెడల తమమీఁద నిందలేకుండ తప్పించుకొనుటకును, పురోహితులు మొదలయినవారి కందఱికి నుదరపోషణము జరుగుటకును, మాగణము కలుగుచున్నది. అంతేకాక యాకాశమందలి యచేతనములైన గ్రహము లెక్కడ? సచేతనులైన జీవులకు ఫలములిచ్చు లెక్కడ?

మహా—మీకుయుక్తు లెంతమాత్రమును విశ్వాసార్హ మయినవి కావు. గ్రహములు జీవకోట్లకు తప్పక ఫలములిచ్చును. గ్రహములకును మనకును సంబంధము కలదనుటకు మీకు నేను కొన్ని ప్రత్యక్షనిదర్శనములు చూపెదను. చంద్రోదయోస్తమానములను బట్టి సముద్రమునకు పోటును పాటును వచ్చుచుండుట మనకు ప్రత్యక్షమేకదా? దీనికి మీరేమి చెప్పగలరు? అదిగాక పూర్ణిమమొదలయిన పర్వదినములయందు వెట్టి మొదలయినరోగములు ప్రబలుచుండుట యనుభవసిద్ధము. గ్రహములకే మనరోగాదికమునువృద్ధి చేయుట మొదలైన శక్తులు లేకపోయిన పక్షమున, అట్లేల జరగును. దుర్మహాతామునం దారంభించిన పనులు చెడుట నేను స్వానుభవముచేత నెఱుఁగుదును. నేను కొన్ని దినములకిందట బృహస్పతికాల

మునందు బయలుదేరి దేవతాదర్శనమునకు వెళ్ళి పూజారులు దేవాలయముయొక్కతలుపులు తీయకపోగా దేవతాదర్శనము చేయకయే యెండలో మరల నింటికి రావలసినవాడనయినాను.

బృహస్పతి కాలమనగా నేమో మనభరతఖండవాసులకు తెలియకపోవచ్చును. లంకలో బుట్టినవారెల్లరును రాక్షసులగుటచేత రాక్షసుడైన రాహుగ్రహము వారికి శుభగ్రహము; దేవతాగురు వగుటచేత బృహస్పతి వారికి పాపగ్రహము. ఈ దేశమునందు మనము రాహుకాల మశుభసూచకమని యెఱ్ఱెంతుమో యట్లే యా దేశమునందు వారు ప్రతిదినమును తొమ్మిదిగడియలకాలమును బృహస్పతి కాలమని చెప్పి యాకాల మశుభసూచకముగా పరిగణించి యేకార్యమును జేయక విడుతురు.

ఉప—వేడియెండ కాసినప్పుడు తీక్షణములయిన సూర్యకిరణములచేత నేయిమొదలయినవి కరగి నట్లును మన దేహములకు తాప మెక్కునట్లును మొత్తముమీద చంద్రాదిగ్రహములు పదార్థములకు కొన్ని మార్పులను గలుగజేయు గలుగును; గాని యొక పదార్థమున కొకవిధముగాను మఱియొక పదార్థమునకు మఱియొకవిధముగాను మార్పులను గలుగజేయజాలవు. ఎండలో బెట్టినప్పు డన్ని గిన్నెలలోని నేయి కరుగవలసినదే కాని యొక గిన్నెలోని నేయి కరగింపదు, మెక గిన్నెలోని నేయి కరగక పోవుటయు తటస్థంబు. చంద్రోదయాదులకుబట్టి పోటో పాటో సమస్త సముద్రములకును నేకరీతిగాకలుగునే కానిచంద్రోదయముచేత మెక సముద్రమునకు పోటును మఱియొక సముద్రమునకు పాటును గలుగవు. ఆవిధముగానే గ్రహగతుల వలనను గ్రహస్థితులవలనను ఫలము గలిగెడుపక్షమున సమస్తజనులకు నేకఫలము కలుగవలెనేకాని వివిధజనులకు వివిధఫలములు కలుగుట యెన్నడును తటస్థంబు నేరదు; కాబట్టి వివిధజనులకు వివి

ధఫలముల నిచ్చుననిచెప్పెడు జ్యోతిశ్శాస్త్రము విశ్వాస్వార్థమయినది కాదు. బృహస్పతికాలమునందు వెళ్ళినవారికి కొందఱికి దైవికముగా కొన్ని సమయములయందు కార్యవిఘాతము కలిగినను కొందఱికి కొన్ని సమయములయందు కార్యసిద్ధి యగుటయుఁ గలదు. నే ననేక పర్యాయములు బృహస్పతికాలములో బయలుదేరినను నాకు కార్యసిద్ధి యగుచునే వచ్చినది కాబట్టి కార్యసాఫల్యమునకుఁగాని కార్యవైఫల్యమునకుఁగాని, బృహస్పతికాలాదులు కారణములు కావు. నికాలములు మంచివని కొన్ని కాలములు మంచివి కావనిభావించి యుక్తకాలమునఁ బనికిఁబూనక వృథా కాలహరణమును జేసెడు మాఘ్యమునుబట్టి పెక్కుకార్యములు చెడునున వి. ప్రతిసంవత్సరమును శూన్యమాసములని కొన్ని మాసములు వ్యర్థపరుపఁబడుచున్నవి; మిగిలినమాసములలో శుభదినములు కావని కొన్ని దినములు వ్యర్థపఱుపఁ బడుచున్నవి. శేషించిన తిథులలో మంచివారములు కావని కొన్ని వారములు వ్యర్థపఱుపఁబడుచున్నవి; ఆ యున్న కొన్ని వారములలో సహితము దుర్ముహూర్తముని, వజ్రసమయముని, బృహస్పతికాలముని, నక్షత్రము మంచిదికాదని, విశేషకాలము వ్యర్థపఱుపఁబడు చున్నది. ఈప్రకారముగా మాఘవిశ్వాసముచేత మంచి కాలమును వృథాగా పోగొట్టక యనుకూలకాలమునం దెల్లను పనులు చేయుచు వచ్చినచో దేశమున శంతక్షేమము కలుగును?

వృశ్చి—ఇది యంతయు శాస్త్రదూషణము. శాస్త్రనిందచేత శంతయైనవా పనున్నది. ఏమయ్యా? వాలఖిల్యా! అగ్రాసనాధిపత్యము వహించి శాస్త్రతిరస్కారము జరుగుచుండఁగా చూచుచు నూరకున్నా వేమి?

మహా—అగ్రాసనాసీనుఁడు తనయభిప్రాయమును జెప్పి దూషణమాన్పవలెను. ఇప్పుడు నాకు గొప్పచిక్కు. తటస్థమయినది. ఇంక మాటాడక యూరకుండుటకు వలనుపడదు. మాటాడినచో నెవ్వరి పక్షమున నేరుచెప్పిన కోసావేశముచేత మూఖరాక్షసు లెవ్వ రేరుచేయుదురో ! అయినను నేను బుద్ధిమంతుఁడ నగుటచేతను, పరమ ప్రమాణములైన మనశాస్త్రములు వచ్చి సమయముతో నాకు తోడుపడుటచేతను, ధైర్యము తెచ్చుకొని యెవ్వరిమనస్సును నొవ్వ కుండ సమయోచితముగా నిట్లంటిని—

“ఓ సజ్జనాగ్రగణ్యులారా! దూషణ యెవ్వరికిని కూడదు. అందులోను ముఖ్యముగా జ్యోతిశాస్త్ర దూషణ కూడదని మీశాస్త్రములుమాత్రమే కాక మాశాస్త్రములును భేరిధ్వనితో ఘోషించుచున్నవి. జ్యోతిష్కులమాటలను గాని జ్యోతిశాస్త్రమునుగాని పరిహసించినవారు తామిస్రీనరకములో పడుదురని వరాహ మిహిరులవారు బృహత్సంహిత రెండవ అధ్యాయములో నెలవిచ్చియున్నారు. అయినను దీక్షురోములవా రిప్పుడు చెప్పుచున్నది పరిహాసముకానందున శాస్త్రదూషణమని చెప్పుటకు వలనుపడదు. చెప్పెడిదంతయు పూర్ణముగావినక యిది యిట్టిదని నిర్ధారణము చేయుటయు మంచిదికాదు. కాబట్టి సభవారు దయచేసి వారు చెప్పెడిదంతయు పూర్ణముగా విని తరువాత వారివాదమును ఖండించి తమపక్షమును సిద్ధాంతము చేయఁబూనవలెను. ”

వృశ్చి—ఇవి తప్పక దూషణ వాక్యములే. ఇటువంటి మాటలు మనము విననుకూడదు; ఇతరులను చెప్పనియ్యనుకూడదు.

మహా—ఈవటకు కొంత విన్నాముగనుక కడముట్టవిని యీ యుక్త్యాభాసములను ఖండించి యెల్లవారికిని భ్రాంతినివారణముచేయుదము. జ్యోతిశాస్త్ర మబద్ధమని యిటువంటివారు లక్షమంది లక్ష

యుపన్యాసము లిచ్చినను, ఎవ్వరును నమ్మరు. జ్యోతిశ్శాస్త్రములో చెప్పినట్లు సంతానము కలుగుచుండలేదా? కలిగిన సంతానమునకు విద్యాబుద్ధులు వచ్చుచుండలేదా?

ఉప—మీరు సంతానమునుచున్నారగుచుక చెప్పెదనువినుడి. మా పెద్దన్నగారి జన్మపత్రములో నాతని కాలుగురు పుత్రులు కలుగునట్లున్నది; ఆయనభార్య జన్మపత్రములో పెద్దలు కొడుకులును ముగ్గులు కూతులును కలుగునట్లున్నది. ఆయన వృద్ధుడగుచు భార్యకు ముట్టుడిగినను వారి కీవఱకును సంతానయోగ్యత కలుగుచిహ్నములేవియుఁ గానరాకున్నవి. ఈప్రకారముగానే నామిత్రుల జన్మపత్రముల ననేకములను శోధించి చూడఁగా సంతానవిషయమున వానిలోఁ జెప్పఁబడినదానికిని సరిగా జరిగినదానికిని మిక్కిలి వ్యత్యాసము కనఁబడుచున్నది. ఇఁక విద్యావిషయ మన్ననో యంతకంటెను తాఱుమాఱుగా నున్నది. ఈవఱకు నేను జెప్పినప్రకారముగా నాచిన్నన్నగారికుమారుఁడును పాలికాపువానికుమారుఁడును సరిగా నేకలగ్నమందును, ఏకముహూతకమునందును, ఏకతారయందును, పుట్టినవా రయినను మాయన్నగారి కుమారుఁడు పండితుఁ డగుటయు పాలికాపువానికుమారుఁడు నిరక్షరకుక్షి యగుటయు మీరిందఱు నెఱుఁగుదురు. దీనికి మీరేమి సమాధానము చెప్పఁగలరు? ఇదంతయు నేల? మఱకు సమీపమునందే హిరణ్యాక్షద్యోప మున్నదిగదా? అక్కడ వసించువారందఱును మూఢులు మనుష్యభక్షకులయి యనాగరికులుగా నున్నారు. అక్కడివారనేకులు విద్యానులు కావలసినముహూతకములలోఁ బుట్టినను వారిలో నెక్కరికిని విద్య యన్న వాసనయే లేక యందఱును జ్ఞానశూన్యులుగా నున్నారు. నేనీపని నిమిత్తమయి అక్కడకుఁ బోయి యనేకులజన్మపత్రమును వ్రాసికొనివచ్చి చూచినాను. చేతనైనపక్షమున స్త్రీవై పరీత్యమునకు కారణమేమో జ్యోతిష్కులను చెప్పుమనుఁడు.

వృశ్చి—జ్యోతిశ్శాస్త్ర మూర్ధ్వపమునకు చెల్లదు.

మహా—విశ్వాసహీనులకును నిరక్షరకుత్సులకును గ్రహములు సహితము ఫలములను కలిగింపవు.

ఉప—ప్రత్యక్షవిరోధము చూపినను చూడనొల్లక కన్నులు మూసికొని జ్యోతిశ్శాస్త్రము సత్యమని చెప్ప నిశ్చయించుకొని వచ్చిననారిముందట యుక్తివాదమువలన కంఠశోషణము కలుగుటతప్ప వేఱుప్రయోజనము కలుగదు. ఈపాడు జ్యోతిశ్శాస్త్రము మన దేశమున కెంతహానినైనను జేయుచున్నది. కొందఱు సిద్ధాంతులు చెప్పినయాయుఃపరిమాణమును నమ్మి తమకు చావుసమీపించిన దనుకొని బెంగపెట్టుకొని నిష్కారణముగా దీఘవిచారమును కొన్నిసమయములందు మరణమునుకూడ పొందుచున్నారు. కొందఱు సిద్ధాంతులు రోగాదికము వచ్చునని చెప్పినమాటలునమ్మి రోగములు వచ్చినప్పుడు బాధపడుటకు మాటుగా రానిరోగములనిమిత్తము మనోవ్యధచెంది వానిని తప్పించుకొనుటకయి తమవిత्तమును వంచకులపాలు చేయుచున్నారు. శిశువులు పుట్టిననక్షత్రములనుబట్టి సిద్ధాంతులు చెప్పినమాతృగండములను పితృగండములను మాతృగండములను భ్రాతృగండములను విశ్వసించి శిశుహత్యలను గూడఁ జేయించుచున్నారు. అనేకులు సిద్ధాంతులు చెప్పినయోగములు నమ్ముకొని నుర్భ్రమలు పడి కాలము వ్యధఁపుచ్చి తుద కాశాభంగము పొంది వ్యాకుల పడుచున్నారు. ఒకజ్యోతిష్కుఁడు మనయూరిలో నొక కాపువానివద్ద ధనము స్వీకరించి వానికి తోటలో చెట్టుమొదట పాతు దొరకునని చెప్పఁగా వాఁ డొకటితరువాత నొకటిగా చెట్లమొదలెల్లను త్రవ్వి యెందును ధననిక్షేపమును గానక చెట్లు చచ్చుటచేత దరిద్రుఁడయి మున్నున్నది సహితము పోగొట్టుకొని కలకాలము దుఃఖపడవలసినవాఁ డయ్యెను. ఇట్లనేకనిదర్శనములు కనఁబడు చున్నను

జనులు తమమూఢ విశ్వాసమును విడువజాలక సూర్యచంద్రాదిజడ
పదార్థములవలనఁ దెలిసికొని ఫలములను జెప్పుదు మన్న మహాత్ము
లకు బానిస లయి బుద్ధిపూర్వకముగా కష్టములకు తల యొగ్గుచున్నా
రు. మనమనసువచ్చినప్పుడు కన్నబిడ్డకు పేరుపెట్టుకొనుటకును,
క్రొత్త తలగుడ్డ ధరించుకొనుటకును, క్రొత్తనగ పెట్టుకొనుటకును,
పొలమును దున్నుకొనుటకును విత్తనములు చల్లుకొనుటకును, పండి
నపంట కోసికొనుటకును, గుట్టమునో గోవునో కొనుటకును, మందు
పుచ్చుకొనుటకును, ప్రభుదర్శనము చేయుటకును విజ్ఞాపనపత్రికను
పంపుకొనుటకును, ఇటువంటి మతియేయల్పకార్యమును చేయుటకు
ను కూడ స్యతంత్రులముకాక మనమ సవస్తమునకును, మింటనుం
డు గోళాకారము గల నోరులేని జడపదార్థములు చెప్పనట్లే నడు
చుకోవలసినయెడల లోకములో నింతకంటె బానిసతనము మతియే
ముండును ? ఓయగ్రాసనాసీనా ! ఇది మనము కోరి తెచ్చుకొన్న
బానిసతన మగునో కాదో నీవు చెప్పుము. దురభిమానముచేత
మావారు తెలిసియు తెలియనట్లు నటించినను పక్షపాతమును దురభి
మానమును లేని నీవైన సత్యముచెప్పుము. ఈపాడునమ్మకము మను
ష్యులహృదయను లలో ననావశ్యకము లయినభయములను, విచార
ములను, బాధలను తెచ్చిపెట్టుచుండలేదా ? ఇది పలుమాఱు దురా
శలను కలిగించి క్రిమమైనప్రియత్నమును మాన్పుచుండలేదా ? ఇది
ప్రజలయొక్క పండునంటి బుద్ధిని పదటగలిపి వారిని జడవస్తువులను
నమ్మి పొట్టపోసికొనువారికి దాసులనుగాఁ జేయుచుండలేదా ? ఓమ
హర్షీ ! నీమానము చాలించి యీప్రశ్నలకు సదుత్తరము చెప్పు.

వెనుక సభవారు నన్ను హెచ్చరించినప్పుడు నేను తనకనుకూ
లముగాఁ జెప్పుట చూచి యీదీర్ఘరోముఁడు నేను శాస్త్రప్రగ్గా
ఁబడ్డ నైనశిష్యాచారపరాయణుఁడ నన్న సత్యము తెలిసికోక నేనే

మోతన కనుకూలముగా నుత్తరము లిత్తునని భ్రమపడి యిప్పుడీ ప్రశ్నలు వేసెను. అప్పు డీదీర్ఘరోముడు చెప్పినదానిలో శాస్త్రదూషణ మంతగా లేదని చెప్పినదానిని బట్టియే ప్రాచీనాచారపరాయణులైన సభచారందఱును మనసులో నామీద కొఱకొఱగా నుండుట బుద్ధి మదగ్గిగణ్యుడ నగుటచేత నేనావలకే కనిపెట్టి యున్నవాడను గాన మహాజను యగుగ్రహమునకు మరల శాస్త్రుడ నగుటగా—“ఓయీ దీర్ఘరోమా ! త్రికాలవేదినైన నేను సత్యము పలికెదను వినుము. నేనిప్పు డంతరదృష్టిచేతఁ జూచి యథార్థమును కరతరాములకముగా గనిపెట్టినాను. శాస్త్రమెప్పుడును లవలేశమైన నబద్ధము కాదు. జ్యోతిశ్శాస్త్రము పరమసత్యము. సత్యమునం దాదరముగల శాస్త్రబద్ధులయిన యాస్తికులందఱును శాస్త్రవిశ్వాసముచేత నీవిప్పుడు చెప్పినవిగాక యింక వేయిరెట్లునష్టములు వచ్చినను వానికన్నిటికి సహింపవలెను. మనకు శాస్త్రము ప్రమాణము గాని బుద్ధి ప్రమాణము కాదు. ఈసత్యమును శిష్టులందఱు—” అని చెప్పుచుండఁగా దీర్ఘరోముడు నావంక కన్ను లెఱ్ఱ చేసి చూచి నానోటనున్న వాక్యమైనను ముగియకమునుపే తనముందు బల్లమీదనున్న నన్ను కుడిచేతితోఁ బట్టుకొని పయికెత్తి నోట వేసికొని గుటుక్కున మ్రింగెను. చూచితిరా ? ఆకూర రాక్షసుడెంతపనిచేసినాడో ! ఎంతచదువుకొన్నను రాక్షసులకు మనుష్యభక్షణముచేయు స్వభావగుణము విడువదుగదా ? మహాపాయసంపన్నుడ నగుటచేత నాతనినోటఁబడి నేను కాఁబట్టి బ్రతికి బయలఁబడితిని గాని సామాన్యమానవుఁడైనపక్షమున నంగుష్ఠప్రమాణముగల వాని జఠరాగ్ని కాహుతి కావలసినవాడే. నేను సూక్ష్మబుద్ధిగగుట చేత వాడు నన్ను తనగొంతుకొ్రివి చొప్పింపఁగానే తిన్నగా లోపలికిపోవక యందుండి యేమిచేయుదునా యని యాలోచింపఁ జొచ్చితి

ని. అప్పుడు నాకు గరుత్మాతుఁడు మ్రింగిన కిరాతకా. తనుంచుకొన్న బ్రాహ్మణోత్తముసివలె గొంతుకలోనుండి మండి పలుకి వత్తునాయని యొకయూగోచన కలిగినది. రామరావణయుద్ధమునందు కుంభకర్ణుఁడు కపులను మ్రింగినప్పుడు వారు నవరధ్రీయూగోనుండియు వెడలి వచ్చునట్లు వెడలి వత్తునా యని యొకయూగోచన కలిగినది. కంఠనాళమునుండి గర్భములో ప్రవేశించి యక్కడ జరుగుచుండు విశేషముల నెల్లను కన్నులార చూచివచ్చి జీవించియున్న పురుషుని యదరములో నేమేమి విచిత్రములు నడుచుచుండునో తెలిసి సత్యము తెలియక చిక్కులుపడుచున్న యిప్పటి శారీరశాస్త్రజ్ఞులకు జ్ఞానోపదేశము చేయుదునా యని యొకయూగోచన కలిగినది. ఇట్లు నాకప్పుడ నేకముత్తైః యూహ లుత్పన్నములు కాగా దీర్ఘవిచారముచేయక వేగిరపడి కార్యనిశ్చయము చేయుట బుద్ధిమంతుల లక్షణము కాదని యెఱిగినవాడనయి దీర్ఘముగానాలోచించి, గర్భకుహరము ప్రవేశించిన పక్షమున నపవిత్రమైన మలద్వారమున పలుకి వెడలవలసి యుండునుగాన బ్రాహ్మణుడనైన నాకది తగదని శారీరశాస్త్రజ్ఞులకుపకారము చేయుపనిని విడిచిపెట్టి, శ్వాసకోశములనుశోధించి వైద్యసాస్త్రజ్ఞులకుపకారముచేయవలెనని నిశ్చయించి గొంతుకోవిగోనున్న పాణిద్వారముసఱబోయి తిన్నగా నూపిరితిత్తులలోఁ బ్రవేశించితిని. అక్కడ నాయిష్టదైవమైన ముఖ్యప్రాణదేవుఁడు నాకు దర్శనమిచ్చి తనభక్తుని నిట్లు చేసికందుకయి కోపముచేతనో యన నన్ను తత్తణమే తనబలముకొలఁదిని బయికిఁ బంపివేసెను. వాయుబలముచేత నేఁప్పు దాకాశబాణమువలె పలుకెగసి బయలుబడి యేప్రకారముగానో క్షణకాలములో నాతని శ్మశ్రువుల నడుమఁ జిక్కుకొని యక్కడనుండి యట్టిచేగులలోనుండి యొక క్రిందికి పోకినట్లుగా నీలిపగ్గములవంటి గడ్డపువెండుకలు పట్టుకొని మెల్లగా క్రిందికి

దిగజాటి బల్లమీద నాయథాస్థానముచేరి మరల నగ్రాసనాసీనత్వము వహించి కూరుచుంటిని. నేనప్పు డారాక్షసుని నోటినుండి పయికి వెడలితిన్నో ముక్కునుండి పయికి వెడలితిన్నో చెప్పలేనుగాని మఱి యే లుతర మార్గమునుండియు వెలువడలేదని మాత్రము దృఢముగాఁ జెప్పఁగలను. నేను పయికి నచ్చునప్పటి కాదుష్టరాక్షసుఁడు మెతుకు గొంతుకఁబడి పలకఁ జాఁచినప్పుడు మన కగునట్లుగా క్రిందిగుడ్డు మీదికిఁ, మీదిగుడ్డు క్రిందికిని వచ్చినవాఁ డయి యుక్కిరిబిక్కిరి యును దగ్గుచు వెంటోస్తే పాయాసపడెను. నిష్కారణముగా సజ్జన సంతాపము చేసినవారి కాపదలు ఘటింపక యీశ్వరుఁడు సహించి యూరకుండునా ? నేను సురక్షితముగా పయికి వెడలివచ్చుట చూచి సభాస్థారు లందఱును నామహిమ కత్యుత్పతపడి నేను నిజమయిన మహర్షి నని నమ్మిరి. సూక్ష్మరూపుఁడనయిన నేను హిమచూనునివలె తపోమహిమచేత స్థూలరూపము నొంది యాదుష్టరాక్షసుని పొట్ట చీల్చుకొని పయికి రానందునకయి సభవారిలో ననేకులు నాదయాగు ణముచు వేయినోళ్ళ వ్లాఘించిరి. నాయజమానుఁడు నావద్దకు పరు గెత్తుకొనివచ్చి వాత్సల్యముతో నాదేహము తడిఁగొల్పి నాతడిబట్టలు తీసివేసెను. నామహత్త్వముచేత నాద్వీపమునందు నాటినుండియు జ్యోతిశ్శాస్త్రము నిరపాయముగా స్థిరపడినది. జ్యోతిశ్శాస్త్రమే సత్యము కానిపక్షమున, కాదన్న వానిగర్భములోఁ జొచ్చి వానిని ప్రాణావశిష్టునిజేసి నిరపాయముగా పయికి రాఁగలుగుట మనుష్య మాత్రునకు సాధ్యమగునా యని యెల్లవారును సంతృప్తులయిరి. మాపక్షమువారు తమవాదము గెలిచినదని జయజయధ్వనులతో బయలు వెడలఁగా నాటికి సభ ముగిసింది. ఇప్పటివలె గుటుక్కున మ్రింగక యేకూర రాక్షసుఁడయినను నన్ను పుడ్లసందునఁ బెట్టుకొని నమలివేయు నేమోయన్న భయముచేత మహాకాయుఁడుగా రటు

తరువాత నెప్పుడును నన్నేసభకును దీసికొని : పోలేను. ఓ హిందూ
మహాజనులారా ! మీవాడొకడు బయలుదేరి దేశ దేశములవెంటఁ
బోయి యిక్కడ మీకుప్రియతమమైన జ్యోతిశ్శాస్త్రమును స్థిరపఱచి
యాచంద్రార్కమైన శాశ్వతకీర్తిని పొందఁగలిగినందునకు మీరును
నమందానందము పొందుడు.

—o—o—o—

ఆ ఆ వ ప్ర క రణ ము .

ఆములునాటినుండియు నాకీర్తి- లంకాద్వీపమునందు దిగంత
విశ్రాంతముగా వ్యాపించినది. పడిపోవుచున్న జ్యోతిశ్శాస్త్రమును
నిలువఁ బెట్టెనని విద్వాంసులు వేరునోళ్ళ శ్లాఘింపఁ జొచ్చిరి.
జ్యోతిషమును పునరుద్ధారణముచేసి దేశమునకు మహాపకారము
చేసినందునకయి కపీశ్వరులు నామీద పాటలను పద్యములను జేసి
ఈశ్వరుని యపరావతారమునని నన్ను స్తుతింపఁ జొచ్చిరి. ఇంక నామ
హినులను విని యానందించి యింటింటును నాచిత్రచరిత్రమును కథ
గాఁ జెప్పుకొనుచు పామరులు చేసిన స్తోత్రపాఠములకు పరిమితి
యే లేదు. పామరుల నోళ్ళచుండి స్త్రుల చెవులసోకి సూతులవద్దను
సీళ్ళ రేవులవద్దను జరిగు మహా సభలలో చిత్రవిచిత్రముగా పెరిగి
స్త్రీలనోళ్ళలోనుండి శాఖోపశాఖలుగా వ్యాపించి యంతఃపురములు
చేరునప్పటికి నామహినులు నిజముగా కోటిగుణితము లయినవి.
కొందఱు నేను సింహానగిర్భములోఁ జొచ్చి కాయముపెంచిన హను
మద్దేవునివలె నాకాయమును పెంచితినిని చెప్పుకొనఁ జొచ్చిరి.
కొందఱు నేను సురసగిర్భములోఁ జొచ్చి యంగుష్ఠమాత్రశరీరుడై
బయలువెడలిన హనుమద్దేవునివలె సూక్ష్మతీసుక్ష్మమగు రూపమును

ధరించితిని చెప్పకొనఁ జొచ్చిరి; కొందఱు నేను శుక్రాచార్యుల
గర్భమును చీల్చుకొని వెలువడిన కచునివలె దీర్ఘరోముని గర్భగోళ
మును భేదించుకొని వచ్చి యాతనిని మృతసంజీవనీవిద్యచేత మరల
బ్రతికించితిని చెప్పకొనఁజొచ్చిరి; కొందఱు నేను దీర్ఘరోముని
పాదములు మొదలుకొని శిరస్సువఱకును నడిమికి రెండు చీలికలుగా
చీల్చి తరువాత జర యచురాక్షసి జరాసంధునియధఃదేహముల నొక
టిగా సంధించినట్లుగా రెండు ఖండములను మరల నతికించి మంత్ర
ప్రభావముచేత పునర్జీవితుని జేసితిని చెప్పకొనఁ జొచ్చిరి. ఇట్టి
కథల నన్నిటిని పూర్ణముగా వివరించినచో మొక్క పెద్దపురాణము
కావచ్చునుగాని స్వోపకర్షణమును జెప్పకొనుట యిష్టము లేనివాడ
నగుటచే వానిని నే నభివణించుట మాని నాయపూర్వమహిమలను
లోకోపకారార్థముగా పురాణరూపమున రచియించి యాచంద్రా
ర్కముగా లోకమున న్యాపింపఁజేసి మనమహిమలవలె శాశ్వత
కీర్తిని సంపాదించుకొనెను పుణ్యముచు భక్తాగ్రేసరులకు విడిచి
పెట్టుచున్నాను. నాటినుండియు నన్ను దర్శింపవచ్చుభక్తులమొక్కయు
భక్తుకాండ్రొక్కయుసంఖ్య దినదినాభివృద్ధియగుచువచ్చినదన్న సత్య
మునుబుద్ధిమదగ్గరెల్లయున మీతో నేనువిన్నవింపవలసినయావశ్యక
మేలేదుగదా? అయినను మీకింకొక సత్యమును మాత్ర మిప్పుడు విని
పింపవలసి యున్నది. లోకములో మరుష్యుడు గొప్పవాడయిన
కొలదిని గొప్పతనముతోడఁ గూడ కష్టములను పెరుగుచుండును.
భక్తులయిన వారు స్వప్రయోజనపరులయి స్వలాభముకొఱ కాశ్ర
యించి పీడించుచుండురు; అసూయాపరులయినవారు పరోత్కర్షణ
మును సహింహలేక యపవాదములను వేసి బాధించుచుండురు.

అంకాద్వీపము నందు ప్రాచీనాచారసిద్ధాగరిష్ఠులయిన శిష్టు
లందఱును నన్ను సనాతనసదాచారములను స్థాపింప నవతరించిన

ఈశ్వరాంశ సంభూతుని గా భావించి బహుకరింపఁ జొచ్చినను, జ్యోతిశ్శాస్త్రమును యాపుమాప దీక్ష వహించి బద్ధికంకణులయి విఫల మనోరథులయిన నవనాగరికులు నన్ను ద్వేషించి నామశస్సునకు భంగ ము కలిగించుటకును నా కి పాయము కలిగించుటకును నానావిధములఁ బ్రయత్నించు చుండిరి. ఆ రాక్షసులక్రౌర్యము నెఱిగి నాయజమానుఁడ యైన మహాకాయుఁడుగారు నాటిచుండియు నన్ను సభలకుఁ దీసికొని పోవుట మాసివేసిరని యీవఱకే చెప్పియున్నాను గదా ! ఆపదలు రానున్న కాలమునం దంతఃపురములలో దాచి సహస్రభటులను కావలియుంచినను రాకమానవు, ఆపదలు రారానికాలమునందు సముద్రమధ్యమునందుఁ బడ్డవైచినను రావు. నాయజమానుఁడు తన యింట నన్నెంత సురక్షితముగా నుంచి కాపాడుచుండినను, ఒక నాటిరాత్రి నాకొక్క ఘోరవిపత్తు సంప్రాప్తమయినది. ఓచమవరు లారా ! విధివిధాన మప్రతిపిధానమగుట తెలిసికొని నావిషయ మయి మీరు చింతిలఁబోకుఁడు.

ఒక నాటియధః రాత్రమునందు నేను నాపాన్పుమీఁద సుఖ నిద్ర చేయు చుండఁగా నానడుమెవ్వరో పట్టుకొని నొక్కుచున్నట్టయి యులికిపడి లేచితిని. లేచి కన్నులు తెరిచి చూచునప్పటి కేదోజంతువు నన్ను నడుము మొదలుకొని మెడవఱకును నోటఁ గఱచుకొని పోవుచున్నట్టు దీక్షమువెలుతురున కనఁబడినది కాని యజంతువేదో యాసవాలు తెలిసినదికాదు. ఆభయముతో నన్ను వ్యాఘ్ర మీడ్చు కొని పోవుచున్నదని భ్రమకలిగినదికాని ప్రక్కలనుండి దాని కాళ్ళు నల్లగా కనఁబడినందున వెంటనే యాభ్రమ నివారణమయినది. అటు తరువాత నది భల్లూకమో వరాహమోయని తెలిచి యరణ్యములో నుండఁదగిన యజంతువులు నట్టింటి కెల్లవచ్చునాయని వితర్కింప నారంభింపఁగా నింతలో నీశ్వరో పొడిచి నట్లుగా వీపునకు కోటయొ

కటి గుచ్చుకొని తీని వేదనను కలిగించినది. ఆవేదనకు భయము తోడ్పడి నన్ను కొంతసేపు మూర్ఛతో మూచినందున నావల నేమి జరగినదో నేను చెప్పలేను. మూర్ఛవేషి నేను మరల కన్నులువిచ్చి చూచునప్పటికి చుట్టును నందఃకారబంధురముగా నుండెను; ఏప్రక్కఁ జూచినను నాకంటి కేదియు కనఁబడ లేదుగాని నా ముక్కునకు మాత్రము ముత్యకాల్వలలోనుండి వచ్చినట్టి దుర్గంధము గుప్పున కొట్టుచుండెను. దానినిబట్టి నన్నాజాతువు మూయింటివారిమాము కాల్వలలోనుండి యీడ్చుకొని పోవుచున్నదని నేనూహించినాను. ఇట్లు నుకొనుచుండఁగానే నాకానుగఁగఁధవిముక్తి కలిగినది కాని యాసౌఖ్యమును చిరకాలముగడినది కాదు. జాతువు నన్ను నోటఁగఱచుకొని మూయింటివారి తూముకాల్వలలోనుండి వీధిలోని కీడ్చికొనివచ్చి కొంత దూరము నడచినతరువాత మరల నధిక దుర్వాసన గల ముత్యమొకరి తూము కాల్వలలోనుండి ముత్యమొకరియింటిలోనికి గొనిపోయి దీపము వెలుగుచున్న మొకగదిలో నన్ను క్రింద దింపినది. ఇది మంతయుఁ జూచి యీకపటకృత్యమంతయు నాకు శత్రుత్వముగానున్న కామరూపులయిన యానవనాగరికులపని యని నేను మనస్సులో నిశ్చయించుకొన్నాను. దీపము వెలుగున నన్నీడ్చుకొని వచ్చిన జాతువును నల్లగా నాకంటికి స్పష్టముగాఁ గనఁబడినది. దానిని జూచునప్పటికి నామేను నిలువునను జెమర్చి కంపమొందఁ జొచ్చినది. అది మనదేశమందలి మొలుగుబంటియంత యున్నది; ఎరుగుగొడ్డునకువలె దాని శరీరమున దంతటను బొచ్చులేదు గాని వరాహమునకున్నట్లుగా మెక మీఁదమాత్రము దబ్బనములవలెఁ బయికి నిక్కఁబొడుచుకొనియున్న దీఘరొమములున్నవి. మీరయిన పక్షమున దానిని పెద్ద యడవి పండితుని భ్రమించియుందురుగాని యాదేశపుజంతువులపరిమాణముల నెఱిగియున్న నే నప్పుడొక్క నిమిషమున నది పందికొక్కని

యది మాంసభక్షకజంతువు కాదని యాతరంగమునఁ గొంత సంతోషం
పించినాను. అప్పుడొక్క మూలుగుమూలగి నన్నుఁ గొనివచ్చి జూ
తువు నన్ను స్త్రీగఱ దిగవిడిచి తానొక కన్య ముగ్ధునిని నుండి నువ్విడి
బోయెను అంతట సమస్తాభరణభూషణురా లయియున్న నొక
కాంత మంచముమీఁదినుండి దిగి వచ్చి మగపిల్లలు చందనపుబొ
మ్మను పలుకెత్తిపట్టుగా నన్ను తనకుడిచేతితో పలుకెత్తి రెండవ
చేతితోని యంగివస్త్రముతో నాశరీరమంతయు చుడిచి నన్ను తన
మంచముమీఁదఁ గూనుచుండఁబెట్టి తానును నా కెదురుగాఁ గూరు
చుండెను. కాళికాశక్తివలె నెదురఁ గూరుచున్న యామె మొగమును
జూడఁగానే నామనస్సులో పరిపరిలాగు నాలోచనలు పుట్టఁ జొచ్చి
నవి. నాశత్రువు లెవ్వరైన నన్ను బాధించి చంపుటకయి యిట్లు తె
ప్పించి యుందురని మొట్టమొదటతోచినది తరువాత నొకటి తరు
వాత మొకటిగా ననేకాలోచనలు కలిగిన పిమ్మట కట్టకడపట రాక్ష
సాంగనయైన యామె నన్ను మోహించి బాణాసురుని కూతురైన
యుషాకన్య యనిరుద్ధసి చిత్రలేఖచేతఁ దెప్పించుకొన్నట్లుగా నన్నీ
మూషకరాజుచేతఁ దనయొద్దకు రప్పించుకొని యుండునాయని సంశ
యము తోచినది. తరువాత మాయురువురకును నడిచిఁ సంభాషణ
మును బట్టి నాయొకడవటియూహయే సిద్ధాంతమగునట్లు మీరి
ప్పుడే తెలిసికొనఁగలరు. ఆకాంత యవ్యతపడి చూచుచున్ననాకు
తన్ను తెలుపుకొని, తనపేరు త్రిజటయగుట చెప్పి యిట్లనియెను—

త్రిజ—ఓరుషివర్యా! నానంక వెఱఁగుపడిచూడకు. ముగ్ధ
కములనుజయించిన సార్వభౌముని వంశములోని రాజకన్యకు జీవితే
శ్వరుని గావించి ధన్యుని చేయుతలంపున నిన్నిటకు రావించితిగాని
హానిచేయుతలంపున రప్పింప లేకు. ఇంద్రుని జయించి యంద్రజిత్తు
ని పేరొందిన మేఘనాదరాజును రావణపుత్రునికు నేను ముసిమను
మరాలను.

సత్య—అమ్మా! నీకు నామీదగల యనుగ్రహముచేత నేను నిజముగానే ధన్యుడనయినాను. నాపేరు సత్యరాజాచార్యులు. నేను ఋషివన్ధ్యుడన్న పేరున కర్ణుడయినాను.

తీర్జ—నీపేరేదియైనను గానిమ్ము; నీవొక్కఋషిచరిమాత్రమే కాక యంగుష్ఠమూత్ర శరీరులయి నిరంతరమును సూర్యరథముచుట్టును తిరుగుచుండెను క్రతువుత్రులైన యటువదివేల వాలఖిల్లులతో నొక్కడవనికూడ నేనెఱుఁగుచును. ఇంక నావద్ద నేమియు దాచబోకు.

సత్య—మీరట్లన్న నేనేమి చెప్పఁగలను?

తీర్జ—ఏమియు జెప్పనక్కఱలేదు. ఇంక రాత్రియెంతోలేదు. మాటలతో వృధాకాలహరణము చేయక కార్యాంశమును వినుము. నీయొక్క మహామహిమలనునా చెలికత్తెలవలన విని నీకు వలచి చిక్కినదానను. గాంధర్వవిధిని వరించి యిప్పుడే నన్ను చరితాఘ్నరాలిని జేయుము.

సత్య—అటువంటిమాటలు మీరు నెలవియ్యఁగూడదు.

తీర్జ—దీనురాలనయి ప్రాధికంచుచున్న నాకోరిక వృథపుచ్చుట మీ ధర్మముకాదు. మీఋషులయొక్కయు దేవతలయొక్కయు గుట్టంతయు నేనెఱుఁగుదును. వారు రాక్షసస్త్రీలమాట యటుండఁగా తిర్వగ్జంతవులతో సంభోగించుటకు సహితము సంశయింపలేదు.

సత్య—సంశయింపనివారెవ్వరు? మహాషుణ్ణలా?

తీర్జ—ఒక్కమహాషుణ్ణుమూత్రమేకాక వారి దేవతలును సంశయపడలేదు. మందపాల మహషిణ్ణావుకప్పిట్టతో సంభోగించి సంతానము కనెను. విభండకమహషిణ్ణ లేడిని గొంది ఋశ్యశృంగుడను కొడుకును గనెను. మీవాయుదేవుఁడు కేశరియను వానరుని భార్యవలన హనుమంతుని గనెను. సూర్యుడశ్వమునుజేరి యశ్వినులను

గనెను. శ్రీకృష్ణుడు జాంబవంతుడును భల్లూకరాజయొక్క పుత్రికను వరించెను. దేవేంద్రుడును సూర్యుడును ఋక్షవిరజుడును మర్కటమును కామించి వాలిసుగ్రీవులను గనిరి. మీవారిగుట్టు నాకు తెలియదనుకొన్నావా?

ఈమాట లను నప్పటికా రాక్షసియొక్క పురాణపరిజ్ఞానమునకు నాకత్యాశ్చర్యము కలిగినది. మన పురాణములలోని రహస్యములిన్ని యాయాడుదాని కెట్లు తెలిసినవో! శ్రీరాములవారికి తరువాత నేనొక్కడను దక్క భరతఖండవాసులు మ్మయెవ్వరును లంకాద్వీపమునకు వచ్చియున్నట్లు నేను వినియుండలేదు. ఇక నెవ్వరీమెకీగాధను జెప్పియుందురు? ప్రపంచమునం దంతటను లోకానుగ్రహాధికముగా తిరుగుచుండెడు హిమాలయభ్రాత లయిన మహాత్ములెవ్వరో యీమెను శిష్యురాలినిగా నంగీకరించి గుప్తవిద్య నీమె కుపదేశించి యుందురు. ఇది నిశ్చయము కాకపోయినయెడల లంకాద్వీపములో నంతఃపురములయందుండెడు రాజకన్య కిట్టి శాస్త్రమర్మము లెట్లు తెలియును? ఎటువంటి మహాత్ములు చెప్పినను పరదేశస్థులకు మన వారి మహిమలు సవిస్తరముగాఁ దెలియవు. ఈమెచెప్పిన విషయములలో నెన్నో ప్రమాదవచనము లున్నవి. ఊర్వశిని జూచుట చేత స్నానము చేయుచున్న విభండకమహాషికి జలములో వీర్యపతన మగుటయు లేడి యానీరు త్రాగి గర్భముధరించి ఋశ్యశృంగుని కనుటయు తెలిసికోలేక విభండకుడు లేడిని పొందినట్లు చెప్పినది. ఋక్షవిరజుడు నీటిలోమునిగి వానరస్త్రీయైచప్పు డింద్రసూర్యులు కామించినట్లు తెలియక వారు పురుషరూపముతో నున్న ఋక్షవిరజునినే కామించినట్లు చెప్పినది. ఇట్టి వ్యత్యాసములనుగూర్చి నాలో నే నాలోచించుకొనుచుండఁగా నారాక్షసాంగుఁ డొంత సేపూరకుండి మరల ప్రశ్నలువేయుట కారంభించినది.

తీర్జ—ఓముసీందా! నేడిగినదానికి ప్రత్యుత్తరము చెప్పక మానముధరించి యూరకున్నావేమి? శీఘ్రముగా సమ్మతిని తెలుపు సదుత్తరమును జెప్పుము.

సత్య—నేనేమని యుత్తరము చెప్పగలను? వారు మహాక్షుణులను దేవతలునయినందున వారికెట్టి పనికయినను సామర్థ్యము కలిగినది. మనుష్యమాత్మగ్రేడ నయిన నాకెట్లుకలుగును?

తీర్జ—నీవు నిజముగా మనుష్యుడనయినను సందేహింప వలసినపని లేదు. రాక్షసస్త్రీలను వినాహము చేసికొన్న మనుష్యులును మీలో ననేకులున్నారు. భీముడు హిడింబ యనురాక్షసితో సంభోగించి ఘటోత్కచుని గనెను. ప్రద్యుమ్నుడు వజ్రినాభదైత్యుని కూతురైన ప్రభావతిని బొంది పుత్రునిగనెను. అనిరుద్ధుడు బాణాసురపుత్రియైన యుషాకన్యను నరించెను. ఇంక మాటు మాటాడక స్థూలరూపమును ధరించి నన్ను కృతాధునిరాలిని జేయుము. కామరూపములను ధరించి యుష్టకామోపభోగములను పొందిన మీయుష్టులమహిమలు నాకప్రచురముగాఁ దెలియును.

సత్య—పూర్వకాలపు మహర్షులవద్దనే కాని యిప్పటివారి కటువంటి శక్తులులేవు. కామరూపమును నహించు సామర్థ్యము నావద్దలేదు.

తీర్జ—నీమాట నేను నమ్మను; ఆలస్యముచేసి స్త్రీహత్య కొడిగట్టక స్థూలరూపమును పొందుము. తెల్లవాఱబోవుచున్నది. మంచిమాటలచేత నాప్రోధనను విననిపక్షమున బలాత్కారముగా నైన నామనోరథము తీర్పుకొనెనను. కొన్నిదినములక్రిందట నీవు దీక్షురోమునిగర్భములోఁ జొచ్చి వెక్కసముగా పెరిగి పొట్టచీల్చుకొని పయికి వచ్చినకడ నేను వినలేదనుకొన్నావా? ఇంక నావద్ద నీమాయమాటలు మాని నీకామరూపమహిమచేత స్థూలాకారమును ధరింపుము.

అప్పుడు నా కేమిచేయుటకును శోచలేదు. బాహ్యులుకు రాక్షసస్త్రీని గాంధర్వవివాహమున కలియుగమునందు స్వీకరింప వచ్చునా యన్న ధర్మసందేహమొక్కటి నామనస్సును బాధింపజొచ్చినది. రాక్షస స్త్రీలను వరించినభీమాదులు క్షత్రియులు; అది ద్వాపరయుగము. ఈధర్మసందేహమును విడిచి లం కాద్యపమునందు మనధర్మ శాస్త్రముతో పనిలేదనియంగీకరించి యొప్పుకొన్నను, మనదేశము నందలి గ్రామదేవతలను సహితము పొత్తులలోని చంటిపిల్లలను గా గణింపఁదగినంత మహాకాయము గల యీ రాక్షసికి వరుఁడు కాఁదగినంత పొడుగు నేనెట్లెదుగఁగలను? ఆచిన్నది యిది గాంధర్వవివాహమని చెప్పుచున్నను నాదృష్టికిది కేవలరాక్షస వివాహముగాఁ బొడకట్టుచున్నది. మనదేశములో కన్యను పరులెత్తుకొని పోవుటధర్మము ; ఈ రాక్షసవివాహమున కన్యయే వరునెత్తుకొని వచ్చుట తటస్థించినది. హా! దైవమా! నే నేమి చేయుదును? కామదేవుఁడు కల్పించిన యీహూపద నెట్లు తప్పించుకొందును? ఎంతచదువుకొన్నను స్త్రీలబుద్ధి యెప్పుడును పెడదారినే పోవునుగదా? మహావిద్యాంసులారా! ఈచిన్నదానికి నన్ను తనంత స్థూలరూపము నహించుమని నిర్బంధించుటయేకాని తాను నాకుఁదగిన సూక్ష్మరూపమును ధరింపవలెనన్న యాలోచన తోచినదికాదు. ఇక్కడ నికొక ధర్మసూక్ష్మత యున్నది. రతిసమయమునందు స్త్రీలు నిజరూపమున పొందుదురని పెద్దలు చెప్పుదురు. అది యాలోచించియే యీమె నన్ను స్థూలరూపము పొందుమని నిర్బంధించుచున్నదేమో! రాక్షసవిగ్రహములుగల హిడింబాదులను పొందునప్పుడు భీమాదు లేమిచేసిరో! ఓభరతఖండవాసులారా! మనుష్యులైన భీమాదులే పెరిగి రాక్షసరూపమును ధరించిరో, రాక్షసులైన హిడింబాదులే చిక్కి మనుష్యరూపమును ధరించిరో, పురాణములను శోధించి నాకు తెలుపుఁ

డు; నేనీమూట లనుకొనుచుండఁగా త్రిజట నామీఁద చేయివేసి వేగి రము స్థూలరూపము పొందుమని నన్ను నెక్కెను. అప్పుడు నాబ్రతు కు సింహపు పెండ్లికొడుకు కాలిక్రిందఁ బడి నలిగిన యొలుక పెండ్లికూ తురుబ్రతుకు కాఁగా, ఆనఖిక్షతమునకు సహింపలేక నేను జావుగని పెద్ద పెట్టున నేడ్చితిని. ఆకూత విని వెలుపలినుండి యెవ్వరో “అమ్మాయి! ఆపిల్లికూతయొక్కడిది ? ” అనియడిగిరి. ఏమియులేదని చెప్పి త్రిజట యెవ్వరైనను వచ్చి చూచిపోదు రన్నభయముచేతఁ గాఁబోలును నన్ను మంచముమీఁదినుండి దింపి గోడమూలనున్న మందసము తాళముతీసి నన్నందులోఁ బెట్టి మగల తాళమువేసెను. ఆమందసము చిన్నగదియంత యున్నది. తాళముచెవి పెట్టు రంధ్రము గవాక్షమంత యున్నందున లోపలికి తగినగాలి వచ్చు చుండుటచేత నే నాయాసపడక యొక బట్టమడతమీఁద నెరిగి కొంచెముచేపు నిద్రపోయినాను. ఆ నిద్రలో మహాకాయముగల వానరమొకటివచ్చి నన్నీడ్చుకొని పోవుచున్నట్లు కలగని యులికిపడిలేచితిని. స్వప్నములో కోఁతినిగాని నరాహమునుగాని చూచినపక్షమున భయముకలుగునని స్వప్న శాస్త్రాభిజ్ఞులగు పెద్దలు చెప్పుదురు గదా! ఈ కలవేకువజామున వచ్చినదగుటచే నెలదినములలోనే దానిఫలము కలుగునని నేను మఱింత భయపడఁజొచ్చితిని. “దుస్స్వప్నే దుర్జ్జనస్పర్శే స్నానమేవ విధీయతే” యన్న శాస్త్రప్రకారముగా స్నానము చేయవలెనన్నను పెట్టెలో మూయఁబడి యుండుటచే నాకదియు సాధ్యమైనదికాదు.

శ్లో. రామం స్కందం హనూమంతం వైనతేయం వృకోదరం

శయనే యః స్మరేన్నిత్యం దుస్స్వప్నం తస్య నశ్యతి.

అన్నశ్లోకమును నేను రాత్రి పరుండఁబోవునప్పుడు పఠింప మఱచి పోయిన దోషముచేత నాకీదుస్స్వప్నము సంప్రాప్తమయినది. కామరూపులయిన రాక్షసులయొక్క యీదేశమునందు దీనికేమి ప్రతిక్రి

య చేయవలెనో తెలియకున్నది; ఈ పెట్టెలోనుండి ముందుగా నీవలంబడినఁగా తరువాత ఫ్రతిక్రియమాట యాలోచింపవలెను? నాశత్రువు లెవ్వ రేరూపమును ధరించివచ్చి నా కేయపాముమును సేయుదురోయని నాయుల్లము తల్లడిల్లుచున్నది. హా! దైవమా! ఏమిచేయుదును? కామరూపమునుపొందు శక్తిని మాభరతఖండవాసుల కెప్పుడును ప్రసాదింపకుము. ఈ కామరూపధారణము దుష్టులకు మాయవేషములు వేసికొనివచ్చి సాధువులకు హానిచేయుట కొఱకేకానిమంచివారి కేసత్కార్యములు చేయుటకొఱకును నావశ్యకమైనదికాదని నాకిప్పు డనుభవము వలనఁ దెలియుచున్నది.

ఏ డ వ ప్ర క ర ణ ము .

ఆ పెట్టెలో నే నొకబట్టమడతమీఁదఁ గూరుచుండి పైని చెప్పినట్లు నాలో నే నాలోచించుకొనుచుండఁగా నేనో తేలుకుట్టినట్లు నా నడ్డిమీఁద నెకపోటుపొడిచినది. ఆపోటుతో నాధ్యానమంతయు చెడినందున నిప్పుతొక్కిన క్రోతివలె నెక్క యెగురెగిరి యులికిపడి లేచి నాలుగుమూలలను గంతులువైచుచు నిది యాదుస్వప్నఫలమని భయపడుచు ముందుకు తిరిగిచూచునప్పటికి నాకన్నులయెదుట మనమూషకమంత జంతువొకటి మహాభయంకరముగా కానఁబడెను. అది యెలుకవలెనున్నను దానికి తోఁకగాని వెనుక వైపున కాళ్ళుగాని యేమియులేవు; అవయవరహితమై తోలుకప్పిన యెముకలులేని నల్లనిమాంసపుముద్దవలె నున్న యాచరమకాయమే దానిశరీరములో నాలుగింట మూఁడువంతులున్నది ; ద్రాక్షసారాయము పోసిన తోలుతిత్తిగల్గె

నుబ్బి మెత్తగానున్న, యాచరమకాయమునకంటి చానిలో చతురాం
శమంతయున్న పూర్వకాయమున్నది ; ఆపూర్వకాయమునకు వ్ర
క్కకు మూడేసి చొప్పున రావణాసురుని భుజములవలె నాటుకాళ్ళు
న్నవి ; దక్షప్రజాపతిమెడ కతికించిన మేషశిరస్సువలె చిన్నదిగాను
న్న దానిశిరస్సున కిరువార్భములయందును పట్టుకారులవలె రెండుడె
క్కలున్నవి ; దాని దేహచ్ఛాయ యమవాహనమైన మహిషచ్ఛాయ
నుబోలి నామగస్సున కప్పు డంధ కాసురుని స్మరణకు తెచ్చినది. నాక
న్నులయెదుట నట్లు నిర్భయముగా నిలువబడిన యాజంతువు పయికి
మత్కుణమువలె కాగబడినను అది కామరూపప్రభావముచేత నట్టి
రూపమును వహించిన ఘోరరాక్షసు డయినందునకు సం దేహము
లేదు. విద్వన్మహాసభలో నేనట్లు ప్రతిపక్షుల నోడించి జ్యోతిశ్శాస్త్ర
ము నాచంద్రార్కముగా నిలువబెట్టిన నాటినుండియు పరాజితుల
యిన కూరరాక్షసులు నామీద పగపట్టి నానావిధనూయవేషముల
చేత నాకపాయముచేయఁ జూచుచున్నారు. ఆదేశమునందలి జ్యోతి
శ్శాస్త్రమహిమచేత నేటిరాత్రి నేనీపెట్టెలోనుండునని ముందుగాఁ దె
లిసికొని నాకు హానిచేయవలెనన్న ద్రోహబుద్ధితో వచ్చి యెవ్వఁడో
యొక రాక్షసుఁడు నాకంటె ముందుగానే పెట్టెచొచ్చి దాఁగియున్నాఁ
డు, అట్లు కానియెడల తాళమువేసిన పెట్టెలోని కాజంతు వెట్లువచ్చు
ను ? వచ్చినను మత్కుణరూపము నేల ధరించును ? ధరించినను కేను
వచ్చినదాక దాఁగియుండి దొంగవలె నేమలుపాటున మీదఁబడి న
న్నేల కలుచును ? ఇన్ని హేతువులనుబట్టి యాజంతువు రాక్షసుఁడ
గుట నిశ్చయము. అయినను నాకిప్పు డీరాక్షసునిపేరు తెలియనందున
నిజమైనపేరు బయలబడువఱకును మన కధాంశము నిమిత్తము నేనా
తని మత్కుణాసురుఁడని పిలిచెదను. నేను భూదేవుఁడ నన్నయంశము
మీకు తెలిసినదే కదా ? దేవతలు రాక్షసులను తారసిల్లి నప్పుడు

మహాయుద్ధము సంభవించుననియు మీరెఱుఁగుదురు, మనుష్యాశనుఁ
 కగుటచేత నన్ను మ్రింగవలెనని యారాక్షసుఁడే మొట్టమొదట నా
 మీఁదఁబడెనో దుష్టశిక్షణము చేయవలెనని నేనే మొట్టమొదట రాక్ష
 ససంహారమునకు పూనితినో వీరావేశపరవశుఁడ నయి యుండుటచేత
 నేను నిశ్చయముగాఁ జెప్పలేనుగాని మాయరువురకును జరిగిన యుద్ధ
 ము దేవాసురయుద్ధమును మించినదనిమాత్రము దృఢముగాఁ జెప్పఁ
 గలను. అరంభదశలో కొంతసేపు మాయరువురకును బాహుబాహిని
 సఖానఖిని దంతాదంతిని ఘోరయుద్ధము జరిగినది. నాగకుమారుఁడమీ
 డికి దుముకు గరుత్మంతుని వలె నే నారాక్షసునిమీఁదికి కుప్పించి యు
 డికి నారెండు బాహువులతోను వానిబాహు వొకటి యొడిసిపట్టి శ్రీ
 కృష్ణులవారు గోవధానగిరి యెత్తినట్టు పయికెత్తి గిరగిర త్రిప్పి నేల
 మీఁద వేసి కొట్టఁబోయితిని. కాని యారాక్షసుఁడు క్రిందఁబడక మా
 నుచేసి తనబాహువులతో నాచేయిఁ గట్టిగాపట్టుకొని వదలక కత్తుల
 పంటి తన డెక్కలతో నాకుత్తుక కత్తిరించ వలెననియో యమపాశ
 ములవంటి తన బాహుపాశముల నాటింటిని నామెడ కొక్కసారిగా
 చుట్టి బిగించి యూపిరివెడలనీయక ప్రాణములు గొనవలెననియో ద
 ష్టిణ భుజముమీఁదుగా నాకంఠసమీపమునకు ప్రాకఁ జొచ్చెను గాని
 నేనింతలో మెలకువపడి మోచేతినద్దికి పగులెత్తునప్పటికే యెడమచే
 తితో నే నారాక్షసుని కాలుపట్టుకొని నేలమీఁదమోఁచి సింహనాద
 ము చేసితిని. నాసింహనాదముయొక్క వారుణధ్వనిచేత దిగ్గజముల
 చెవులకు చెవుడు పట్టియుండును ; ఆ కాశమునుండి గవ్వలవలె నక్షత్ర
 ములన్నియు నేలమీఁద గాలియుండును. నేనప్పు డాపెట్టెలో నిర్భం
 ధింపఁబడి యుండుటచేత పయికివచ్చి చూడలేకపోయితినిగాని లేసి
 యెడల క్రిందిరాలిన నక్షత్రములను కొన్నిటి నేటి మూటకట్టి తెచ్చి
 నామూటకు నిదర్శనముగాను నాపౌరుషప్రకటన మగునట్లుగాను మీ

కుఁజూపి మీ కచ్చతము కలిగించియుండును. నేను విసరివైచినప్పు డారాక్షసుఁడు పర్వతమువలె నేలఁగూలియు చావక బట్టమడత మీఁ దపడి మరలలేచి మహావేగముతో నావంక పరుగెత్తుకొని రాఁజొచ్చె ను. నే నెదురుగాఁ బోయి కుంజరముమీఁదికి కుప్పించు సింహమువలె రాక్షసునిమీఁదికి లంఘించి కాలి కొలఁదిని నొక్కతన్ను తన్నితిని. అతన్ను తగిలియున్నయెడల వాఁడు పొట్ట పగిలి చావవలసినవాఁడే. కాని యారాక్షసుఁడు తన మాయాబలముచేత నాపాదఘాతమును తప్పించుకొని ప్రక్కకు తొలఁగెను. ఆపదతలాఘాతముచేత పెట్టెయం తయు నదిరి పర్వతగుహవలె మాటుమోసెను. నాకాలితాఁకున పెట్టె క్రిందికిదిగి పెట్టెతోఁగూడ భూమి పాతాళమంట కుంగుటచేత నాఁడు శేషునితలల కెంతో నొప్పికలిగి యుండును. అతఁ డాదుర్భరవేదనచేత శిరసు కదల్చినప్పుడు భూకంపము కలుగక మానదు. ఓభరతఖండ వాసులారా! హూణశకము ౧౮౮౬ వ సంవత్సరము మార్చి నెల యేడవ తేదినిగాని దానికి కొన్నిదినము లీవలావలనుగాని భూకంపము కలిగినదేమో స్మరణకుఁ దెచ్చుకొనుఁడు. ఆకాలమునం దెక్కడనైనను భూకంపము కలిగినట్లు మీశుజ్ఞప్తికి నచ్చినను వార్తాపత్రికలయందు చదివినను పెద్దలవలన వినినను స్వప్నములయందు జూచినను, అది నాపాదతాడనముచేతనే యైనదని గ్రహింపుఁడు. ఎన్నివిధములచేత విచారించినను మీకాభూకంపవాతఁ గోచరము కానిపక్షమున, మీరు మన పంచాంగములను జదివి వానియందైననుజూచి జ్యోతిషశాస్త్రమహిమకు సంశోషింపుఁడు. ప్రక్కకు తొలఁగిన యారాక్షసుఁడు బట్టమడత చివరవఱకును పరుగెత్తి యక్కడనుండి మరలి మరల నావంకకు నడువ నారంభింపఁగా నేను వెనుకకుఁబోయి పార్శ్వభాగమునకువచ్చి యొక్క కాలొడిసిపట్టి ద్వంద్వయుద్ధమున కారంభించితిని. భీమనుర్యోధనులకు జరిగిన ద్వంద్వయుద్ధమువలె మాపోరాట

ము మహాఘోరముకాగాఁ రాక్షసుఁడు ధర్మయుద్ధమున నన్ను గెలువ
 లేక యధర్మయుద్ధమున కారంభించి నాకాటు కఱువఁ బోయెను. నే
 నాకాటునకు భయపడక ధైర్యమువినువక పట్టినపట్టు వదలక నట్టిట్లు
 గదలక విష్ణుమూర్తిఁజూచుకొని పంచాయుధములవంటి నఖిములతోఁ
 జీల్చి వానివజ్రకాయమును ఛేదింపలేక తుదకు వాఁడుప్రదేశించిన
 మాగఁజమునే యవలంబించి దంతములుపయోగించితన గదాఘాతము
 న భీముఁడు సుయోధనుని తొడలు విరుగఁగొట్టినట్లు కఱుక్కునకొఱికి
 నామునిపండ్లతో వానికొలొక్కటి తొడవఱకు రెండుఖండములు చే
 సితిని. ఈప్రకారముగా యుద్ధమునంతను వర్ణించినపక్షమున భారత
 రామాయణములంత గ్రంథము పెరుగునని భయపడి యాపనిని పు
 రాణకథలకు విడిచి నేనిక్కడ మాసమరపర్యవసానమును మాత్ర
 ము చెప్పెదను. శ్రీరాములవారు రావణాసురుని వింశతిబాహువులను
 నఱికినట్లును శ్రీకృష్ణులవారు బాణాసురుని సహస్ర బాహువులను నఱి
 కినట్లును నేనామత్కుణాసురుని మాఱుబాహువులను దంతాదంతిని
 నఖానఖిని యుద్ధముచేసి నఱికి నాయసహాయ శూరత్వమును జూపితిని.
 అప్పుడు రాక్షసుఁడు దేవేంద్రుని వజ్రాయుధముచేత తొక్కలు తెగి
 పడినపర్వతమువలె కదల మెదల నేరక కూలఁబడెను. ఈలోపల ప్ర
 భాతసమయ మగు చుండెను. అది రాక్షసులకు మంచి సమయముకా
 దని యెఱిఁగినవాడనయి వెంటనే మీదఁబడి కాలికొలఁదిని పొట్ట
 మీద తొక్కితిని. ఆదెబ్బతో మనుష్యరక్తపానముచేసి బలిసియున్న
 నానిపొట్ట పగిలి చిమ్మనగొట్టములతోఁ గొట్టినట్లు బుస్సుమని రక్త
 ఛారలు పయికెగసి నామొగమునఁబడెను. పరశురామునివలె ధౌత్ర
 మును పూని శత్రుసంహారముచేసి పెట్టెలో నెత్తురుమడుగులు చేసి
 నను, ఆరక్తము కంటఁబడఁగానే బ్రాహ్మణధర్మమైన దయాగుణము మ
 రలవచ్చి నన్ను క్షణకాలము మూర్ఛతో ముంచెనుగాని నేనంతలో తె

లివి తెచ్చుకొని మరల శత్రువువంకఁ జూచితిని. శత్రు వప్పటికిని జావన తన డెక్కల నాడించుచుండెను. అగ్ని శేషమును ఋణశేషమును శత్రు శేషమును నుండఁగూడదని రాజనీతివేత్తలు చెప్పట స్మరణకుఁ దెచ్చుకొని నేనప్పుడు నారెండుచేతులతోను రాక్షసుని రెండు డెక్కలను బట్టుకొని శ్రీకృష్ణులవారు బకాసురుని చీల్చినట్టు నిలువునఁ జీఱఁజూచితినిగాని యీలోపలనే నాభుజబలాతిశయముచేత వాని డెక్కలు నడిమికి విడిగిపోయినవి. అంతట రాక్షసుఁడు విగతాసుఁడయినాఁడు. అప్పుడు దేవతలు నామీఁద పుష్పవక్షాము కురిసియుందురుగాని పెట్టెలోనుండుటచే దానినిజూచి యనుభవించు భాగ్యము నాకన్నులకు కలిగినదికాదు. మహాపుణ్యప్రదమైన యీమత్కుణాసురవిజయకథను శ్రద్ధతోఁ జదివినవారును భక్తితో విన్నవారును పద్యకావ్యమునుగా రచించి లోకమున ప్రసిద్ధిపఱచినవారును మూఁడులోకములయందును మత్కుణబాధనుండి విముక్తులగుదురు.

శ్లో. మవర్ణాది మకారాంతమ్ సతమ్ కువణ్ సంయుతమ్

అదంతణకారోపేతమ్ ఏతస్మంత్రం విదుర్బుధాః.

పరమగోప్యమైన యీమత్కుణచుహామంత్రమును పరమనిశ్వాసముతో నిత్యముచు జపించువారికి సమస్తపాపబాధలును తొలగును.

మత్కుణాసురవధానంతర మా రాక్షసుని దేహమునుండి యొక విధమయినదుర్గాంధము బయలు వెడలి నాఘ్రాణేంద్రియమునకునుస్సహము కాఁజొచ్చెను. ఆదుర్గాంధసముద్రమునుండి వెలువడుసాధన మెట్లాయని నాలో నేనాలోచించుచుండఁగా నింతలో మారణకోలాహలముచేత మెలకువవచ్చియో పెట్టెలోని బట్టను దేనినైన తీసికొనవలసివచ్చియో మఱి యే హేతువుచేతనో త్రిజట మంచము దిగివచ్చి పెట్టెతాళముతీసి మూతపయి కెత్తెను. అందువలన పయినున్న వాయుదే

వుడు లోపలికివచ్చి దుర్వాసనను కొంతతొలగించి భక్తుడనైన నాక పరిమితసుఖప్రదాయకుఁ డయ్యెను. ఇంతలో త్రిజట పెట్టెవద్దఁ గూరు చుండి లోపల తొంగిచూచి బట్టమడతమీద మమగు కట్టియున్న రాక్షసునిరక్తప్రసాహమును గని యిమ్మెల్లముఱక యెట్లయినదని వాసన చూచి యీనల్లిపోతుదని పలుకుచు మత్కుణాసురుని కశేబరముతీక దూరముగా విసరినై చెను. ఆ మెవిగ్రహమును జూచి భయపడి యొసి మూల నొదిగియున్న నన్ను చేతితో బట్టుకొని కొంచెము పలుకెత్తి “ఓవాలఖిల్యా ! ఇంతటనైనను నీవు స్థూలరూపమును ధరించి నామనోరథమును సఫలముచేయుము. రాక్షసాంగనాపరిగ్రహము వలన నీకు పాపములేదు. పూర్వము మీభూలోకములో చంద్రవంశ పురాజయిన యయాతి వృషపర్వుడచు రాక్షసరాజకూతురైన శిర్దిష్ఠును వరించి వంశకతకడైన పూరుడులోనుగాఁగల కొడుకులనుగన్న వార్త మీపురాణములయందువినలేదా ? మాఱుపలుక వేమి ? ” అని తనవ్రేళ్ళతో నాప్రక్కలు నొక్కెను నే నాబాధకు తాళలేక యింతకుముందే మత్కుణాసురునికోడి సంగరముచందు నఖానఖిని దంతాదంతిని పోరాడి గడిదేతయున్న రసికుడ నగుటచేత నాకన్య యొక్క పాణిగ్రహణముచేసి యామృదువాస్త్రముమీద నఖిక్షత దంతక్షతములను జేసితిని. నవోధయగుటచే నాసుందరినారిసికత్వమును గ్రహింపలేక కెప్పునకేకవేసి చేతిలోనున్న నన్ను కిందవిడిచి పెట్టెను. భాగ్యముచేత నేను బట్టమీదపడఁబట్టిగాని యంతయెత్తునుండి పెట్టె కొయ్యమీద నేపడుట తటస్థించినపక్షమున నాతల రెండువ్రక్కలయి యుండును. ఆచిన్నది కెప్పున కేకవేయఁగానే లోపలనుండి యెవ్వరో “అమ్మాయి ! అట్లు కేకవేసితివేమి ?” అని యడిగిరి. “మతేమి యులేదు ఎలుక ” అని త్రిజట యుత్తరమిచ్చెను. “ఎలుక నిన్ను కఱి చినదాయేమి ? ఎలుక కాటువలన పిష మెక్కును. ఎక్కడ కఱి

చినది ? ” అని పలుకుచు నొకయంగన లోపలికివచ్చెను. ఆమె వచ్చుటచూచి వెంటనే పెట్టెమూత వైచి తాళమువేసి తీరజట “అమ్మా ! యెలుక నన్ను కఱునలేదు. నాచీరగిమిత్తము పెట్టె మూతతీయఁగా పెట్టెమీఁదనున్న యెలుక నాచేతిమీఁదినుండి పోకి యీ పెట్టెలో నుఱికినది. నేను భయపడి కేక వేసి పెట్టెమూతవేసినాను. ” అని చెప్పెను. “మంచిపని చేసినావు. ఎలుకలబాధ మనయింటవిస్తారముగా నున్నది. ఎక్కడిదో చూరెలుక యొకటి మనగదిలో ప్రవేశించి దండెముమీఁది బట్టలన్నియు కొట్టివేయుచున్నది. నేటికి దానికాయువు మూడి పెట్టెలో దూఱినది. పాతపోవునేమో పెట్టెతలుపుతీయకు. పెట్టె నెత్తిమీఁదఁబెట్టి మనతాటకచేత నావలికిఁజంపెదను. ” అని యారెండవసుందరి చెప్పెను. వారిసంభాషణమువలన నేనాకాంత తీరజటతల్లియని గ్రహించితిని. అప్పుడు తల్లిబిడ్డలకు మఱియు నీ కిందిరీతిని ప్రసంగముజరగెను.

బిడ్డ—అమ్మా ! ఈపెట్టె తాటకచేత పంపరాదు. అది యిందులోని యెలుకను చంపివేయును.

తల్లి—అమ్మాయీ ! నీకిష్టములేనియెడల చంపక దీనిని దూరముగాఁగొనిపోయి యూరిబైట విడిచిరమ్మని నేను తాటకలో గట్టిగా చెప్పెదనులే.

బిడ్డ—నీవెన్ని చెప్పినను తాటక దీనిని చంపకమానదు. అది కూర్మరాలు. దానిమాట నేను నమ్మను. నాసఖయైనహిడింబిని కూడ వెంటఁబంపి దూరముగా వదిలిపెట్టిం చెదను—ఓహిడింబీ! ఓహిడింబీ! వేగిరమురా.

తల్లి—ఇష్టమున్నయెడల హిడింబినికూడఁ బంపవచ్చును—ఓతాటకా ! నీ చీపురుగట్టవిడిచి యిటుగా. నీధియరుగులు తరువాత తుడువవచ్చునులే.

“ అమ్మా ! వచ్చుచున్నాను ” అని దూరముచూచి యొక ధ్వని వినవచ్చినది.

“ ముందుగా నీవిటురా. నీపని తరువాత చేసికోవచ్చునులే.” అని మరల త్రిజటతల్లి దానిని పిలిచెను. “ పని కావచ్చినది. చేసికొని వచ్చెదను. ” అని దూరముచూచి మరల ధ్వని వినవచ్చెను. “ అది యెంతసేపటికిని రాకున్నది. నేనుపోయి తీసికొనివచ్చెదను. ” అని త్రిజటతల్లి నడిచెను. ఆమె కాలిచప్పుడు వినబడఁగానే నాకు భయ మధికము కాజొచ్చినది. ఇంతలో నెవ్వరో లోపలికి వచ్చుచున్నట్లు మరల కాళ్ళచప్పుడయినది. ఆయడుగులచప్పుడు చెవినిబడఁగానే నాపాలిటికి మృతదేవత్యయైన తాటకయే వచ్చుచున్నదని నాగుండెలు తటతట కొట్టుకొన నారంభించినవి. అప్పుడెవ్వరో యిద్దఱు గుసగుసలాడుచున్నట్లు మాటలు వినబడఁజొచ్చినవి. అది రాక్షసుల కేకాంత మైనను వారిగుసగుసలు సూక్ష్మశబ్దగ్రహణశక్తిగల మనుష్యులశ్రవణేంద్రియములకు స్పష్టముగా వినబడుచునేయుండును. అందుచేత నేను చెవియొగ్గి వారిమాటల నాలకింప మొదలుపెట్టెని.

“ ఓహిండింబీ ! రాత్రి నీవు తెచ్చినవాలఖియ్యఁ డీవెట్టెలో నున్నాడు. అన్నుతో నిందున్నది యెలుకయని నేను బొంకినాను. ”

“ ఇప్పుడు నేనేమిచేయవలెను ? ”

“ ఇతిని కపాయము కలుగకుండ కాపాడి యేలాగుననైనను నీపీతనిని నాకడ మరలఁ జేర్పవలెను. నాటిరాత్రితెచ్చుట తెచ్చుట గాదు. నేటిపగలు తెచ్చి నీప్రాణసఖయైన త్రిజట ప్రాణములు నిలుపవలెను.

“ ఓత్రిజటా ! నీనిమిత్తము నాప్రాణములయిన నిచ్చెదను. ఆ రాక్షసియూడ కన్నులు గప్పి మరలతెచ్చి నీప్రియవల్లభుని నీ క్షణ సమర్పింపఁగలుగునానో పాడు శోచకున్నది. ”

“ అమ్మ తాటకను తీసికొనివచ్చుచున్నది. ఇంకమాటల కవకా శిములేను. ఇదిగో పెట్టెతాళముచెవి. ఇది నీవు దానిచేతికియ్యక పదిలముగా నీయొద్దనుంచుకొని యేదో మాయోపాయముచేత దానిని మారముగా పంపివేసి పెట్టెతీసి యీవాలఖియ్యని నీ యెడిలో వేసి కొని తీసికొనిరా. ”

“ త్రోవలో నేదో యుపాయమాలోచించెదను. ”

అనుచుండగానే మరల పాదములచప్పుడు వినబడినది. ఇంక నాకు ప్రాణభయము లేదని నాగుండెలు కొంతకుమటపడినవి. “ఈపెట్టె దీనినెత్తిమీఁదికెత్తు ” అను శబ్దముతోనే పెట్టెకదల నారంభించెను. ఆపెట్టెలో నాకప్పుడు కలిగిన యనుభవైకవేద్యమయిన సౌఖ్యము మనదేశమునందలి మోటుబుడ్డలో నెక్కి యెత్తు మెఱక పల్లములుగల దారులలో ప్రయాణములుచేసి మోకాళ్ళకును మోచేతులకును శిరస్సులకును దెబ్బలు తగిలించుకొన్నవారికిఁ దక్క మఱియెవ్వరికిని దెలియదు. హృదయైకవేద్యమయిన యాభోగమును గొంత సేవనుభవించిన తరువాత పెట్టె భూమిమీఁద మోపినట్టయి యాకాంతలసంభాషణ మారంభమయ్యెను.

“ఓహిండిబీ ! ఈయెలుక నేమిచేయుదము? ”

“ఓతాటకా ! చేయుటకేమున్నది ? ఈపొదలచేరువను విడిచిపెట్టుదము. దీనిని చంపవలదని త్రిజట చెప్పినమాట నీవు వినలేదా ? ”

“ త్రిజటమాటలకేమిలే. మనము దీనినిచంపక విషువరాము. మున్న నాయలుకుగుడ్డకన్న మిలోనికీడ్చుకొనిపోయినదియీయెలుకే. ”

“ మంచిది. ఆలాగుననే చేయుదము. నీవాశ్మశానమువద్దికిఁ బోయి యొకకట్టతీసికొనిరా. నేను పెట్టెమూతతీయిగానే కట్టతో నీసీ యెలుకను చావమోఁగుదుగానిలే. ”

“ ఈమూగోచన దివ్యముగా నున్నది. కాలుచున్న కాష్ఠము లోనుండి యొకకట్టచుగొని యిక్కడనున్నట్టే వచ్చెదను. ”

ఈమాటలు చెవినిబడగానే నేనావలనును పెట్టుకునుపువలనఁ గలిగిన గాయములబాధను చూచిపోయి ప్రాణభీతిచేత మానసికమైన మరణవేదనను పొంది నారంభించినాను. ఈమనోవేదనముందట నాశరీరవేదన పర్వతములలో పరమాణుచంతగానైనను తోచలేదు. ఏమియు పాలు పోక యట్లారాటపడుచున్న సమయములో హిడింబి పెట్టెమూతతీసి నన్ను పైకితీసినది. ఇంతలో నెవ్వరో దూరమునుండి “ హిడింబీ ! హిడింబీ ! ” అని పిలువజొచ్చిరి. “ అయ్యో ! ఈవలఖిల్యుని నా యొడిలోఁ బెట్టుకొని నాబట్ట సవరించుకొనుటకైన నవకాశములేకపోయినది ! కానీ ! ఇతని నిప్పుటి కీపొదలో దాచి వారిని సాగనంపి మరలవచ్చి యొడిలోఁ బెట్టుకొనిపోయి నాచెలికి సమర్పించెదను. ఈలోపల తాటకవచ్చి యడిగినయెడల పెట్టెతీయఁ గానే యెలుక పాటిపోయి యేరో కలుఁగులదూతఁడనిబొంకెదను. ” అని తాననుకొనుచు నన్ను చేరువ పొదలోఁబెట్టి తా నావచ్చెడివారి కెదురుగాఁ బోయెను. నేను దూరముగానున్నను వారిమాటలు నాకు వినఁబడుచు నేయుండెను.

ఆవచ్చినపురుషులలో నొక్కఁడు—హిడింబీ ! రాత్రి నాలఖిల్యమహాషిఁ నెవ్వరో యెత్తుకొనిపోయినారట ! ఆతనిని వెదకుట కయి మహాకాయుఁడుగాను మమ్ముఁబంపినాను. అతనిజాడ నీకేమియు తెలియలేదుగదా ?

హిడిం— తెలియలేదుగాని నేకొక్కమాటపిన్నాను. ఎవ్వఁడో యంగుష్ఠమాత్రీః రీరుఁడైన పురుషుఁ డొక్కఁడు జ్యోతిశ్శాస్త్ర ప్రతిపక్షులైన నవనాగరికులసభలో నున్నాడని విన్నాను.

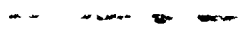
పురు— ఆసభయెక్కడనో మాకు కొంచె మానవాలు చెప్పుగలవా ?

హిడిం—ఇక్కడకు నాలుగుయోజనముల దూరములోనున్న తోటలోనున్నది. చారిచూపెదను రండి.

అని వారిని తీసికొని హిడింబి ప్రక్క సందునకుతిరిగి యదృశ్యమైనది “మీరనుకొన్న వాలఖియ్యడను నేనే! నాపేరు సత్యరాజా చార్యులు. ” అని నేనునుహాకాయుని భృత్యులను పేరులుపెట్టిపిలిచి గొంతుపగులునట్లుగా నటించితినిగాని నామాట వారు వినిపించుకొన్నవారుకారు. పొదనుండివెడలి వారివెంట పరుగెత్తుటకు తాటక కట్టగొనివచ్చి యెక్కడచావమోఁదనునో యన్నభీతిచేత నాకు సాహసము లేకపోయినది.

ఎ ని మి ద న ప్ర క రణ ము .

హిడింబి నన్ను పొదలోఁగూరుచుండఁ బెట్టి పోయినతరువాత మనస్సులో పరిపరిలాగుల నాలోచనలు కలుగఁజొచ్చినవి. తాటక కట్టగొనివచ్చి చావఁగొట్టునేమోయన్న భయము మొట్టమొదట పుట్టినది. గాని యారక్షసి పెట్టెలోనున్నది యొక యనుకొని యెలుకను చావమోఁగునిమిత్తము కట్టకొఱకు వెళ్ళినదన్నమాట స్మరణకువచ్చినతరువాత భయనివారణమయినది. ఇంతలో హిడింబివచ్చి నన్ను పట్టుకొని యేమిచేయునో యన్నభయము మఱియొకటివచ్చి నామనస్సును మఱింత బాధింపఁజొచ్చినది. హిడింబి చేతిలో మరలఁ జిక్కుకొన్న పక్షమున నాకు మరణవేదనకన్నమ కూరతరమయినబాధ సాధించును. అది నన్నొడిలోఁ బెట్టుకొనిపోయి తనచేలియైన త్రిజటకు మరల సమర్పించినపక్షమున, త్రిజట నన్నేమి బాగులుఁ జెటునో!

మరల నేపెట్టెలోనో పటపుక్కిందనో పెట్టి తీరిజట నన్ను దాచినపక్షమున నేనీసారి యూపిరివెడలక యజ్ఞపశువునలె చావభలసివచ్చును. అని యాలోచించుకొని హిడింబివచ్చులో పలనే పొదవిడిచి పాటిసోవలెనని నిశ్చయించుకొని నేను మెల్లగా పయికివెడలివచ్చి యొక చెట్టు చాటునకు నడిచితిని. ఇట్లొక చెట్టుమొదలుచేరి నలుదిక్కులకును చూడ్కి నిగిడించునప్పటి కొకదిక్కునుండి తాటక చేతకట్టధరించి మృత్యుదేవతవలె నావంక కేవచ్చుచుండెను. మఱియొకదిక్కునుండి శృశానములుదాటి పెద్దవానరి మొకటి నావంక కేవచ్చుచుండెను. ఇంకొక దిక్కునుండి యాపురుషులను విడిచి హిడింబియొక్క తెయు నావంక కేపరుగెత్తుకొనివచ్చుచుండెను. త్రేతాగ్నులవలెనామూఁడురూపములును నాకంటఁబడఁగానే నాకప్పుడుముగ్గురుమృత్యుదేవతలొసన్నమయినంతభయమువేసినది. చెట్టున కెగఁబ్రాకుదమన్న దాని ప్రకాండమునాకొఁగిటికొదుగదు. తొట్టలోదూఱుదమన్న నెందువెదకినను తొట్టగానరాలేదు. ఏమిచేయుటకును దోచు నేనుదిగ్భ్రమమెంది దిక్కులు చూచుచుండఁగా ముందుగా హిడింబి వచ్చి పొదచేరి నన్నే కాఁబోలును వెదక నారంభించెను. ఇంతలో తాటకవచ్చి పెట్టెచేరి మూఁత తెఱచి యాశ్చర్యపడ నారంభించెను. అప్పుడు తాటక హిడింబిని జూచి నీవాపొదలో నేమివెదకుచున్నావని యడిగెను నీవుకట్టకొఱకు పోయినతరువాత నెలుక యెంతయున్నదో చూడవలెనన్న చపలత్వముచేత పెట్టెమూఁత యిట్టేతీయఁగా నెక్కి యెగురెగిరి యీవలబడి యెలుక యీపొదలోదూరినందున దానిని వెదకుచున్నానని హిడింబి యుత్తరముచెప్పెను. నేనామాట లాలకించుచు నేమఱియున్నసమయమునకును మెల్లగా వానరము నావద్దకువచ్చి నన్ను చంకఁబెట్టుకొని చెట్టుమీఁది కెగఁబ్రాకెను. నాదాస్వప్న ఫలమిప్పుడు నాకు పూర్ణముగా ననుభవమునకు వచ్చినది. నాకు కలలోఁ

గనబడిన కోతియే యిప్పుడు ప్రత్యక్షమయి నన్ను వృథాగ్రమునఁ బెట్టినది. అక్కడనుండి క్రిందికి జాతీకడితినా చట్రాతిమీఁదఁబడిన గాజుకాయవలె నాతల వేయివ్రక్కలు కాకమానదు, ఏకొమ్మనై నను గట్టిగా కొఁగిటఁబట్టుకోవలెనను పట్టుకోనీయక యీపాడుకోతి యెడమచేతితో భల్లూకపు పట్టుపట్టి న్నెడిలోఁబెట్టుకొని కదల నియ్యకున్నది. చెట్టుపయిని నేనిట్టియవస్థలోనుండఁగా క్రింద హిడింబి యు తాటకయు నన్ను వెదకుచు నేనున్న చెట్టుమొదటికి వచ్చిరి.

తాట—అయ్యో! చేతఁజిక్కినయెలుకను నిష్కారణముగాఁ బోఁగొట్టితివిగదా!

హిడిం—నీవు కట్టనిమిత్తమయిపోయి యంతసేకటికిని రాకపోగా నెంతపెద్ద యెలుకో చూడవలెనని మూతకొంచెము తీయఁగానే యెలుక పైకురికి పోవోయినది.

తాట—మహాకాయనియింట నున్న వాలఖిల్యమహర్షి! నెవ్వరో యెత్తుకొనిపోయినారని చెప్పుచుండ గా వినుచు నిలుచుండుటచేత కట్టతెచ్చటను కొంచెమాలస్యమయినది. ఎలుక పైకిరాఁగానే తలుముకొనిపోయి పట్టుకోలేక పోయినావా?

హిడిం—ఇంతలో మహాకాయనిభృత్యులిద్ద టిక్కడకు వచ్చి యుండనియెడల దానిని నేను పోనిత్తునా? వాలఖిల్యమహర్షి! రాత్రి యంతర్ధానమయినమాట చెప్పుచు వారు నన్ను కొంతదూరము తమ వెంటఁ గొనిపోయినారు.

తాట—ఇక్కడ కలుగుంటేవు. ఎలుక యీచెట్టుపైకి పోక లేదుగదా?

హిడిం—ఎలుకలు చెల్లెక్కునా?

తాట—చూచితివా చెట్టుమీఁద నెంతపెద్ద వానరమున్నదో?

హిడిం—ఏది? అదా? అవునవును. దానియెడిలోనేమో యున్నట్లున్నది.

తాట—అదృశ్యుడయిన వాలఖిల్యునివలెకనఁబడుచున్నాఁడు. అవునవుచు. అతఁడే. మాకోడిపిల్ల పోయినప్పుడు ప్రశ్నయడఁగఁగోయిన వాలఖిల్యుఁడతఁడే.

హిండి—ఈవాలఖిల్యుఁడు మనకుదొరికిన బాగుడును. మన త్రిజట వాలఖిల్యుని జూడవలెనని యెన్నోసారులు నానో జెప్పినది. మనమితని దీసికొని పోయి యామెచేతికిచ్చి రెండుమూఁడు దినములు మనయింట నుంచుకొందము.

తాట—నీనన్నయ్యగోచన బాగున్నది. ఈకోఁతిని బెదరించి మన మీవాలఖిల్యుని పట్టుకొంటివా? వేయిసువణములు సంపాదించి మనము ధనికురాండ్రము కావచ్చును. మహాకాయుఁడెంత సొమ్ము చ్చియైన నీతనిని వదల్చుకొని పోకమానఁడు.

హిండి—అట్లయిన మన మీవాలఖిల్యుని పట్టుకొందము. నీవు చెట్టెక్కఁగలవా?

తాట—ఎరుకను బట్టుకొనుటకయి దుమికెడుపిల్లినలె నేని చెట్టుమీదికొక్క గొతువేసి వాలఖిల్యుని బట్టుకొనెదను. నీవీకట్టచేతిఁ బట్టుకొని కోఁతి క్రిందకుఁకికి పాటిపోకుండ జాగరూకతతో కాచి చూచుచుండుము.

ఆమాటలు వినునప్పుడు వాబ్రతుకు ముందఁకివచ్చిన గోయి యు వెనుకకుఁబోయిన నూయయు నలెనుండెను. ఈముగ్గురిలో నెవ్వరిచేతిలోఁ బడినను నాకు ప్రాణసాశయస్థితియే సంభవించును. ఆముగ్గురను త్రేతాగ్నులనుగా నేనీవఱకే పోల్చియున్నానుగదా! నన్నుఁ గొనిపోయి దక్షిణస్వీకరించి విషవఁదలఁచినందున తాటకను దక్షిణాగ్నియనవచ్చును. నన్నుఁగొనిపోయి తనచెలికత్తె కర్పించి నన్ను గృహపతినిగాఁజేయఁదలఁచినందున హిండినిని గార్హపత్యాగ్ని యనవచ్చును. నానోటిలోనేదో కుక్కియో తోక నామెడకుఁ జుట్టఁ

బెట్టయో హోమామము నిమిత్తమై బ్రాహ్మణులు పశువును బట్టి
 నట్టుగా నూపిరి వెడలనియ్యక నాప్రాణములు గొనఁదలఁచినందున
 మర్కటము నాహవసీయాగ్నియని చెప్పవచ్చును. ఈమూఁడగుల
 లో నాకప్పుడు దక్షిణాగ్ని మేలుగ తోఁచినందున సాయజమానుఁ
 డైన మహాకాయనిఃస్పృహఁజేరి సుఖింపవచ్చునన్న యాశచేత నేను తా
 టకచేతితోఁ జిక్కఁదలఁచుకొని వానరముయొక్క యుడిలోనుండి దుమి
 కి యారాక్షసిని కౌగిలించుకొనుటకయి చేతులుచాఁచుకొని సుసి
 ధ్ధుఁడనయి కూరుచుండియుంటిని. తానెకటి తలఁచిన దైవమొకటి
 తలఁచునుగదా! తాటక వృక్షమారోహించుట చూచి యాహస్త్వవాన
 రము నన్ను విడిచి పాటిపోక తనతోఁగను నేను మొదట ననుకొన్న
 ట్టుగా నామెడకుఁగాక నాపొట్టకు చుట్టబెట్టి నన్ను తనవీపుమీఁద
 నదిమిపెట్టి యాచెట్టుమీఁదినుండి మణియొక చెట్టుమీఁదికి దుమికెను.
 అంతట తాటక చెట్టుదిగివచ్చి హిండింబిఁగో నేమో యాఁగోచించి
 వానరమును రాళ్ళతో విసరనారంభించెను. దానికి సహాయురాలయి
 హిండింబియు మామీఁద శిలలు రువ్వసాగెను. ఆశిలాయుద్ధమునకు
 తాళజాలక వానరరాజు చెట్టుమీఁదినుండి యుటికి నన్ను వీపుమీఁద
 వేసికొని పాటిపోవఁజొచ్చెను. వెనుకనుండి యఱచుచు నారాక్ష
 సుఁగన లిరువురును మమ్ము తఱుముకొనివచ్చిరి. ఇట్లు కొంత దూర
 ము పరుగెత్తునప్పటికి వెనుకఁజెప్పిన మహాకాయని భృత్యులిద్దఱును
 శక్తికొరచారినివచ్చి వారినిగలిసికొని యేలపరుగెత్తుచున్నారని యుడి
 గిరి. ఆచెడుకోరి వాలఖిల్లుని నెత్తుకొని పాటిపోవుచుండగా విడి
 పించుటకయి పరుగెత్తుచున్నామని వారుత్తరము చెప్పిరి. ఇట్లు నలు
 గురును నొక్కచోటఁ జేరునప్పటికి పూర్వము నన్ను మందోదరి య
 ప్పడప్పుడు తీసికొని వచ్చెడి యుద్యానవనముకడకు మేమువచ్చితిమి.
 అంతట నలుగురును గలిసి తనవెంటఁబడ మర్కటరా జణుమాత్ర

మును భయపడక నన్ను విడువక యక్కడనుండి యొక్కయంగ వేసి
 యెగిరి సువేలాద్రిమీదికి దుమికెను. ఆవానరుడు గంతు వేసినస్థల
 మునకు సువేలాద్రి నాలుగు యోజనములదూరమున నున్నదని
 నేనంతకుముందే మునోదరించిన నెఱిగియున్నాను. మర్కటమునన్ను
 వెన్నునఁ బెట్టుకొని కుప్పించి యులుకఁబోవునప్పుడు నైనమాయ
 చేత నాకొక్కయావులింతవచ్చినది. పూర్వాచారపరాయణుడ నగు
 టచేత పెద్దలయాచారమును మీఱరాదని నేనప్పుడు కొండంతయా
 పడఁ నున్నను నాయావులింత పోవువలకును చిటికలు వేయుచు
 టిని. ఆకోఁతితో నేను సువేలాద్రిశిఖరమున వాలునప్పటికి లెక్క వే
 యఁగా నాచిటికలు సరిగా పడియైనవి. ఆలెక్కనుబట్టి పదిచిటికల
 కాలమునో వానరము నాలుగు యోజనములదూరము దుముకునని
 నేను తెలిసికొంటిని. అప్పుడు నేను ముందువంకఁ జూచునప్పటికి నా
 యెగుట లవణసముద్రము మేఘమండలములనంటు తరంగములతో
 ను మేఘనాదములతో వియ్యమందు సంతతధ్వనితోను భయంకర
 ముగాఁగానఁబడెను. వానర మింకముందువంకకు సాటిపోవుట కవ
 కాశము లేనందున నలుగురునువచ్చి చుట్టవేసి నన్ను దక్కించుకొని మ
 హాకాయన కియ్యవచ్చునని నాలో నేను సంతోషపడుచుంటిని. ఇట్లు
 నేను మనోరథసామ్రాజ్యానందము నొందుచుండఁగానే వానరము కు
 ప్పించి ముందువంక కులుకుట కుద్యుక్తమును యున్నట్టు కనఁబడెను.
 అందుచేతనే నీ సారి యెంతదూరము దుముకునో చూడవలె నన్నయు
 త్సాహముచేత ముందు సముద్రమున్న మాటమఱచిపోయి చిటికలు
 వేయుటకు మొదలుపెట్టితిని. ఇచ్చుటయేబదిచిటికలు లెక్కపెట్టు
 నప్పటికి వానరము నన్ను గొని సముద్రమున కావలి యొడ్డుననున్న
 యొకవిశాలమయిన యిసుకతిప్పలో వ్రాలినది. అప్పుడు నేను గణిత
 శాస్త్రప్రకారముగా లెక్కవేసి యిన్నూటయేబదింటిని పదింటిచేత

భాగింపఁగా నచ్చినలబ్ధ మిరువదియైదుకాఁగా, పదిచిటికలకాలములో దుముకఁగలదూరము నాలుగుయోజనములగుటచేత నిరువదియైదును నాలుగుచేతగుణించి సముద్రముయొక్క వెడలుపు సరిగా నూఱుయోజనములని తెలిసికొని నేనత్యాశ్చర్యపడితిని. ఆహా! మనపూర్వులసామధ్యము నేమనిల్లాఘింతును! నాకునిజముగా సర్వజ్ఞులేసుండి. అణుమాత్రమయినను హెచ్చుతగ్గులులేక నూఱుయోజనములని రామాయణములోఁ జెప్పినదానికిని నేను కన్నులారా కొలిచి లెక్క వేసినదానికిఁ సరిగా సరిపోయినది. లంకకును మన దేశమునకును నడుమనున్న సముద్ర మిదియేకదా? నేను సముద్రమును దాటునప్పుడు శ్రీరాములవారు కట్టిన వారావధిని స్పష్టముగా జూచినాను. మనుష్యులు లంకకుఁ బోవకుండుటకయి మరలివచ్చునప్పుడు శ్రీరాములవారు కట్టను నడునడుమ తెగఁగొట్టిన సందులును నాకంటికి కరతలామలకములుగాఁ గనఁబడినవి. మనపూర్వులను గురించి యాలోచించుచు నేనుకొంచె మేమటియుండఁగా వానరమునన్ను వెన్నుమీడి నుండి తోఁకతోపైకెత్తి మఱియొక్కదుముకు దుమికినది. ఈసారి నేను వీపుమీఁదనానుకొని దృఢముగానుండక నాలమునవేలుచు భయభ్రాంతుఁడనయి యుండుటచేత చిటికలువేసి దూరమును కనుగొనలేకపోయినాను. నేనిట్లు దిగ్భ్రమ నొందియుండఁగానే యావానరమునన్ను నట్టడవిలో విడిచి యదృశ్యమయినది. అప్పటికి సూర్యగతినిబట్టి నాలుగయిదు గడియలప్రొద్దెకినట్టు తోఁచినది. కన్నులువిచ్చి చూడఁగా నక్కడిచెట్లు మొదలయినవి లంకలోనివానివలె నత్యున్నతములుగాక మనదేశములోని సామాన్యవస్తుజాలమువలెనే యున్నవి. ఆవానరముయొక్కఃవీపునానుకొని సముద్రమును దాటునప్పుడు నాకుతోఁచలేదుగాని నన్నిక్కడకుఁగొనివచ్చి విడిచిన యామహానుభావుఁడెవ్వఁడా యన్నయాలోచన నామనస్సునకిప్పుడు కలిగినది. అతఁడు నాయు

పుత్రికైన హనుమంతుడయినందుకు సం దేహము లేదు. అతడు హను మంతుడే కాక పోయినచో శతయోజనాయామమయిన సముద్రము నొక్కయంగను దాటుటకు మతియొక్కసకి సాధ్యమగునా? కాదు మన పెద్దలు చెప్పినట్లుగా నతడు రావణాసురుని కాష్ఠమారిపోకుండునట్లుగా ప్రతిడి మును తాను దంతధావనము చేసికొన్న పుడకల నందు వేయుటకయి పోవుచుండునుగాన నేటియుదయమున నన్ను జూచి జాలి దలచి పాదలేపములేని నేను రాక్షసులదేశమునుండి రాలేనని యిక్కడ తెచ్చి విడిచినాడు. నేనీయడవిలోని ఘాతుకమృగముల వాతబడక బ్రతికి యిచ్చటివారి యుడఁజేరఁ గలిగినపక్షమున, రెండుమూఁడుమూ సములలో వారిభాష నేర్చుకొని తరువాత నాకథను మీకు మహాత్ములచేతఁ బంపెదను.

సంపూర్ణము.

